

ஜனவரி
2010

116

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

சர்வதேச

தமிழ் எழுத்தாளர் விழா

கலாபூஷணம் புலோலியூர் க. சதாசிவம்
ஞானகாந்தம் சிறுகதைப் போட்டி 2009

முடிவுகள்

இலக்கியப் பரப்பில் தடம் பதித்த
எழுத்தாளர் கே. ஆர். டேவிட்

விலை: 50/=

ஓளி - 10 சுடர் - 08

**பகிர்தலின் மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதினை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

+61 02 80077270

தொலைநகல்: 011-2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

**வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:
Swift Code :- HBLILK LX
T. Gnanasekaran
Hatton National Bank -
Wellawatte Branch
A/C No. 009010309024**

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

இதழினுள்ளே ...

- **கவிதைகள்**
ஜின்னாஹ் 07
ஏறாஹர் அனலக்தர் 21
புலோலியூர் வேல் நந்தன் 21
- **கட்டுரைகள்**
எம். நாகராசா 04
வட அல்வை சித்திரா சின்னராஜன் 17
அந்தனி ஜீவா 22
கே. விஜயன் 27
வேல் அமுதன் 28
முருகபூபதி 31
க. ஐயம்பிள்ளை 33
- **சிறுகதைகள்**
யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் 08
கே. கனில் ஷாந்த / திக்குவல்லை கமால் 13
தி. மயூரகிரி 40
- **நேர்காணல்**
தெளிவத்தை ஜோசப் / தி. ஞானசேகரன் 36
- **பர்ஸிய பிக்கு சொன்ன கதைகள்**
கவிஞர் சோ.ப. 23
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
குறிஞ்சிநாடன் 44
- **நூல் மதிப்புரை**
குறிஞ்சிநாடன் 48
- **சினிமா விமர்சனம்**
பிரகலாத ஆனந்த் 19
- **பத்தி எழுத்து**
கே. விஜயன் 29
துரை மனோகரன் 34
மரணாமக்கீன் 42
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 53

அட்டைப்பட ஓவியம் :

இலங்கை வங்கியும், யாழ். தினக்குரலும் இணைந்து நடத்திய சித்திரப்போட்டி 2009ல் யாழ். மட்டத்தில், மத்திய பிரிவில் முதலிடம் பெற்ற மு. பனித்திரா வரைந்தது. இவர் யாழ் வெம்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலையில் தரம் 8ல் கல்வி பயில்கிறார்.

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்வாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழா, காலத்தின் தேவை

பூமிப் பந்தெங்கும் தமிழர்கள் சிதறுண்டு வாழும் இக்காலத்தில், புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்ற சொற்பதம் பேசுபொருளானதற்கு, இலங்கைத் தமிழர்களே காரணகர்த்தாக்களாக விளங்குகின்றனர்.

இலங்கையில் நீடித்த தேசிய இனப்பிரச்சினையும் யுத்த நெருக்கடிகளும் இலட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்களை தாய்நாட்டை விட்டு அகலச் செய்த மூல காரணிகள்.

வோர் தாயகத்திலும் வாழ்வு புலம்பெயர் தேசங்களிலுமாக அம்மக்களின் வாழ்வு ஏக்கங்களுடனும் சோர்வுடனும் அதே சமயம் இயந்திரமயமாகவும் தொடருவதை அங்கிருந்து கிடைக்கும் படைப்பிலக்கியங்கள் அழுத்தமாகப் பதிவுசெய்கின்றன.

தென்னிந்திய சினிமாவுக்கு சர்வதே சந்தையைப் பெற்றுக்கொடுத்தவர்களும் இந்த புலம்பெயர் இலங்கைத் தமிழர்களே. அதே சமயம், இம்மக்களிடம் இலக்கியப் படைப்பாளிகள், கலைஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், ஓவியர்கள், குறும்பட - திரைப்பட பிரக்ஞையுள்ளவர்கள் தமது ஆத்ம திருப்திக்காகவும் தமது இருப்பை காத்திரமாக வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் தாம் சார்ந்த அல்லது நேசித்த துறைகளினூடாக தமது ஆற்றல்களையும் ஆளுமைகளையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டே இருப்பதையும் இலங்கையிலிருக்கும் எம்மவர்களினால் அவதானிக்க முடிகிறது.

கனடா, அவுஸ்திரேலியா உட்பட பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் வெளியாகும் எண்ணிலடங்கா இதழ்கள், நூல்கள், வாராந்தம் நடக்கும் கலை நிகழ்வுகள், இலக்கிய விழாக்கள் புலம்பெயர்ந்தோர் கலை, இலக்கியத்தை மிகுந்த அவதானிப்புக்குள்ளாக்கியுள்ளன.

இந்தப் பின்னணியுடன் கலைஞர்கள் எழுத்தாளர் மத்தியில் இயல்பாகவே எழக்கூடிய இணக்கப்பாடற்ற வேற்றுமைகளும் வளருவதை புலம்பெயர் கலை இலக்கியச் சூழலில் வெளியாகும் இணைய இதழ்களிலும் இலக்கியச் சந்திப்புகளிலும் அவதானிக்க முடிகிறது.

எனினும் அமைதியாக இயங்கும் குறிப்பிடத்தகுந்த ஆளுமைகளிடமிருந்து ஆக்கபூர்வமான பணிகளும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக பல புலம்பெயர் இலங்கைப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் ஆங்கிலத்திலும் பிற அந்நிய மொழிகளிலும் பெயர்க்கப்படுவதுடன், ஐரோப்பிய ஆபிரிக்க மொழி இலக்கியங்கள் தமிழிலும் பெயர்க்கப்பட்டு வெளியாகின்றன. இளம் தலைமுறையினர் தமிழை பல்கலைக்கழக பிரவேசப் பரீட்சைக்கு ஒரு பாடமாக எடுப்பதையும் தமது பாடப் பயிற்சி நெறிகளில் இலங்கை, தமிழக, சிங்கப்பூர், மலேசிய தமிழ் இலக்கியங்களையும் படிப்பதையும் அறியமுடிகிறது.

இலக்கிய மற்றும் தமிழ் விழாக்களிலும் எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடல்களிலும் அங்கு வாழும் இளம் தலைமுறையினரான தமிழ் மாணவர்கள் பங்குபற்றி தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியவாறு சிறுவர் இலக்கிய நூல்களை தமிழிலும் ஆங்கிலம் உட்பட பிறமொழிகளிலும் வெளியிடுகின்றனர்.

இந்த ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிப் போக்கிற்கு வித்திட்டவர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் இலக்கிய நெஞ்சங்களும் தீவிர தமிழ்ப் பற்றாளர்களும் தான் எனக் கூறின் அது மிகையல்ல.

ஒரு காலத்தில் நாட்டை விட்டு ஓடியவர்கள் என்ற அவப்பெயரும் இவர்களுக்கு சூட்டப்பட்டது. பறந்துவிட்ட பறவைகள் என்றும் கவிதைகள் இயற்றினார்கள்.

ஆனால், தமிழ்த் தாகத்துடன் தாயக ஏக்கத்துடன் இயந்திரமாக ஓடி ஓடி உழைத்துக் கொண்டே தமது உறவுகளுக்கும் உதவிக் கொண்டு தாமும் வாழ்ந்து தம்மைச் சார்ந்தவர்களையும் வாழ வைத்துக்கொண்டு புலம்பெயர் இலக்கியத்துக்கு புதிய பரிமாணம் ஏற்படுத்தியிருக்கும் எம்மவர்களும் இலங்கையிலிருந்து கலை - இலக்கிய ஊழியம் மேற்கொள்ளும் நம்மவர்களும் ஒன்றுகூடுவதற்கான பரந்துபட்ட பேரியக்கம் இதுநாள் வரையில் கட்டி எழுப்பப்படவில்லை என்ற குறையை போக்குவதற்காக சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவை இலங்கையில் நடத்துவதற்காக அந்நிய தேசங்களிலிருக்கும் கலை இலக்கியவாதிகள் சிந்திக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றனர்.

அவர்களை தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பால் ஒன்று திரட்டும் பெரும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளார் ஞானம் இதழின் அபிமானத்துக்குரிய படைப்பாளி முருகபூதி அவர்கள்.

அவர் அவுஸ்திரேலியாவில் முன்னின்று நடத்திய தமிழ் எழுத்தாளர் - விழாக்கள் சிலவற்றில் ஞானம் ஆசிரியர் மட்டுமல்ல மேலும் பல இலங்கை தமிழக ஐரோப்பிய நாட்டு தமிழ் எழுத்தாளர்களும் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்திருக்கின்றனர்.

அவுஸ்திரேலிய விழாவில் இரண்டு வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இலங்கையில் நீண்டகாலமாக வெளியாகும் மல்லிகை மற்றும் எமது ஞானம் இதழ் ஆகியன விசேட அவுஸ்திரேலிய சிறப்பு மலர்களையும் வெளியிட்டிருக்கின்றன.

அறிந்ததை பகிர்தல் அறியாததை அறிந்துகொள்ள முயல்தல் என்ற நோக்கத்துடன் கலை-இலக்கியம்-உடகம் சார்ந்த அனைத்துத்துறைகளையும் உள்ளடக்கிய பிரம்மாண்டமான கனதியான சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவை இலங்கையில் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன.

இலக்கியவாதிகள் கலைஞர்கள் உடகவியலாளர்கள் மத்தியில் பரஸ்பரம் புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்த இந்த சர்வதேச விழா வாழிசமைக்கவேண்டும் என வாழ்த்துகின்றோம்.

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் வழங்கும், தமிழியல் விருது 2008

2008க்கான தமிழியல் விருதுபெறும் மூத்த படைப்பாளிகளினதும் சிறந்த நூல்களினதும் விபரங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

சீதோஷன் நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு இந்நிகழ்வின்னை ஜனவரி இறுதியில் நடாத்த ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

உயர் தமிழியல் விருது : எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் ஸ்தாபகர் **ஓ.கே. பாக்கியநாதன் உயர் தமிழியல் விருது** சர்வதேச புகழ்பெற்ற பிரபல திரைப்பட நெறியாளரும் ஒளிப்பதிவாளருமான பாலு மகேந்திராவுக்கு வழங்கிக் கௌரவிக்கப்படவுள்ளது.

தமிழியல் வித்தகர் பட்டம் : தமிழியல் வித்தகர் பட்டமும் தலா ரூபா. 15,000/- பொற்கிழியுடன் **இராமகிருஷ்ணா - கமலநாயகி தமிழியல் விருதும்** தமிழ் இலக்கிய மேம்பாட்டிற்கு உரமாய் நின்றுழைத்த மூத்த படைப்பாளிகளான:

* அன்புமணி (இரா. நாகலிங்கம்), * செங்கை ஆழியான் (க. குணராசா), * தெளிவத்தை யோசேப், * ஜின்னாஹ் ஷெரிபுத்தீன்,

* அகலங்கன் (நா. தர்மராஜா) ஆகியோருக்கு வழங்கப்படுகிறது.

2008ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த நூல்களிலிருந்து சிறந்த நூல்களாக தெரிவு செய்யப்பட்ட தமிழியல் விருதுக்கான நூல்கள்:

கவிதை : புலவர் மணி ஆ.மு. ஷெரிப்புத்தீன் தமிழியல் விருதுடன் ரூபா. 10,000/- பொற்கிழி பெறும் கவிதைக்கான இணை நூல்கள்.

* எஸ். நளீம் எழுதிய “இலைகள் துளிர்ந்து குயில்கள் கூவும்”, * அஷ்ரப் சிகாப்தீன் எழுதிய “என்னைத் தீயில் எறிந்தவன்”

சிறுகதை : புலவர் ந. ஜெகதீசன் தமிழியல் விருதுடன் ரூபா 10,000/- பொற்கிழி பெறும் சிறுகதைக்கான இணைநூல்கள்.

* த. ஆனந்த மயில் எழுதிய “ஒரு எழுது வினைஞரின் டைரி”, * அ. ச. பாய்வா எழுதிய “ஆத்ம விசாரம்”

நாவல் : நாவலாசிரியை பவளகந்தரம்மா தமிழியல் விருதுடன் ரூபா. 10,000/- பொற்கிழி பெறும் நாவலுக்கான இணைநூல்கள்.

எஸ்.ஏ. உதயன் எழுதிய “லோமியா”, திக்குவல்லை கமால் மொழி பெயர்த்த “குருதட்சணை” (மொழிபெயர்ப்பு)

சிறுவர் இலக்கியம் : செந்தமிழ்ச் செவ்வர் க. ஸ்ரீகந்தராஜா தமிழியல் விருதுடன் ரூபா. 10,000/- பொற்கிழி பெறும் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான இணைநூல்கள்.

* ஓ.கே. குணநாதன் எழுதிய “கிச்சா” (சிறுவர் கதை), * ஆரையூர் அமரன் எழுதிய “சிறுவர் குரல்” (சிறுவர் பாடல்)

நாடகம் : கலைஞர் ஓ. கணபதிப்பிள்ளை தமிழியல் விருதுடன் ரூபா. 10,000/- பொற்கிழி பெறும் நாடகத்திற்கான இணைநூல்கள்.

* எஸ். முத்துக்குமாரன் எழுதிய “வீரவில்லாளி” (வானொலி நாடகம்),

* நவாலியூர் நா. செல்வத்துரை எழுதிய “சிலப்பதிகாரத்தில் சிலை எடுத்த சேரன்” (மேடை நாடகம்)

ஆய்வியல் : புரவலர் சீ.ஏ. இராமஸ்வாமி தமிழியல் விருதுடன் ரூபா. 10,000/- பொற்கிழி பெறும் ஆய்வியலுக்கான இணைநூல்கள்

* ஆ.மு.சி. வேலமுகன் எழுதிய “திருப்பழகாமம் ஒரு சுருக்க வரலாறு”,

* எஸ். தில்லைநாதன் எழுதிய “மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும்”

அறிவியல் : கல்விமான் க. முத்துலிங்கம் தமிழியல் விருதுடன் ரூபா. 10,000/- பொற்கிழி பெறும் அறிவியலுக்கான இணைநூல்கள்.

* பேராசிரியர் என். சண்முகலிங்கன் எழுதிய “சமூகவியல் கோட்பாட்டு மூலகங்கள்”,

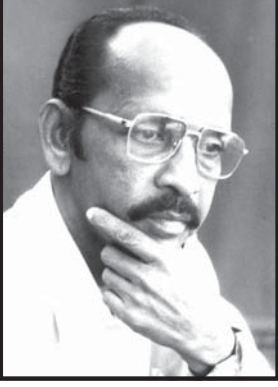
* காவலூர் இ. விஜேந்திரன் எழுதிய “உலகின் மூன்றாவது கண்”

ஓவியம் : ஓவியர் மாற்கு தமிழியல் விருதினை டாக்டர் ஆர். ருசாந்தன் (கிக்கோ) பெறுகின்றனர்.

வெளியீடு : தமிழியல் விருது - 2008 தேர்வுக்காக அனுப்பிவைக்கப்பட்ட நூல்களில் அதிகூடிய 8 நூல்களை வெளியிட்ட வகையிலும் நாடகம், சிறுகதை, ஆய்வு, சிறுவர் இலக்கியம், பழந்தமிழ் இலக்கியம், கவிதை எனப் பல்துறைகளில் நூல்களை வெளியிட்ட வகையிலும், சிறந்த வெளியீட்டுத் துறைக்கான **நாவலர் தமிழியல் விருது** எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்திற்கு வழங்கப்படுகிறது.

- ஓ. கே. குணநாதன், மேலாளர், எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்.

இலக்கியப் பரப்பில் தடம் பதித்த எழுத்தாளர் கே.ஆர்.டேவிட்

- எம். ராகரரசன், B.Com. Dip.in-Ed, M.Ed.
அதிபர், இந்து மத்திய கல்லூரி, புத்தளம்

ஒரு இலக்கியச் சஞ்சிகையின் இயக்கப் பண்புக் கூறுகளில் மூத்த எழுத்தாளர்களைப் பதிவு செய்வதும், புதிய இளம் எழுத்தாளர்களைப் 'பதியம்' வைத்தலுமாகிய இரு பண்புக்கூறுகளும், முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. அந்த வகையில் ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆரோக்கியமான இயங்குநிலை பாராட்டுக்குரியதாகின்றது. தனிமனிதனி லிருந்து தேசியம் வரையான வரலாறுகளும், இலக்கியங்களுக்கூடாகவே இனங்காணப்படுகின்றன இதனடிப்படையில், இலக்கியங் களைக் கருத்தரித்து பிரசுரிக்கின்ற இலக்கிய கர்த்தாக்களும், வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர்.

மூத்த எழுத்தாளர்களைப் பதிவு செய்யும் வரிசையில் இம்முறை கே.ஆர். டேவிட் அவர்களின் இலக்கியப் பிரவேசம் பற்றியும், இலக்கியப் பிரசவங்கள் பற்றியும் பதிவு செய்யும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

திரு.கே.ஆர். டேவிட் அவர்களின் முழுப்பெயர் கிறகோரி இராயப்பு டேவிட் என்பதாகும். இவர் சாவகச்சேரிப் பிரிவுக்குட்பட்ட மட்டுவில் வடக்கு கிராமத்தில் இராயப்பு - அருளம்மா தம்பதிகளின் மூன்றாவது மகனாக 07.07.1945ல் பிறந்தார். தனது கல்வியை மட்டுவில் மகா வித்தியாலயத்திலும், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் மேற்கொண்டுள்ளார்.

இவர் தனது 26வது வயதில் ஆனைக்கோட்டையைச் சேர்ந்த வைத்தியாம்பிள்ளை றோஸ்மலர் என்ற ஆசிரியையை மணம் முடித்து ஜனகன், அகிலன், ஜனார்த்தனன் என்ற மூன்று ஆண்பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையானார்.

நுவரெலியா மாவட்டத்திலுள்ள பூண்டிலோயா தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் 13.10.1971ல் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்ற இவர் தனது பதவியில் படிப்படியாக உயர்ந்து 1999 தொடக்கம் 2004 வரை தான்பிறந்த சாவகச்சேரி பிரிவுக்குட்பட்ட வலயக்கல்வி அலுவலகத்தில் உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றுள்ளார்.

இவர் 1971ல் ஆசிரிய நியமனம் பெற்று நுவரெலியாவுக்குச் செல்லும் வரை மட்டுவில் வடக்குக் கிராமத்திலேயே வாழ்ந்துள்ளார். சாவகச்சேரிப் பிரிவில் அப்போது பிரபலம் பெற்றிருந்த சனசமூக நிலையங்களில், மட்டுவில் வடக்கு மானாவளை 'மோகனதாஸ்' சனசமூக நிலையமும் ஒன்றாக விளங்கியது. இந்த மோகனதாஸ் சனசமூக நிலையத்தின் தொடர்பே தான் ஒரு எழுத்தாளனாவதற்கு முதற்பள்ளியாக அமைந்ததென டேவிட் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

அரசியல் சார்ந்த, பொருளாதாரம் சார்ந்த, சாதி சமயம் சார்ந்த எத்தனையோ சமூகப்பிரச்சினைகள் கூர்மை பெற்றிருந்த அவ்வேளையிலும் மோகனதாஸ் சனசமூக நிலையம் சமநிலை பிறழாது இயங்கிக் கொண்டிருந்தமையானது, அச்சனசமூக நிலையத்திற்குள்ள சிறப்புப் பண்புகளில் ஒன்றாகும். இச்சனசமூக நிலையம் வெளிப்படையாகவும், நிதானமாகவும் பின்பற்றிய 'பொதுவுடமை' தத்துவமே காரணமெனலாம்.

தன் பிறப்பிலிருந்து இச்சனசமூக நிலையத்தோடு தனது உறவை வளர்த்துக் கொண்ட டேவிட் அவர்கள் பொதுவுடமைத் தத்துவத்தால் ஈர்க்கப்பட்டதில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை.

'சொந்த வாழ்க்கையிலும், இலக்கியத்துறையிலும் நான் நிதானமாகப் பாதம் பதிப்பதற்கு பொதுவுடமைத் தத்துவங்களே எனக்கு ஆதாரமாக இருந்திருக்கின்றன' என டேவிட் அவர்கள் அடிக்கடி கூறிக்கொள்வர்.

அப்போது இச்சனசமூக நிலையத்தின் இயங்கு நிலையைத் தீர்மானிப்பவர்களாக திரு. மு. சின்னையா, திரு.க. சுப்பையா, திரு.ப. கிருஷ்ணன், திரு. வ. நடராசா போன்றோர் இருந்தனர். இவர்களுக்கூடாக பொதுவுடமைத் தத்துவத் துக்குச் சார்பானவர்களும் பொதுவுடமைத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இலக்கியம் படைத்தவர்களான கே. டானியல் நீர்வை பொன்னையன், டொமினிக் ஜீவா, பெனடிக்ற் பாலன், செ. யோகநாதன், அகஸ்தியர் போன்றோரின் அறிமுகங்களும் இவருக்கு கிடைத்தன.

இவர்களுள் செ. யோகநாதனுடனான உறவு மிக நெருக்கமாக இருந்ததனால் இலக்கியச் செல்நெறிகள் பற்றிய ஆலோசனைகளை அவரிடமிருந்தே பெற்றுக் கொண்டார்.

இவரது ஆரம்பகாலத்தில் இலக்கியத் துறையிலும், நாடகத்துறையிலும் ஆர்வம் கொண்டவராக இருந்தாலும், ஓவியத்துறையிலும், சிற்பத்துறையிலும் அவர் வளர்ச்சி கண்டிருந்தார். இவரால் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் இப்போதும் வடபகுதியில் பல சனசமூக நிலையங்களிலும், வீடுகளிலும், பேணப்பட்டுவருவதை காணமுடிகிறது.

இந்நிலையில் 1966ம் ஆண்டு சுதந்திரன் பத்திரிகையில் இவரது முதற் சிறுகதையான 'புகலிடம்' பிரசுரமானது. செங்கை ஆழியான் க. குணராசா அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட சுதந்திரன் சிறுகதையில் டேவிட் அவர்களின் 'புகலிடம்' சிறுகதையும் இடம் பெற்றுள்ளது.

'புகலிடம்' சிறுகதை இவரது முதல் சிறுகதையாக இருந்தாலும் அக்கதையில் கையாளப்பட்ட கதை சொல்லும் சுருதி பற்றி அப்போது பலராலும் பேசப்பட்டது.

இதன் பின்பு இலங்கைத் தேசியப்பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் இவரது சிறுகதைகள் பிரசுரமாக ஆரம்பித்தன.

வீரகேசரி, தினபதி, தினக்குரல், தினகரன், ஈழநாடு, ஈழநாதம், முரசொலி போன்ற பல்வேறு பத்திரிகைகளும், மல்லிகை, சிரித்திரன், சுடர், களனி, கலைமுகம், ஞானம், வானொலி மஞ்சரி போன்ற பல்வேறு சஞ்சிகைகளும், இவரது சிறுகதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பிரசுரித்தன.

1971ஆம் ஆண்டு நுவரெலியா மாவட்டத்திலுள்ள பூண்டிலோயா தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரிய நியமனம் பெற்றுச் செல்லும் போது 26 வயது வாலிபனாகவும், இலக்கியப் பரப்பில் ஆரம்பகால மாணவனாகவும் இருந்தார்.

இன்று மலையக மக்களின் பொருளாதார கல்வி நிலைகள் முன்னேற்றங்களைக் கண்டு புதியதொரு 'நடுத்தரவர்க்கம்' உருவாகுமளவிற்கு மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. ஆனால் டேவிட் அவர்கள் மலையகத்திற்குச் சென்ற 1971ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தொழிலாளர்கள் அடிமைகளாகவே கருதப்பட்டனர். பொதுவுடமை எண்ணக்கருவுடன் சென்ற அவருக்கு மலையக மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள் வேதனைபெறக் கொடுத்தன. மலையக மக்களின் வாழ்க்கை அலங்காரங்களை பிரதிபலிக்கும் வகையில் பல சிறுகதைகள் எழுதினார்.

பிறமாவட்டங்களிலிருந்து மலையகத்திற்கு வருகை தந்து மலையகமக்களோடு வாழ்ந்து, அவர்களது பண்பாடுகளையும், மொழிவழக்குகளையும், அவர்களது வாழ்வியல் பிரச்சினைகளையும், புரிந்து கொண்டு மலையக இலக்கியம் படைத்தவர்களான புலோலியூர் க. சதாசிவம் யோ. பெனடிக்ட் பாலன் திரு. தி. ஞானசேகரன் போன்றோரின் வரிசையில் டேவிட் அவர்களும் 'வரலாறு அவளை தோற்றுவிட்டது' என்ற நாவலை எழுதினார். 1976ல் இந்நாவல் வீரகேசரிப் பிரசுரமாக வெளிவந்தது அநேகமான எழுத்தாளர்கள் ஆரம்பத்தில் சிறுகதைத் தொகுப்பினை வெளியீடு செய்து அதன்பின்பே நாவல் வெளியீட்டு முயற்சியில் இறங்குவார்கள். ஆனால் டேவிட் அவர்களின் முதல் வெளியீடு நாவலாக அமைந்தது.

1975ல் மூதூர் 'புனித அந்தோனியார்' மகா வித்தியாலயத்திற்கு இட மாற்றம் பெற்றார். மூதூருக்கு இவர் சென்ற போது அமரர் வ.அ. இராசரத்தினம் அவர்கள் இவரை வரவேற்றார்.

மட்டுவில் கிராம மக்களின் அனுபவங்களோடு புறப்பட்ட இவர் மலையக மக்களின் புதுவகையான அனுபவங்களையும், பெற்றுக் கொண்டு மூதூரில் பாதம் பதித்தார். மூதூரில் புதிய அனுபவங்கள் இவருக்கு கிடைத்தன.

மூதூரில் இருக்கும் போது இவரால் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளுள் 'தனி ஒருவனுக்கு'.... என்ற சிறுகதை 'தகவம்' இலக்கிய அமைப்பினரால் நடத்தப்பட்ட ஐந்து வருடச் சிறுகதைத் தேர்வில் முதலிடம் பெற்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அதற்கான பாராட்டு விழாவும் நடத்தப்பட்டது. அப்போது திரு. சபா. ஜெயராசா அவர்களினால் இவரது சிறுகதை மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது.

1976ல் மூதூரிலிருந்து நிலாவெளிக்கும் இடமாற்றம் பெற்றார். நிலாவெளியில் 1976 தொடக்கம் 1986 வரை பத்து வருடங்கள் பல்வேறு பாடசாலைகளில் கடமையாற்றியுள்ளார்.

1983இல் இலங்கையில் நடந்த மிகப்பெரிய இனக்கலவரத்தின் போது திருகோணமலை நகரம் எரிந்தது, வரலாற்றுப்பதிவாகும். இச்சம்பவத்தின் போது டேவிட் அவர்கள் அங்குதான் வாழ்ந்தார்.

தமிழ் இனத்தின் இன அடையாளங்கள் திட்டமிட்டு அழிக்கப்படுகின்ற கொடூரமான அடக்கு முறைகளையும், முதலாளித்துவ அரசின் அரக்கத்தனத்தையும் இங்குதான் அவர் நேரடியாகக் கண்டார். மலையகத்தின் உதிரங்களைச் சுரண்டும் கொடுமை..... திருகோணமலையில் உயிர்களை சுரண்டும் கொடுமை என இவர் தனது இலக்கியப் பதிவில் கூறியுள்ளார்.

அருள் சுப்பிரமணியம், திருமலை சுந்தா, நவம், தா.பி. சுப்பிரமணியம், அருளானந்தம், தர்மராசா போன்ற எழுத்தாளர்களின் அறிமுகங்களும், உறவுகளும் இவருக்கு கிடைத்தன. இங்கிருக்கும் போது இரண்டு குறுநாவல்களை எழுதினார். இதில் 'பாலைவனப் பயணிகள்' என்ற குறுங்கதை சிரித்திரன் சஞ்சிகையில் தொடராக பிரசுரிக்கப்பட்டு, 1989ல் மீரா பிரசுரத்தால் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. 'வெள்ளையடிக்கப் பட்ட கல்லறைகள்' என்ற இரண்டாவது குறுநாவல் 1991ல் மீரா பிரசுரத்தால் வெளியீடு செய்யப்பட்டது.

'கண்ணீருக்குள் இலக்கியத்திற்கான கருவூலங்களைக் கண்டறியும், வல்லமைமிக்க எழுத்தாளர் டேவிட்' என அமரர் கலாநிதி சொக்கன் இவரைப்பற்றிப் பதிவு செய்ததையும், 'சமூகத்தின் மூலை முடுக்குகளில் தேங்கிக்கிடக்கும் மக்களின் அக உணர்வுக் கொப்புளங்களை உணர்வு கெடாமல் கூறும் ஒரே எழுத்தாளர் டேவிட் தான்' என அமரர் சிவஞானசுந்தரம் அவர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டதையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும்.

1986ல் அவர் திரும்பவும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்றார். அதன்பின் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள எழுத்தாளர்களின் அறிமுகங்கள் நெருக்கமாயின. செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், சாந்தன், சட்டநாதன், முருகானந்தன், யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம், தெணியான் இப்படி பலரைக் குறிப்பிடலாம்.

1986ல் யாழ்ப்பாணம் வந்த இவர் 'முரசொலி' பத்திரிகையில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். இந்திய இராணுவத்தால் முரசொலிப்பத்திரிகையும், 'ஈழநாடு' பத்திரிகையும் குண்டுவைத்துத் தகர்த்தப்பட்ட போது, இவரும் அவர்களின் தாக்குதலுக்குள்ளானார். அப்போது தான் இவரால் 'ஆறுகள் பின்னோக்கிப் பாய்வதில்லை' என்ற குறுநாவல் எழுதப்பட்டு, முரசொலிப் பத்திரிகையில் தினசரி பிரசுரமாகியது. பின்னர் முரசொலி பதிப்பகம் இக்குறுநாவலை நூலகப்பிரசுரம் செய்தது.

இனப்பிரச்சனையின் வேக்காட்டில் இவரால் எழுதப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான சிறுகதைகளில் சிலவற்றைத் தெரிவு செய்து 1994ல் 'ஒரு பிடிமண்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டார்.

'டேவிட்டின் இலக்கியப்பணி பற்றிய ஒரு நோக்கு' என்ற தலைப்பில் 1996ல் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழக மாணவி செல்வி. சந்திரவதனி முருகானந்தன் சிறப்புக் கலைமாளித் தேர்வுக்காக ஆய்வு செய்துள்ளார்.

இவைகளோடு, கல்வி அமைச்சினால், 2009ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட புதிய, பாடத்திட்டத்தில் ஆண்டு எட்டு, தமிழ்

மொழியும், இலக்கியமும் என்ற பாடநூலில் 'எழுதப்படாத வரலாறு' என்ற இவரது சிறுகதை இடம் பெற்றுள்ளது.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் 60க்குப் பின்னர் உள்ள காலகட்டத்தில் உருவாகிய எழுத்தாளர்களில் கே.ஆர். டேவிட் அவர்கள் தடம் பதித்த பொதுவுடமை சார்ந்த தடம்புரளாத இலக்கியவாதியாவார். தோழமை, உணர்வை தோள் நிமிர்த்தி சொல்லத்தக்க முதுகெலும்புள்ள நண்பராக கே.ஆர். டேவிட் அவர்களை இனம் காண்கிறேன்.

முன் சொல்லப்பட்ட அவரின் இலக்கியப் பதிவுகளுக்கு அப்பால் மனிதத்தை நேசித்த, தமிழ் தேசிய இனத்தின் யதார்த்தப்பூர்வ நிலைமைகளை ஆய்ந்து, புதிய செல்நெறி வழிமுறையிலான மார்க்ஸிசு பார்வையினை வெளிப்படுத்திய "கலை" வாதியாக மிளிரும் அவர் ஒரு போதும் இலக்கியக் 'கலை'களாக தன் படைப்புக்களைப் பிரசுரித்ததில்லை.

தனது பலத்தையும் பலவீனத்தையும் வெளிப்படையாகவும், தெளிவாகவும் உடைத்தெறியும், வெடித்துச் சிதறும் வேட்கை மிகுந்தவராக டேவிட் அவர்கள் விளங்குகிறார்.

எப்போதுமே, நண்பர்களை, கருத்துகளுக்கு அப்பால், முரண்பட்ட சித்தாந்தங்களுக்கும்ப்பால், புரிந்துணர்வுடைய நட்புறவை மெல்லிய புன்னகையுடனும், கலகலப்பான உரையாடல் மூலமும் வெளிப்படுத்துவதில் டேவிட் அவர்கள்

எளிமையானவர். பொதுவுடமை வாதியாகவும், இன அடக்கு முறைக்கு எதிரானவராகவும், தனது எண்ணத்தை, எழுத்தை கலையம்சத்துடன் சித்தரிக்கும் உணர்வுபூர்வ எழுத்தாளராக டேவிட்டை அடையாளப்படுத்தலாம்.

சாவகச்சேரி வலயக் கல்வி அலுவலகத்தில் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றி 2004ல் ஓய்வுபெற்ற இவர் தற்போது கொழும்பில் வாழ்கிறார். இலக்கிய ஆக்கங்களில் முழுமையாக ஈடுபட்டிருந்த இவர் இப்போது இலக்கிய ஆய்வு முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

இறுதியாக, தான் பிறந்துவளர்ந்த சாவகச்சேரிப் பிரதேசத்தில் கல்விப்பணிப்பாளராகவும், தான் பிறந்த பகுதியின் முதலாவது எழுத்தாளராகவும் பலதரப்பட்ட சிறப்புகளை இவர் பெற்றுள்ளார்.

'வாழ்க்கையில் பொருளாதாரம் உள்ளிட்ட பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும், தங்களை வதைத்து எனது உயர்ச்சிக்காக உழைத்த, என்னைச் சுமந்து பெற்ற எனது தாய் அருளம்மாவையும் என்னைச் சுமக்கவென்றே பிறந்த 'அண்ணனுக்குள் தந்தையான்' எனது அண்ணன் இராஜநாயகனையும், எனது இலக்கிய முயற்சிகளுக்கெல்லாம் 'துடுப்பாக' இருக்கின்ற எனது மனைவி றோஸ்மலரையும் எனது மரணத்தின் பின்பும் எனது ஆத்மா கூறிக்கொண்டே இருக்கும்' என டேவிட் அவர்கள் கூறுகிறார்.

கலாபூஷணம் புலோலியூர் க. சாதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2009 முடிவுகள்

1. முதலாம் பரிசு ரூபா 3000/= "நம்மவர்கள்" - பவானி சிவகுமாரன், 37ஏ, பரீமஹாவிசாரை வீதி, களுபோவலை, தென்விவலை.
2. இரண்டாம் பரிசு ரூபா 2000/= "முட்கம்பி வேலிக்குள்ளே" - எஸ்.பி. கிருஷ்ணன் 'வேரற்ற கேணியன்', 144/4, கண்டி வீதி, அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்.
3. மூன்றாம் பரிசு ரூபா 1000/= "கொக்குக் குஞ்சுகள்" - "அகலாங்கன்" ந. தம்ராஜா, 90, திருநாவற்குளம், வவுனியா.

தலா ரூபா 500/= ஆறுதல் பரிசு பெறும் சிறுகதைகள்

4. "புதுச்சட்டை" - சி. கதிர்காமநாதன், டச் வீதி, தொல்புரம் கிழக்கு, சுழிபுரம்.
5. "ஆத்ம விஜயம்" - "கேணிப்பித்தன்" ச. அருளானந்தன், 37/7, மத்திய வீதி, உவம்மலை, திருகோணமலை.
6. "என்று தணியும் இந்த...." ச. முருகானந்தன், 81, மணிநாபினோஸ், கொழும்பு 06.
7. "அந்த வியாழன் இரவில்" - 'குடந்தை பரிபூரணன்' ச. பாக்கியசாமி, வடகரை, கான்வெண்ட் தெரு, மல்லபுரம் அஞ்சல் கும்பகோணம், T.K. தமிழ்நாடு, 612201, தென் இந்தியா.
8. "பள்ளிக்கூடம்" - 'புதுவைப்பிரபா', 2, முத்துவாழியம்மன் கோயில் தெரு, புதுச்சேரி, 605008, தென் இந்தியா.
9. "ஓர் உண்மையான சாட்சி" - நெடுந்தீவு மகேஷ், 9/33, விகாரை வீதி, திருகோணமலை.
10. "உருக்குள் நூறு பெண்" - மட்டுவில் ஞானகுமாரன், 78/4, லியனகே றோட், தென்விவலை.
11. "புரிதல்" - செல்வி, உதயசாந்தினி பரராசசிங்கம், தபாற்கந்தோர் அருகில், 99 வீதி, சங்கத்தாளை, சாவகச்சேரி.

நடுவர்கள் :- தெனிவத்தை ஜோசப், பத்மா சோமகாந்தன், புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன், திருமதி வசந்தி தயாபரன்.

வரலாற்றில் வாழுகின்ற வேந்தன்

எஸ். பொ எனிலறியார் இல்லை இலக்கியத்தின் உச்சம் வரைசென்ற ஓரறிஞன் - அச்சம் அணுவளவு மில்லான் அவன்கைகொள் மைக்கோல் கணையாகும் தீமைக்குத் தான்.

கவிதை சிறுகாதை கட்டுரைநீள் நாவல் எவைதனிலும் வல்லோன் இவனாம் - புனியோர்தம் வாழ்வை வெளிச்சமிடும் வல்ல வரிகளிவன் ஆளுகின்ற செந்தமிழுந் தான்.

தீயாய்ச் சுடுஞ்சொற்கள் சாதீயம் கொல்லுவபோல் காயும் அரசியலின் கீழ்மையினை - ஓயாதே கைக்கோல் வரையும் கொடுமை தனைச்சாடும் பொய்க்கா தவன்சொற் சரம்.

கற்ற தமிழைக் கரும்பாய்ப் பிழிந்தெடுத்து மற்றோர்க்கும் ஈயமுயர் மாண்புடையோன் - சற்றும் களைப்பின்றி இன்னும்தான் காய்தலுவப் பின்றி எழுதுகின்றான் ஆய்வுரையுந் தான்.

பொய்வேஷம் போடுகின்ற பேர்தம் முகத்திரையைப் பிய்த்தெறியும் போக்கே படைப்புகளில் - உய்த்திருக்கும் தொய்வில்லா வார்த்தைகளால் சொல்வான் எஸ்.பொ. தம்மின் கையுயரும் போர்க்குணத்தால் கோன்.

கள்ளுவாடி மீசை கரியவுடல் வெண்கருட்டு எள்ளுவபோல் நக்கல் நகைவதனம் - உள்ளத்தில் ஒன்றுமிலான் தோற்றம் உவந்து வரவேற்கும் பண்பினிலோ குன்றம் அவன்.

நவீன இலக்கியத்தில் நன்றேகா லூன்றி அவனுக் கெனுத்தனித்த ஆற்றல் - புனியறியச் செய்தவனாம் **எஸ். பொ.** பலதுறையில் வாகைகொண்டோன் வைபத் துயர்ந்த மகன்.

மூத்த எழுத்தன் முதுசொம் தமிழுக்குக் கோத்தளிக்கும் ஆக்கங்கள் கொள்ளைகொள்ளை - வார்த்தைகளோ வந்தவனின் வாசல் வழிநிற்கும் தேர்ந்தெடுக்க விந்தைதமிழ் வித்தகத்தி னால்.

காழ்ப்புணர்வு இல்லான்கண் காணின் பிறராற்றல் வீழ்த்த முயலான்நல் வாழ்த்துரைப்பான் - வாழ்த்தியெனை வாயுரைத்தான் சென்னைநூல் வைபவத்தில் மாற்றார்முன் நேயனுக்கு நன்றியிந்தப் பா.

வரலாற்றில் சொர்ண வரியிவனின் வாழ்வு இருப்பில் வரைந்த எழுத்தாம் - நீரந்தரமாய் வாழ்ந்திருப்பான் எஸ். பொ வரைந்ததமிழ்ப் பொக்கிஷங்கள் வாழ்ந்திருக்கும் வேந்தன் அவன்.

யாருமே...?

உயர்கேள்வர் சுவப்புகாசம்

காலை முதல் வானம் இருண்டு கிடந்தது. எந்தக் கணமும் பெருமழை கொட்டலாம் போலத்தோன்றினாலும் இதுவரை மழைபெய்யவில்லை.

கீர்த்தனாவின் மனமும் அப்படித்தானிருப்பது போல அவளுக்குத்தோன்றியது. வீடு முழுவதும் கூட அப்படித்தானிருக்கிறதோ?

அந்த வீடு வழமைபோல இயங்குவதாகத்தான் தோற்றங்காட்டியது. ஆனால் ஒருவித இறுக்கத்திற்குள் அந்த வீடு உழன்று கொண்டிருப்பதை அவள் உணர்ந்தாள்.

அது தவறோ?

தன்னுடைய மன உணர்வுகளை அவள்தான் வீட்டிற்கும் பொருத்திப் பார்க்கிறாளோ?

காலையிலே கண்விழித்தது முதல் அவளுக்கு அண்ணன் கதிர்வேலின் நினைவுதான். எப்போதோ தொடக்கம் உள்ளே அருட்டிக்கொண்டிருந்தது இப்போது விஸ்வரூபம் கொள்கிறது. மற்றவர்கள்...? யாருமே அவனை நினைக்கவில்லையே? புரியவில்லை.

இல்லையெல்லாம். அப்படியும் கூறமுடியாது வீட்டிலுள்ள எல்லோரிடமும் குடிபுகுந்திருந்த ஓர் அசாதாரண மௌனம் அவளுக்கு ஒன்றைக் கூறியது.

வாயைத்திறக்க ஏன் இயலவில்லை?

யாராவது ஒருவர் மனம்விட்டு வாய்திறந்து பேசலாமே. அவளைப்போலத்தான் எல்லோரும் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இயல்பாக இருப்பதாக ஒரு பாசாங்கு.

காலையில் சுவாமியறைக்கு திருநீறு பூசி வழிபடவென்று அவள் சென்றபோது, அம்மா அங்கிருந்தாள், கீர்த்தனா அதனை எதிர்பார்க்கவில்லை. அம்மா, மாலைகளைச் சுவாமிப்படங்களுக்கு அணிவித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஏதாவது விசேஷமென்றால்தான் அம்மா அப்படிச்செய்வாள். இன்று என்ன விசேஷமெனக் கீர்த்தனா கேட்கவில்லை.

அரவங்கேட்டுத் திரும்பிய அம்மாவின் கண்களிலிருந்து உருண்டு விழுந்த கண்ணீர், கட்டுக்குள் வைத்திருந்த தன் உணர்ச்சிகளையும் பீறிடச் செய்து விடுமோ என அவளைப் பதறவைத்தது.

அரிசிமாவைக் குழைத்து, சிறு சிறு கிண்ணங்களாக்கி பயற்றம்மா, வறுத்திடித்த தேங்காய்ப்பூ, சீனி ஆகியவற்றைப் பொதிந்து சிறு கொழுக்கட்டை வடிவிலே செய்து சுட்டெடுத்த சிற்றுண்டிப்பலகாரம் அம்மாவின் கைப்பதத்தில் வீடு முழுவதும் கமகமக்குமே, “தம்பிக்குச் சிற்றுண்டி யெண்டால் விருப்பம், அதுதான் செய்தனான்” என்று கூறிக் கூறி அம்மா சிற்றுண்டிப் பலகாரம் தருவாள் என்பதற்காகவே இந்த நாளில் பலர்

வீட்டிற்கு வருவார்கள். இன்று அம்மா சிற்றுண்டி செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

அம்மாவை நேருக்குநேர் பார்ப்பதை அவள் தவிர்த்துக் கொண்டாள் அம்மாவும் வெளியேறிவிட்டாள். அதே காரணத்திற்காகவுமிருக்கலாம்.

கீர்த்தனா திரும்பியபோது அண்ணனின் படமொன்று கண்ணிலே படுகிறது.

சிரிக்கும் கண்கள், தீர்க்கமான முக்கு, அகன்ற நெற்றி, தலைமயிர் கொட்டிவிட்டதால் நெற்றி முன்னரைவிட அகன்று தெரிகிறது. அப்பாவித்தனமொன்று முகத்திலே விரவிக்கிடக்கிறது.

நாங்கள் கவலையுடன் கையசைத்து அனுப்பிவைத்த அண்ணனல்ல இவன். காலவோட்டம் தோற்றத்தை மாற்றியிருந்தது.

அண்ணன் வெளிநாடு சென்றபின் ஒருமுறைதான் வீட்டிற்கு வந்திருந்தான். அது அக்கா இலக்கியா, அவள், ஒருவருக்கும் திருமணம் நடைபெற்றிராத காலம். அதன் பின் அவர்களுக்குத் திருமணமாகி குழந்தைகளும் பிறந்து, வளர்ந்து இவ்வளவு காலமும் அவன் வரவில்லை. கேட்டால் வந்துபோக ஆகும் செலவைப் பணமாக அனுப்பினால் குடும்பத்திற்கும் பயன்படும் என்பான்.

அவனுடைய படங்களைப் பார்த்துத்தான் அவனைக் காணவேண்டும் என்ற அவர்களது ஆசையைப் பூர்த்திசெய்து கொள்வார்கள்.

அண்ணன் அனுப்பும் படங்களில் நன்றாக அமைந்தவற்றைக் கட்டமிட்டு சுவரிலே மாட்டிவைத்திருக்கிறாள் அம்மா.

அந்தத் தாய், பெற்றமகனைப் பிரிந்து எவ்வளவு காலம்! அவளது வேதனைகளைத் தீர்த்துவைத்த மகன்! அதற்காகவே தன்னை உருக்கி உழைக்கும் மகன்! அவன் திருமணம் முடித்து சீரும் சிறப்புமாக வாழ்வதைப் பார்க்க அம்மா ஆசைப்பட்டாள்.

எங்கள் எல்லோருக்குமே அந்த ஆசை இருக்கிறது. “இனி உழைத்தது போதும். இங்கே வா” என்று எல்லோரும் கூறியும் அவன் வரவில்லை.

“உங்கை இருக்கிற நிலமையிலை எல்லாரும் வெளிக்கிட்டு ஓடுறாங்கள். உங்கை திரும்பிவரச் சொல்லுறியனே?” என எங்களைக் கேட்டுவிட்டு அங்கேயே இருக்கிறான்.

அண்ணனை முதுமை தழுவத்தொடங்கியுள்ளதை அவனது நிழற்படங்கள் கூறின. அதுவேறு அம்மாவை உறுத்தியது. “மாலையுங் கழுத்துமாக எப்ப அவனைப் பார்க்கப்போறன்?” என அம்மா அடிக்கடி கூறுவாள்.

மாலை...?

மனதில் ஒரு நெருடல்!

படத்திற்கு மாலை போடவேண்டுமோ?

சீ... அப்படியிருக்காது

மனம் சிலிர்த்துக்கொள்கிறது.

அக்கா ஓர் ஓலைப்பெட்டியுடன் உள்ளே வருகிறாள். இலக்கியா வழமையைக் கைவிடவில்லை. பெட்டியில் அவள் அடுக்கி எடுத்துவந்திருந்த தோசையின் மணம் வீடு முழுவதும் பரவி, தன் வரவை எல்லோருக்கும் பறைசாற்றியது.

அண்ணனுக்குத் தோசை பிடிக்குமென்று இந்த நாளிலே தோசை சுட்டு வீட்டினுள்ள எல்லோருக்கும் காலையுணவாகக் பரிமாறுவது அவளுடைய வழக்கம்.

அண்ணன் குவைத்திற்குப் போனபோது அக்கா இங்கிருந்தாள். அடுத்த வருடம் இந்த நாளிலே அவள் தோசை சுட்டு எல்லோருக்கும் கொடுத்தது கீர்த்தனா விற்கு நினைவிருக்கிறது. அது தொடர்ந்தது.

திருமணமாகித் தனியாகக் குடும்பம் நடத்தத்தொடங்கிய பின்புங்கூட இந்த நாளிலே தோசையுடன் அவள் வருவாள்.

இன்றும் அவள் அப்படி வருவாளெனக் கீர்த்தனா எதிர்பார்க்கவில்லை. அண்ணனை எல்லோரும் மறந்துவிட்டார்கள் போன்றதான் தோன்றியது. ஆகவே முன்புபோல் எல்லாம் நடக்குமென எப்படி எதிர்பார்ப்பது?

அவள் பிடிப்பிட்டு அவித்திருந்தாள். அதுவும் அண்ணனுக்கு விருப்பமான உணவுப்பண்டந்தான்.

தோசையுடன் வந்தாளே தவிர, அதை ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டு அக்கா மௌனமாக அமர்ந்துவிட்டாள். முகம் இருண்டு கிடக்கிறது.

“அக்கா தோசை கொண்டந்திருக்கிறா. சாப்பிட வாறீங்கனே?” கணவன் நிசாந்தனை கீர்த்தனா அழைத்தாள்.

“தோசையோ?”

உணர்ச்சிகளின் கலவையாக நிசாந்தனின் குரல்.

“இண்டைக்கேன்...”

கூறத்தொடங்கியதைப் படாரென விழுங்கிக்கொண்டான் நிசாந்தன்.

அவர்களின் திருமணத்திற்குப்பின் அண்ணன் வீட்டிற்கு வரவில்லையென்றாலும் அவனை நிசாந்தனுக்குத் தெரியும். நிசாந்தனும் இதே ஊரவன். தூரத்து உறவுங்கூட. ஆனால் அத்தான் அண்ணனை நேரடியாகச் சந்தித்ததில்லை.

ஆனாலும் அண்ணனின் தொலைபேசி உறவு அவர்களை இறுகப் பிணைத்திருந்தது. வீட்டினுள்ள அத்தனை பேருடனும் உணர்வுபூர்வமாக உறவாடிவந்தான். பெறாமக்கள், மருமக்கள் என்ற சின்னஞ்சிறுகளுக்கே அவன்மேல் அளவில்லாப் பாசம். ஒரு வாஞ்சை!

தன் முன்னையிருந்த தோசையைப் பார்த்துக்கொண்டு ஏதேதோ நினைவுகளுடன் நிசாந்தனிருந்த போது,

“மாமி, மாமி”

வாசலிலிருந்து உள்ளே வந்துகொண்டிருந்த தேவசீலனின் குரல் வீட்டிலிருந்த எவரும் விரும்பாத வரவாக உள்ளே நுழைந்தது.

“என்ன தோசை மணக்குது? பெரியமச்சாள் சுட்டுக்கொண்டந்தவவோ?” கண்களால் வீட்டை வலம்வந்தபடி தேவசீலன் கேட்டான்.

அந்த வீட்டில் நடப்பவையெல்லாம் அவனுக்குத் தெரிந்த விடயங்கள்தானே. அக்கா தோசை சுடுவதும் அவனுக்குத் தெரியும்.

“உளவுபார்க்க வந்த ஓநாய்” மனம் வைதுகொண்டிருக்க, “ஏன் இங்கை ஒருதருக்கும் தோசை சுடத்தெரியாதோ?” எனக் கீர்த்தனா கேட்டாள்.

“இல்லை பெட்டியிலை கிடந்தது. இங்கை எப்பவும்...” என ஏதோ கூற ஆரம்பித்தவன், தானே ஏன் கதையைத் தொடங்க வேண்டும் என எண்ணினானோ என்னவோ “நான் திருமாறனைத்தான் தேடி வந்தனான். கிராம அபிவிருத்திச் சங்கக் கூட்டத்துக்கு வருவனோ எண்டு அறிய” எனக் கூறி முடித்தான்.

“தம்பி கோயிலுக்குப் போயிருக்கவேணும், தோசை சாப்பிடுங்களை” கீர்த்தனா ஒருதட்டில் தோசைகளுடன் வந்தாள். “வேண்டாம் வேண்டாம்”

ஏதோ நஞ்சைக் கண்டவன் போல் தேவசீலன் எழுந்துகொண்டான். அம்மா வந்து எட்டிப்பார்த்துவிட்டு உள்ளே சென்றாள். தேவசீலன் அண்ணனைப் பற்றி ஊரெல்லாம் இல்லாததும் பொல்லாததுமாகக் கதை பரப்புவதை விட அவர்களிடமே வந்து சாடைமாதையாக அந்தக் கதைகள் பற்றிக் கதைப்பது அம்மாவை வருத்திக்கொண்டிருந்தது.

அம்மாவின் அண்ணன் கதிரேசுவின் மகன்தான் தேவசீலன். ஆனால் அண்ணன்மேல் ஏன் வஞ்சந்தீர்க் கிறானோ தெரியவில்லை. உறவுகள் என்றாலும் ஒன்றையொன்று விஞ்சத்தானே விரும்புகின்றன.

அவர்கள் சின்னஞ்சிறுகளாக இருக்கும்போதே அப்பா காலமாகிவிட்டார். மூன்று ஆண்களும் இரண்டு பெண்களுமாக ஐந்து பிள்ளைகள், அம்மா அவர்களை வளர்த்துத்தானேயாக வேண்டும்.

அப்பாவின் தேட்டத்துடன் அம்மாவின் உழைப்புஞ் சேர்ந்துதான் அவர்களை ஓரளவு காப்பாற்றியது. பதினாறு வயதை எட்டிப்பிடிக்கும் போதே அண்ணன் குவைத்திற்குப் பயணமாகிவிட்டான். அவன் என்னென்ன கஷ்டப்பட்டானோ? அவர்களைத் தலைநிமிர வைத்தான்.

அண்ணன் வெளிநாட்டிலென்று அவர்கள் படாடோப வாழ்வு வாழவில்லை. தேவையற்ற செலவுகள் செய்ய அண்ணன் விடமாட்டான். அண்ணன் அங்கே வராவிட்டாலும் அவனது கட்டுப்பாட்டிலேதான் வீட்டில் எதுவுமே நடக்கும்.

தேவசீலனின் வாலாகத்திரியும் தம்பி நித்தியனுக்கு அண்ணாவை அறவே பிடிக்காது. தன் விருப்பம்போல ஆட்டம்போட விடவில்லையென்பது அவனுடைய கோபம்.

அக்காவிற்கும் அவளுக்கும் அண்ணன் சீர்வரிசை செய்து திருமணம் செய்து வைத்தான். தம்பிகள் இருவரும் படிக்கவேண்டுமென்று அண்ணன் ஆசைப்பட்டான். அதை நிறைவேற்றுவனாக மாறன் படித்தான். நித்தியனுக்கோ படிப்பு ஜன்மப்பகையாகவிருந்தது.

அண்ணனின் கெடுபிடி வீட்டிலுள்ள எல்லோரையுமே ஒவ்வொரு வேளையில் பாதிக்கும்போது அவர்கள் அவன்மேல் கோபங்கொண்டது உண்மைதான். ஆனால் அவர்களுடைய குடும்ப நன்மைக்காகத்தான் அந்தக் கெடுபிடிகள் என்பதையும் அவர்கள் உணர்த்திருந்தனர். அதனால் ஏற்பட்ட கோபம் நிலைத்திருந்ததில்லை.

அண்ணன் செலவு செய்யவே விடமாட்டான் என்று கூற முடியாது. அவர்களுடைய திருமணங்களை மிகச்சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நிறையவே செலவுசெய்தான். அதுமட்டுமல்ல உறவுகளின் மரணச் செய்தி கேட்டும் அவர்களுக்குத் தாராளமாக உதவினான். பெரியம்மா காலமானபோது மரணக்கிரியைகள் இறுதி ஊர்வலம் என ஒவ்வொன்றையும் எப்படியெப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி அதற்காகிய செலவிற்கும் பணம் அனுப்பினான். ஆசை மாமாவின் இறுதிக்கிரியைகளைச் செய்ய அவருக்குப் பிள்ளைகளில்லாததால் மாறனைச் செய்யுமாறு கூறி, அந்தச் செலவுகளையும் பொறுப்பேற்றான். இப்போது அவனுடைய மரணம்...? யாருமேமற்ற அநாதைப் பிணமாய்...

நெஞ்சக்குள் ஏதோ அடைத்துக்கொண்ட உணர்வு!

அது நடந்து மூன்று மாதங்களாகிவிட்டன. அன்று மகிழ்ச்சியாகத்தான் பொழுது புலர்ந்தது. வானொலியின் மதியச் செய்திகளிலே தான் முதலிலே அந்தச் செய்தியைக் கேட்டார்கள்.

அண்ணன் தற்போதிருக்கும் இத்தாலி நாட்டில் புவிநடுக்கம் என்ற செய்தி அவர்களது வீட்டிலே ஒரு கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

மாறன் தொலைத்தொடர்பகத்திற்குப் பறந்தான். தொலைபேசித்தொடர்பே கிடைக்கவில்லையென்று திரும்பி வந்தான்.

மனப்பதற்றம் மேலும் அதிகரித்தது.

தானிருக்குமிடத்தில் இலங்கையர்கள் எவருமில்லையென அண்ணன் கூறியிருந்தான்.

அவனுடன் பணிபுரிவோர், சேர்ந்திருப்போர், நண்பர் என்று எவரைப்பற்றிய விபரமும் அவர்களுக்குத் தெரியாது.

இப்போது என்ன செய்வது? அவனைப் பற்றி யாரிடம் விசாரிக்கலாம்? அப்படி யாருமே இல்லையே! என்ன செய்வது? எதுவுமே புரியவில்லை.

இரண்டு நாட்கள்... மூன்று நாட்கள்... ஒரு வாரம்... காலம் போய்க்கொண்டிருந்தது. அவனுடன் தொடர்பு கொள்ளவே முடியவில்லை. அவனைப்பற்றி எதுவுமே தெரியவில்லை.

ஊரெல்லாம் இதே பேச்சு, எல்லோரும் வந்து, வந்து விசாரித்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் மனம் போன போக்கில் ஏதேதோ கூறினார்கள்.

இத்தாலியத் தூதரகத்தில் விசாரிப்பதாகக் கொழும்பிலிருக்கும் மச்சான் சொன்னார்.

அங்கே இலங்கையர் எவரும் பாதிக்கப்படவில்லையாம்.

நம்பிக்கை சிறிது அதிகரித்தது.

புவியதிர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் முகாம்களில் தங்கியிருப்பார்கள். தொலைத்தொடர்பு வசதிகளும் இருக்காது. சில நாட்கள்செல்ல அண்ணன் தொடர்பு கொள்வான் என்ற எதிர்பார்ப்பு அவர்களுள் ஏற்பட்டது.

அவன் இறந்திருப்பான் என முடிவுசெய்ய அவர்களது இதயங்கள் மறுத்தன.

அவன் இறந்திருக்கக் கூடாது.

அவன் அவர்களின் முதுகெலும்பு. அது முறியக்கூடாது.

நாரும் பொழுதும் பார்த்துப் பழகும் ஒருவன் இல்லாவிட்டால் அந்த இடைவெளி புரியும். அப்படியல்ல அண்ணன் இருப்பது போன்ற எண்ணந்தானிருந்தது.

ஆனால் தொலைபேசியில் அவனது குரல் ஒலிக்கவில்லை.

அண்ணனுக்கு என்ன நடந்திருக்கும்?

இடிபாடுகளுக்குள் சிக்கி அவையே சமாதியாகி... இல்லை. இருக்காது. அவன் எங்கோ உயிரோடு இருக்கிறான்.

ஏன் இன்னும் அவன் கதைக்கவில்லை? அவர்களது தொலைபேசி எண்ணை மறந்திருப்பானோ?

அவனுக்கு அது மனப்பாடமாக இருக்குமே!

காயப்பட்டு எழுந்து நடமாட முடியாமல் இருக்கிறானோ? எங்களுக்காக எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாய்! எங்கள்

உயர்வுக்காக உன்னை உருக்கினாய். இப்படி நீ என்னவானாய் என்று கூடத் தெரியாது தவிக்கும் நிலை ஏற்படுமென்று

நாங்கள் கற்பனைகூடச் செய்ததில்லையே. ஆண்டவா, இதென்ன கொடுமை!

போதாததற்கு மாமாவும் மச்சானும் கட்டிவிட்டிருக்கும் கதைகளை ஊரும் நம்புகிறது.

ஊரென்ன? அத்தானே கேட்டாராமே.

கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதத்திற்கு முன் அத்தான் வந்து அக்காவிடம் “உங்கடை அண்ணன் ஹெரோயின் கடத்தித்தான் இவ்வளவு உழைச்சவராம். அதாவதான் அவற்றை போக்குவரத்தொண்டும் ஒருத்தருக்கும் தெரியேல்லையாம் உண்மையாயிருக்குமோ?” என்று கேட்டாராம்.

அக்கா வந்து இதைச் சொல்லிச் சொல்லி அழுதான்.

பொறுப்புணர்ந்து, கஷ்டப்பட்டு உழைத்து, குடும்பத்தைத் தலை நிமிரவைத்த பிள்ளையென்று இவ்வளவு காலமும் பாராட்டிய ஊர், இப்போது அப்படியும் இப்படியும் கதைக்க நேர்ந்துவிட்டதே.

“மாறன், தம்பி மாறன்”

தேவர் மாமாவின் குரல் கேட்கிறது.

“வாங்கோ அண்ணன்” அம்மா முன்பக்கம் செல்கிறார்.

“இண்டைக்குத் தம்பியின்றை பிறந்த நாளெல்லே, நீ யோசிக்காதை தங்கச்சி. அவன் சுகமாயிருப்பான். இந்தா கோயில் விபூதி. அருச்சனை செய்தனான். கடவுளிலை தானே

பாரத்தைப் போடலாம். கடவுள் கைவிடார். இண்டைக்கு அவனிடையிருந்து கோல் வரும் பாரன்.” தேவர் மாமா அம்மாவக்குக் கூறும் ஆறுதல் மொழிகள் தொடர்கின்றன.

அண்ணனை யாருமே மறக்கவில்லை. மாமா கோவிலுக்குப் போய் அவனுக்காகக் கும்பிட்டிருக்கிறாரே. தேவசீலன் கூட இந்தநாளை நினைவு வைத்துக்கொண்டு தானே இங்கு அவர்களை நோட்டம் பார்க்க வந்தான்.

பொழுது ஊர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தது.

வழமையாக அண்ணன் இந்த நாளில் தொலைபேசியில் வீட்டிலுள்ள எல்லோருடனும் கதைப்பான். நாங்கள் எல்லோரும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு ஒருவர் மாறி ஒருவராக அவனுடன் கதைப்போம். ஒரு மணி நேரத்திற்குமேல் அந்த உரையாடல் நீளும்.

இன்று....?

தொலைபேசி ஒலிக்குமென ஒவ்வொரு கணமும் மனம் எதிர்பார்க்கிறது.

வானம் அதேபோலக் கிடக்கிறது.

அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் நடத்தும் சர்வதேச தமிழ்ச் சிறுகதை, கவிதைப் போட்டி

அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் பத்தாவது எழுத்தாளர் விழா 2010 மே மாதம் 22ஆம் திகதி மெல்பனில் நடைபெறவுள்ளது. இந்த விழாவை முன்னிட்டு சர்வதேச தமிழ்ச் சிறுகதை, கவிதைப் போட்டிகள் நடைபெறவுள்ளன.

சிறுகதை, கவிதைப் போட்டிகளுக்கான பொது விதிகள்

1. போட்டியில் அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் தவிர்ந்த அனைவரும் பங்குபற்றலாம்.
2. ஒருவர் எத்தனை போட்டிகளிலும் பங்கு பற்றலாம். அத்துடன் எத்தனை ஆக்கங்களையும் அனுப்பலாம்.
3. ஆக்கங்கள் போட்டியாளரின் சொந்தப் படைப்புக்களாக இருத்தல் வேண்டும். போட்டிக்கென அனுப்பப்படும் சிறுகதை, கவிதை மொழிபெயர்ப்பாகவோ தழுவலாகவோ இருப்பின் போட்டிக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.
4. ஆக்கங்கள் கையெழுத்தாகவோ அல்லது தட்டச்சாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் தாளின் ஒரு பக்கத்தை மாத்திரம் உபயோகிக்கப்படுத்துதல் வேண்டும்.
5. போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் ஆக்கம் அமைந்துள்ள தாளிலன்றிப் பிறிதொரு தாளில் போட்டியாளர் தனது பெயர், முகவரி, மின்னஞ்சல் முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் ஆகிய விபரங்களை எழுதி இணைத்து அனுப்பதல் வேண்டும். சிறுகதை அல்லது கவிதை இடம்பெறும் எந்தத் தாளிலும் மேற்படி விபரங்கள் இருத்தல் கூடாது.
6. ஆக்கங்கள் ஏற்கனவே வேறு போட்டிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டனவாகவோ, அல்லது வெளியிடப்பட்டனவாகவோ (வலைத்தளங்கள் உட்பட) இருத்தல் கூடாது. போட்டி முடிவுகள் வெளியிடப்படும் வரை - படைப்பை வேறெந்தப் போட்டிகளுக்கோ, பிரசுரத்திற்கோ அனுப்புவதைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.
7. போட்டியில் தேர்வு பெறும் ஆக்கமெதையும் சஞ்சிகையெதிலும் பிரசுரிக்கவும், நூலாக வெளியிடவும் அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்திற்கு உரித்துண்டு.
8. கவிதைகளில் பாடுபொருள் பின்வரும் துறைசார்ந்த விடயங்களில் ஒன்றையோ அல்லது பலவற்றையோ உள்ளடக்கியனவாக இருத்தல் வேண்டும். குறித்த கவிதைக்கான பொருத்தமான தலைப்பைப் போட்டியாளரே கொடுத்தல் வேண்டும்.
 - ★ உலகம் வெப்பமடைதல், உலகமயமாதல், ★ புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் சமூக, பொருளாதார, வாழ்க்கை முறைகள், ★ ஈழத்தமிழர் எதிர்காலம், ★ தமிழ் மொழி, பண்பாடு, தமிழ் இலக்கியம்.
9. இப்போட்டிகளுக்கான முடிவுத் திகதி: 30.03.2010 ஆக்கங்களை அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் மின்னஞ்சலூடாகவோ அல்லது தபால் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். அனுப்பவேண்டி முகவரி.
ATLAS, P.O. BOX 620, PRESTON, VICTORIA 3072, AUSTRALIA E-mail : atlas2001@live.com
10. போட்டி முடிவுகள் 2010 மே மாதம் இரண்டாவது வாரம் வெளியிடப்படும். நடுவர்களின் தீர்ப்பே இறுதியானது.

சிறுகதைப்போட்டி - முதலாம், இரண்டாம் மூன்றாம் பரிசுகளாக முறையே \$300, \$200, \$100 அவுஸ்திரேலியன் வெள்ளிகள். தேர்வு பெறும் ஒன்பது சிறுகதைகளுக்கு ஆறுதல் பரிசாக \$50 அவுஸ்திரேலியன் வெள்ளிகள்.

கவிதைப்போட்டி - முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் பரிசுகளாக முறையே \$200, \$150, \$100 அவுஸ்திரேலியன் வெள்ளிகள். தேர்வு பெறும் ஒன்பது கவிதைகளுக்கு ஆறுதல் பரிசாக \$50 அவுஸ்திரேலியன் வெள்ளிகள்.

KUMARAN ADD

முற்றத்தில் வைக்கப் பட்டிருந்த சாய் கதிரையின் கைப்பிடியில் ஒரு காலை நீட்டி வைத்து, வலக்கையால் குழாய்ச் சுருட்டை எடுத்து உறிஞ்சிய செம்ஸன் ஓபாத, ஏதோ யோசனையில் ஆழ்ந்து போனார். இடையிடையே அவரது கண்கள், வீட்டுத் தோட்ட எல்லையிலுள்ள வயல் வெளிக்கப்பால் அடர்ந்து தெரியும் காட்டின் மீது குவிந்தன.

“புதையலொன்று”
தனக்கு மட்டுமே கேட்கக் கூடியதாக அவரது நா மெல்லச் சொல்லிக் கொண்டது. அப்போது அவர் கண்களை மூடியபடி எதையோ ரூபக மூட்ட எடுத்த பிரயத்தனம் மெல்லிய புன்னகையோடு தான் முற்றுப் பெற்றது. சிலவேளை அவரது கவனம் வீட்டை நோக்கிவரும், அவரது ஃபோட் காரின் சத்தத்தால் கலையும்.

மேட்டுப் பாதைவழியே களைத்துப் போய் சத்தித்துக் கொண்டு முற்றத்துக்கு வந்த காரிலிருந்து மெடிட்டாவும் தனபாலவும் இறங்குவதைக் கண்டதும் வழக்கம் போல் அவர் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டார். அருகே வந்த தனபால, திறந்த பேக்கிலிருந்து கோவையொன்றை வெளியெடுத்து அதிலுள்ளவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

“ஹட்டன் நெஷனல் வங்கியில் பத்தொன்பது லட்சமும், மக்கள் வங்கியில் பதினொரு லட்சமும் இருக்கு டீ... எல்லே கடைமூன்றுக்கும் உறுதியெழுதிப் பதிவுக்குப் போட்டிருப்பதாக சுமந்திரன் ஐயா சொன்னார். அவருக்கு முன்னூறு ரூபா கொடுத்தன்... வரிப்பணம் நூற்றைம்பது ரூபா கச்சேரியில் கட்டினன்... இந்த மாதம் தோமஸ் முதலாளி இரண்டு லொறிக்கும் கூலி கட்டியிருக்கவில்லை... அடுத்த மாதம் எல்லாம் சேர்த்துக் கட்டுவதாகச் சொன்னார்” இவ்வாறு விபரித்துக் கொண்டு சென்றான்.

“அந்த தேயிலைத் தோட்டத்து லயன் அறைக் கூரைத் தகடெல்லாம் இற்றுப் போயிருக்கு. அதை அவசரமாச் செய்து கொடுக்கணும். பிரின்ஸியின் விடுதிக் கட்டணமும் அனுப்பணும்.” பழக்க தோஷத்தில் மெடிட்டாவும் ஏதேதோ சொன்னான்.

வாரத்தில் இரு தடவை நகரத்திற்குச் சென்று, வியாபார நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்யுமாறு தனது மனைவிக்கும் மூத்த பிள்ளை தனபாலவுக்கும் பொறுப்பளித் திருந்தார் செம்ஸன். வெற்றிகரமாக லாபமீட்டும் வியாபாரியான அவர், அதற்காக பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டபோதும், அவரது முதன்மையான வியாபாரம் நிலுலன் வாங்குவதுதான். அதுவே செல்வத்தின் ஊற்றுக் கண்ணென்று அவர் கருதினார்.

“நாளை காலமே எல்லார்வீக்கு போகணும் தனபால...”
ஒரு நாளிரவு நித்திரைக்குப் போகுமுன் செம்ஸன் தன் மகனுக்குச் சொன்னார்.

“டீ...?”

“அந்த வயலுக்கு அப்புறமாகவுள்ள காணியை வாங்க முடியுமாவென்று பார்த்தால் நல்லது”

“அந்த அடர்ந்த காட்டையா?”

“ஓம் நான் அதுபற்றிக் கொஞ்சம் தேடிப் பார்த்தன்... தென்னம் பிள்ளை கொஞ்சம் வைக்க முடியுமென்றால் தங்கம்

விளைந்த மாதிரிதான்... இரண்டு ஏக்கர் அளவு வயல் செய்யப் பொருத்தமான இடமுமிருக்கு... கொஞ்சம் மேல் பக்கமாக கைவிடப்பட்ட குளமொன்று கூட இருக்கு...ம்...”

“ஆனால் ஒன்று டீ... பாம்புக் குகை... அதைவிட எருமைகள் நிறைய இருக்காமே”

“என்ன எருமை மாடுகளா?”

“ஓம்... முன்பு இந்தப் பக்கம் வயல்வேலையில் ஈடுபடுத்திய மாடுகள் இப்போ அங்கதான் விட்டிருக்காங்களாம்... வயல் வேலையும் ரொம்பக் குறைவுதானே... அதனால் அவையெல்லாம் முரட்டுத்தனமாகி...”

“பரவால்ல நாளை காலமே டிரைவருக்கு வரச் சொல்லும்”
என்றவாறு சாப்பாட்டு மேசையிலிருந்து எழுந்த செம்ஸன் பின்பக்கமாகச் சென்றார்.

ॐॐॐ

“எல்லார்வீயில் இருக்கிற அதபத்து ரொம்பப் பொல்லாதவன்”

“ஏன் செம்ஸன்... ஒரு உதவியும் செய்யவில்லையா?” –
மெடிட்டா கேட்டார்.

“இருந்தும் இருபத்தையாயிரம் கொடுக்க நேர்ந்து விட்டது” என்ற செம்ஸன் “தனபால” என்று தனது மகனை அழைத்தார்.

“கண்டி சொலமனிடம் டோஸரைக் கொண்டுவந்தால் எங்களுக்கு அந்தக் காட்டை வெட்டித் துப்பரவு பண்ண முடியும். அதுக்கு முதல் தேயிலைத் தொழிற்சாலைப் பிளானை டீஎஸ்ஸுக்கு அனுப்பவேணும்”

“நல்லது டீ”

“நான் அடுத்தவாரம் கொழும்புக்குப் போறன்... போய் வந்ததும் அந்த வேலையப் பாப்பம்... போயாவுக்கு பன்சலை லைட் செலவுக்கு மூவாயிரமும் எல்லார்வீ ஒஃபீஸுக்கு கிறிஸ்மஸுக்கு ஏதாவது பார்த்துக் கொடுக்கச் சொல்லி ரேமன்டிடமும் சொன்னால் நல்லது... அப்புறம் ஒரு பிரச்சினையும் வராது”

“டீ அதைப்பற்றியும் யோசித்தீர்களா?”

“ம்... அப்படியில்லாமல் பணம் சம்பாதிக்க முடியாது. தேவையான சந்தர்ப்பத்தில் பணத்தை வீசி, முடிந்த வேளையில் பணம் சம்பாதிக்கத் தெரிந்திருக்கணும்.”

செம்ஸன் கொழும்பு போய்வந்து சில நாட்களின் பின்னர் டோலர் சத்தம் நாடெங்கும் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. காலைமுதல் மாலைவரை அந்த எதிரொலிப்புத்தான். சுத்திகரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு இரண்டு ஏக்கருக்கு ஒவ்வொன்றாக... மரக்குற்றியூன்றி சிறு தகரக் கொட்டில்கள் ஏழு அமைக்கப்பட்டு... தனது தோட்டத்தின் வேலை செய்யும்

சில தொழிலாளர் குடும்பங்களை அங்கு குடியமர்த்துவதற்கான ஏற்பாட்டை செம்ஸன் மேற்கொண்டார்.

“என்ன அவர்களை இங்குகொண்டு வாரீங்களா செம்ஸன்?”

“ஓமோம்... தற்செயலாக ஏதாவது பிரச்சினை யேற்பட்டால், இடத்துக்கு தடையுத்தரவு பிறப்பிக்க மாட்டார்களென்று சொல்ல முடியுமா?”

“அப்படியென்றால் யாராவது குடியிருந்தால் தடையுத்தரவு பிறப்பிக்க முடியுமா?”

“முடியும்... ஆனால் வீட்டிலிருந்து வெளியேற்ற ஓடர் வேணுமே. அதாவது பிரச்சினையை சமாளித்துக்கொள்ள எங்களுக்கு கால அலகாசம் கிடைக்கும்” செம்ஸன் தீக்குச்சியை அடித்து தனது குழாய் சுருட்டைப் பற்றவைக்க முனைந்தார்.

காலையில் பெரும் சத்தத்துடன் காட்டுக்குள், புகுந்த டோஸரினால் மரங்களில் குடியமர்ந்திருந்த பறவைகள் கூட்டம் கூட்டமாகச் சிறகடித்ததுடன் பன்றிகளும் இடையிடையே நின்ற மான்களும் காட்டின் நடுப்பகுதிக்கே பாய்ந்தோடின. சேற்றுக்குழிகளில் புரண்டபடியும் புல்தேடித் தின்று கொண்டிருந்த எருமை மாடுகள் குழம்பிப்போய் ஓரிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்து பெரும் கொம்புடன் கூடிய காதுகளைக் கூர்மையாக்கி ஒலியெழுந்த பக்கமாகப் பார்த்திருந்தன. டோஸர் சத்தம் மென்மேலும் தொடரும்போது, எருமைக் கூட்டத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட குறுகிய கொம்பும் மயிரடர்ந்த கழுத்தும் கொண்ட எருமை மாடொன்று தனது கூர்மையான கண், காதுகளை அப்பக்கமாகச் செலுத்தியது. சிறிது நேரம் அப்படியே நின்ற அந்த எருமை, அதன் பின்னர் திரும்பிக் காட்டுக்குள் சென்றபோது ஏனையவையும் அதன் பின்னால் சென்றன. சொற்பதூரம் சென்ற தடித்துப் பருத்த அந்த எருமை மீண்டும் திரும்பி காடே அதிரும் வண்ணம் பெரும் சத்தமிட்டது. இருந்தும் அந்தச் சத்தத்தையும் அமுக்கிக் கொண்டு டோஸர் சத்தம் மாலைவரை எங்கும் எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்தது.

காட்டினுள் புகுந்த எருமைக் கூட்டம் மாலையாகும் போது குழம்ப ஆரம்பித்தன. தாம் இரவைக் கழித்துப் பழகிய இடம் அற்றுப் போனதுடன் புதிய இடம் பொருத்தமற்றதாகவும் காணப்பட்டது. பற்றைக் காடு கொண்ட திறந்த வதிவிடத்துக்குப் பதிலாக, நேரகாலத்துடன் இருள் கவியும் வாகை மரங்கள் நிறைந்த காட்டுப் பகுதியில் தாம் கைவிடப்பட்டுள்ள உணர்வே அவற்றுக்கு மேலிட்டது. இரவு வேளையில் கூட தாகத்தைத் தணித்துக்கொள்ளும் குணமும் ஆழ்ந்து அனுபவிக்கும் சேற்றுக் கூழ்களும் அற்றுப்போனமை எருமைக் குட்டிகளையும் கடுமையாகப் பாதித்தன. தாகத்தால் தவித்த எருமைக் கன்றுகள் பால்மடியின் இறுதித் துளியை உறிஞ்சியும் திருப்திப்பாது கத்தத் தொடங்கின. பல நாட்களாக காட்டின் மத்தியின் நின்ற மாடுகள் மெல்லமெல்ல குளத்தையும் சகதிக்கிடங்குகளையும் நோக்கி வந்தன. அப்படி வந்த எருமைகளுக்குக் குறுக்கே விழுந்திருந்த மரங்களையும் ஆங்காங்கே நெருப்பு மூட்டப்பட்ட சாம்பல் மேடுகளையுமே காணமுடிந்தது. தாங்கள் புரண்டெழும் குழிகள் சூரியக் கதிர்களின் தாக்கத்தால் காய்ந்து வரண்டு நிலம் வெடித்திருப்பதைக் கண்ட அக்கூட்டத்தின் தலைவனே போன்ற பெரிய எருமை தனது கால்களால் காய்ந்த சேற்றுக் குழியைக் குடைந்தது. பின்னர் தலையைத் தாழ்த்தி வெடித்துப்போயிருந்த நிலத்தைத் தொடர்ச்சியாகக் குத்திக்கொண்டேயிருந்தது. களைப்புற்ற எருமை தலையை உயர்த்தியபோது அதன் கொம்பு மற்றும் முகமெல்லாம் மண் அப்பிக்கிடந்தது. அப்போது அங்கு வாகை மரமொன்றை வீழ்த்தியபடி டோஸர் வெளிப்பட்டது.

“ஐயா எருமைக்கூட்டமொன்று” – டோஸர் சாரதி தன் பின்னால் நின்ற தனபாலவிடம் சொன்னான்.

“பரவால்... இப்போ அந்த எருமைகளுக்கு முன்னாலுள்ள மரங்களைச் சரியுங்களன்... எல்லைக்கே வந்திட்டம்”

டோஸரைத் திருப்பிய சாரதி எருமைகள் நின்ற பக்கமாக அதனை இயக்கினான். ஆனால் அந்த இரைச்சலுக்கோ தமக்கெதிரே வரும் பழக்கமற்ற பேருருவத்திற்கோ பயப்படாமல் தலையை உயர்த்தியபடியே அவை பார்த்த வண்ணமிருந்தன.

“ஐயோ அவை போகமாட்டேங்குதே”

“இன்னும் சற்று முன்னே எடுங்கள்... பாருங்கள் காட்டை உடைத்துக்கொண்டோடும்”

“இல்லை ஐயா... அவற்றின் தோற்றத்தைப் பார்த்தால் போகமாப்போல தெரியவில்லை... கொஞ்சம் ரேஸ் செய்து பார்ப்பம்” இயந்திரத்தின் சத்தத்தை அதிகரித்தபடி சாரதி சொன்னான்.

அப்பக்கமாகப் பார்த்த தனபாலவுக்கு எந்த அசைவாட்டமுமின்றி நிற்கும் எருமைக் கூட்டத்தைக் காண முடிந்தது. டோஸரின் சத்தத்தை மேலும் உயர்த்திக் கொண்டு முன்னோக்கிச் சென்றபோது எருமைக் கூட்டம் சலனித்ததோடு ஒவ்வொன்றாகப் பின்வாங்குவதை தனபால அவதானித்தான். கொம்பு முறுகிய பருத்த எருமையைத் தவிர மற்றைய எல்லாமே காட்டுக்குள் சென்று மறைந்தன. சற்று நேரத்தின்பின் தன் கொம்பினால் நிலத்தைக் குடைந்து விட்டு அதுவும் மறுபக்கம் திரும்பிச் சென்றது.

“எப்படி? நான் சொன்னது சரிதானே?” தனபால சாரதியுடன் பெருமை பேசினான்.

ॐॐॐ

“காட்டைச் சத்தமாக்க இன்னும் எத்தனை நாள் எடுக்கும் தனபால?”

“மூன்று நாட்களில் எல்லாம் முடிக்கலாம் டடே”

“ஏதாவது பிரச்சினைகள்...?”

“இல்லை அப்படியொன்றுமில்லை. ஆனால் எருமைக்கூட்டம்தான் பெரிய தொல்லை. சீக்கிரமாக விரட்டிவிடணும்.”

“காட்டைத் துப்புரவாக்கி நாங்கள் வேலை செய்யத் தொடங்கினால் அவை தானாகப் போய் விடும்”

காட்டினுள் ஆயுதப் பயன்பாட்டின் சத்தமும் புகைமண்டலமும் நீண்ட தூரம் வியாபித்துச் சென்று கொண்டிருந்தது. தேயிலைத் தொழிற்சாலை கட்டப் பயன்படும் சீமெந்து, சுண்ணாம்பு போன்றவற்றின் பரிச்சயமற்ற வாசமும் காட்டிலே பரவியது.

இரண்டு பூரணைகளுக்குப் பின்பு தனது புதிய காணிக்குச் சென்ற செம்ஸனுக்கு, நிலத்தில் மகிழ்ந்திருந்த சோளம், நெல் முதலிய பயிர்கள் கைவிடப்பட்டிருந்த குளத்திலிருந்து பாய்ந்துவந்த நீரை உறிஞ்சிக் கொள்ளும் பாங்கு தெரிந்தது. அவர் குனிந்து ஒருபிடி மண்ணள்ளி மூக்கருகே பிடித்து நுகர்ந்தார். அதிலிருந்து வெளிப்பட்ட புதுமணம் அவருக்கு மிகுந்த ஆனந்தத்தை ஏற்படுத்தியது. அங்குமிங்கும் பார்த்த அவரது மனம் “பணம்” என்று சொல்லிக் கொண்டது.

புகைக் குருவிகளின் இடைவிடாத ஒலி கோடை நெருங்குவதை வெளிப்படுத்தியது. குளச் சுற்றாடலில் வாழும் பறவைகள் மனித நாற்றம் பொறுக்கமுடியாமல் குளத்திலிருந்து

விலகிச் சென்றன. குளத்தை அண்டிய பற்றைக்காடு வெட்டை வெளியாகியதும் ஆக்காட்டிகளின் கீச்சிடல் கூட அற்றுப்போய் இனிமையற்ற மனிதக்குரல் மாத்திரமே அங்கே எதிரொலித்தது. குளக்காட்டின் எல்லைப் பக்கத்தால் இரவு வேளையில் குளத்திற்கிறங்கும் எருமை மாடுகள் மாத்திரம் சற்று நேரம் இறங்கி நீர்ப்பருகி விரைவாகக் காட்டுக்குள் புகுந்துவிடும்.

“தனபால இப்போ அடிக்கிற கோடைக்கு வயலும் நின்றுபிடிக்காது போலிருக்கு”

“ஓம் டட... குளத்திலும் நன்றாக நீர் வற்றிவிட்டது. சோளமென்றால் இப்போ பூத்திருக்கு. இன்னும் ஒரு கிழமையிலாவது மழைபெய்தால் நல்லது. இல்லாவிட்டால் பட்ட கஷ்டத்திற்கு அர்த்தமில்லாமல் போய்விடும்.”

“கஷ்டம் மட்டுமா? பணம்...! இப்போதைக்கே ஐந்து லட்சம் அளவில் செலவழித்துவிட்டோம் இல்லையா?”

“ம்... நாலு லட்சம் நெருங்கியிருக்கு... கோடையென்பதால் என்னவோ? நேற்று எருமைகள் புகுந்து சோளம் ஒரு பகுதியையும் கால் ஏக்கர் அளவு வயலையும் நாசமாக்கியிருக்கு”

“அப்படியா? அங்கு இருக்கிறவங்க என்ன செய்றாங்க?”

“சத்தம் கேட்டு பார்த்திருக்காங்க... இரவுதானே... ஒரேயடியா பத்துப் பதினைந்து எருமைகள் வந்தா என்னசெய்ய முடியும்? எப்படியோ சிரமப்பட்டு விரட்டியிருக்காங்க”

“அப்படியென்னா திரும்பவும் வருமே. துவக்கோடு யாரையாவது காவலுக்கு விட்டால் நல்லதல்லவா? தாமதிக்காம இன்னக்கே செய்யணும்”

“வேற யாரும் தேவையில்லை. நானே போறேன். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கொரு தடவை போனாலும் போதும் டட”

அப்பாவின் பன்னிரெண்டாம் இலக்க வெடித்துவக்குடன் மூன்று இரவுகள் புதுக்காணியின் எல்லையில் நின்றபோதும் எருமைகள் எதுவும் வராததால் அன்று தனக்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த மடுவத்திற்குச் சென்று படங்குக் கட்டிலில் சாய்ந்துகொண்டான். உடனடியாகவே தூங்கிப்போய்விட்ட அவனுக்கு கனவிற்போல் ஏதோவொரு சத்தம் கேட்டு சட்டென்று கட்டிலிலிருந்து பாய்ந்து துப்பாக்கியைக் கையிலெடுத்தான். தான் கண்டது கனவல்ல என்பதை மிகமிக

அருகில் கேட்ட கொம்பு முட்டும் சத்தத்திலிருந்து தெளிவாகியது. கதவைத் திறந்துகொண்டு வெளியே வந்த தனபால டோச்சலைட் ஒளியைப் பாய்ச்சினான். எருமைக் கூட்டமொன்று தோட்டத்துக்குள் புகுந்திருப்பது அவனுக்குத் தெரிந்தது.

துவக்கை வலது தோளில் வைத்து, இறுக்கிப் பிடித்து எருமைகளின் பக்கமாக நீட்டினான். அதிலிருந்து வெளிப்பட்ட “டும்” என்ற சத்தத்தோடு ஒன்றோடொன்று முட்டி மோதிக்கொண்டு ஓடுவது தெரிந்தது. எல்லாம் ஓடிவிட்டனவா என்று டோர்ச்சலைட்டைப் பலபக்கமாகவும் அசைத்துப் பார்த்தான். ஒரு மரத்தடியில் விளக்கொளிக்குப் பளபளக்கும் பளிங்குருண்டைகள் போன்ற இரு கண்கள்...! சில அடிகள் முன்னெடுத்து தோட்டா இட்டுத் துப்பாக்கியை அந்தப் பக்கமாக நீட்டினான். அப்போது உடல் புல்லரிக்கும் விதமாக நாசியினூடாக குரலெழுப்பிய எருமையொன்று மறுபக்கம் திரும்பி காட்டுக்குள் நடந்து சென்றது. கொஞ்சத் தூரம் சென்று மீண்டும் திரும்பி தன்மீது ஒளிபாய்ச்சும் மனிதனை நன்கு பார்த்தது.

அந்தப் பார்வை தனபாலவின் மனதில் பயத்தைக் கிளறிவிட்டது. துப்பாக்கி கையிலிருந்தபோதிலும் அதனை நீட்டிச் சுடும் அளவுக்கு வலுவேற்படுத்திக்கொள்ள இயலாதபடி அதன் கண்கள் கடுரம் கக்கின. அடுத்த கணம் அந்த எருமை முரட்டுத் தனத்துடன் காட்டுக்குள் புகுந்தது.

வெடிச் சத்தம் கேட்டேழுந்த தொழிலாளர்களால், வெடயுண்டு இறந்து கிடந்த இளம் எருமையொன்றைக் காண முடிந்தது. துண்டுதுண்டாய்ச் சிதறியிருந்த அதன் தலையைக் கண்ட தனபாலவுக்கு, தனது இலக்குத் தவறாமையை யிட்டுக் கர்வம் மேலிட்டது.

“இனி எருமைத் தொல்லை இல்லை டட. நேற்றிரவு ஒன்றைச் சரித்துவிட்டேன்”

“ம்...” என்ற செம்ஸன், தனது எதிர்கால நம்பிக்கை களை அச்சொட்டாக நிறைவேற்றக் கூடிய சக்தி பெற்றுள்ள தனது வாரிசான தனபாலவை பெருமிதத்தோடு பார்த்தான்.

அடுத்தநாள் வளவுக்கு வருகை தந்த தொழிலாளர்கள் இரவும்கூட எருமைகள் புகுந்து தொந்தரவு செய்ததாகத் தெரிவிக்கனர்.

“என்ன? விரட்டவில்லையா?”

“விரட்டினோம்... ஆனாலும் அவை குளத்தின் மறுபக்கம் நிற்கின்றன. திரும்பவும் இரவில் வரக்கூடும் ஐயா” – ஒரு தொழிலாளியின் குரல்.

“இந்த முறையென்றால்... இனி வர இடம்வைக்க மாட்டேன்” தனபால துவக்கையும் ஆறுதோட்டக்களையும் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களோடு வெளிக்கிட்டான்.

துவக்குடன் காணிக்குச் செல்லும் தனபாலவையும் சகபாடிகளையும் கண்ட ஏனைய தொழிலாளர்களும் அவர்களது பின்னால் பழைய குளப்பக்கமாக சென்றனர்.

எல்லைப் பக்க குளத்தருகே எருமைக் கூட்டமொன்றைக் கண்ட தனபால, துப்பாக்கியைத் தயார்படுத்திக்கொண்டு மெல்லமெல்ல நெருங்கிச்சென்று குறிவைத்தான். வெடிச் சத்தம் கேட்டுக் குழம்பிப்போன எருமைகள் ஒரேயடியாகச் சத்தமிட்டபடி அங்குமிங்குமாக வெருண்டோடின.

அந்த வேட்டுக்கு ஒன்று சுருண்டு விழுந்ததைக் கண்ட தனபால, இன்னொரு தோட்டாவையிட்டு அதனையும் வெற்றிகரமாக அழுத்தினான். சூடுபட்டுத் தனது குட்டி விழுந்ததைக் கண்ட எருமையொன்று, வேகமாகத் தம்மை நோக்கிப் பாய்ந்து வருவதைக் கண்டு தொழிலாளர்கள் ஒரேயடியாகக் குரவையிட்டபோதும் அதன் பாய்ச்சலை இடைநிறுத்த முடியவில்லை.

இன்னொரு தோட்டாவை அவசரமாகத் திணித்த தனபால அதனை அந்த எருமையை நோக்கிக் குறிபார்க்கும் போது “ஐயா பின்னால் பெரிய எருமை” என்று சத்தமிட்ட உதவியாளர்கள் வாய்த்த பக்கம் பாய்ந்தோடினர்.

பின்பக்கம் திரும்பிய தனபால தன்னை எதிர்நோக்கி வரும் எருமையைக் கண்டான். மண்தோய்த்த கொம்புகளையும் பெரிய கண்களுடன் கூடிய முகத்தோடு அதன் வேகத்தையும் கண்ட தனபால அதன் பக்கமாக துவக்கைத் திருப்பினான். இருந்தும் துப்பாக்கி ரவையை விட வேகமாகப் பாய்ந்த பெரிய எருமையின் கூர்கொம்பு தனதுடலை தாக்கிய வேகத்தில் காற்றில் மிதப்பதாய்த் தூக்கி எறியப்பட்டதை அவன் உணர்ந்தான். அந்தக் கணத்திலேயே “ஐயாவைக் குத்திப் போட்டு” என்ற குரலும் அவன் செவியில் மெல்லியதாய் ஒலித்தது.

உடலில் எழுந்த கடும் வேதனையையும் பொருட்படுத்தாமல் அவன் எழுந்திருக்க முயன்ற போதும் எருமையின் முகம் அவனது கண்களுக்கு நேர் அணித்தாய் மேலே தெரிந்தது. அன்று டோச் வெளிச்சத்தில் கண்ட அதே பயங்கரக் கண்கள் அவன் நினைவில் மின்னியது. கூடவே எருமையின் நெற்றிப்பகுதி தனது மார்பை நோக்கித் தாழ்வதை கண்டு சட்டென்று கண்களை மூடிக்கொண்டான் கூடவே “அம்மா” என்ற அவல ஒலி காற்றோடு கலந்தது.

அசைவற்ற உடலையே பார்த்துக்கொண்டிருந்த எருமைமாடு களைப்பாறாமப்போல சேற்றுக் கிடங்கினுள் இறங்கி, இறுதி முறையாக உருண்டு புரண்டு உடல் முழுவதும் சேற்றை, அப்பிக்கொண்டது.

தனது காரியம் இன்னும் முடியாததுபோல் குழியிலிருந்து வெளியேறி, கொட்டில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்த பக்கமாகச் சென்று, எதிர்ப்பட்ட முதல் கொட்டில் தூணுக்குத் தலையால் குத்திக் கீழே சரித்தது. அதன் பின் இரண்டாம் மூன்றாம் கொட்டில்களையும் அவ்வாறே புரட்டியது. சற்றுநேரத்தில் விழுத்தப்பட்ட கடைசிக் கொட்டில் எப்படியோ தீப்பற்றிக் கொண்டது.

அப்போது பேச்சுக்குரல் எழுந்தபக்கமாக எருமை முகம் திருப்பியபோது கூட்டமாக வந்து கொண்டிருந்த மனிதர்களை அது கண்டது. சற்று நேரம் பார்த்தபடியிருந்த எருமை கோபமாகவும் வேகமாகவும் அம்மனிதக் கூட்டத்தை நோக்கி ஓடியது. மிக நெருங்கிப் பாய்ந்து செல்கையில் மின்னலாய் உடலைக் கிழித்துச்சென்ற ஏதோவொன்றினால் அதன் வேகம் சீர்குலைந்தது. அடுத்தடுத்து மேலுமிரு தாக்குதல்களினால் அதன் கழுத்தும் வலக்காலும் குற்றுயிராகியது. வேதனையாலும் கோபத்தாலும் நிரம்பிய அம்மிருகம் சகல வலுவையும் ஒன்றுதிரட்டி தலையை உயர்த்தி

ஒரு பாய்ச்சல் பாய்ந்து... விழுந்து... துடிதுடித்து மூச்சுடங்கிப் போனது.

துப்பாக்கியின் இறுதித் தோட்டாவையும் தூரத்திலிருந்து எருமை மாட்டின் மீது பாய்ச்சிய செம்ஸன் தனது பரிவாரங்களோடு அதனை நெருங்கினார். நான்கு தோட்டாக்கள் அதனுடலைத் தகர்த்து... இரத்தம் கலந்த நுரையும் சளியுமாய் இரு பக்கக் கடைவாயாலும் வழிந்து கொண்டிருப்பதையும் அதன் பற்களிடையே மண்படிந்து நிறைந்திருப்பதையும் உடலின் ஒரு பாகம் தலையருகால் வேறாகியிருப்பதையும் அவர்களால் காண முடிந்தது.

“ம் ஏன் அது காட்டுக்கு ஓடவில்லை?”
“காட்டுக்கு ஓடினாலும் அதன் முடிவு இதுதானென்று அதற்கு விளங்கியிருக்கும்”

“அது பயமின்றி எங்களை நோக்கி ஓடி வந்ததல்லவா?”
“மிருகங்களாக இருந்தாலும் தங்களது எல்லைக்கு எவரும் வருவதை விரும்புவதில்லை” மூத்தவர் ஒருவர் சொன்னார்.

தனபாலவின் ஏழாம்நாள் தானம் நிகழ்ந்து இரு நாட்களின் பின்னர் அங்குவந்த தொழிலாளர்களும் அவர்களது குடும்பத்தினரும் “ஐயா எங்களுக்கு புதிய இடத்துக்கு போகமுடியாது... நாங்கள் முன்பு இருந்த இடத்துக்கே போகிறோம்” என்றனர்.

“ஏன் அப்படிச் சொல்றீங்கள்?”
“இந்நாட்களில் தொடர்ச்சியாகவே குளக்கரைக்கு எருமைகள் வந்து சத்தம் போடுகின்றன. எந்த நேரமென்றாலும் உடைத்துக் கொண்டுவந்து பாயமுடியும்” உழைப்பாளர்களின் தலைவர் சொன்னார்.

“சரி உங்கட விருப்பப்படி செய்யுங்கோ” பின்பக்கமாகச் சென்ற செம்ஸன் பழகிப்போன சாய்கதிரையில் அமர்ந்தார்.

“உள்ள வாங்க செம்ஸன்... எவ்வளவு நேரமா அந்த இடத்திலேயே இருக்கீங்க?...” அழுகை தோய்ந்த குரலில் மெடிட்டா சொன்னார். கடந்த ஒரு வார காலமாக கண்ணீரும் கம்பலையுமாகவிருந்து, முகம் வீங்கி உடல் மெலிந்து போயிருப்பதை அவரால் உணர முடிந்தது.

“மகள் எங்க?”
“உள்ளே இருக்காள். உங்களிடம் வரப் பயப்படுகிறாள் போல...”

“ம்... மெடிட்டா... உனக்கு அந்தக் காணிப் பக்கமிருந்து ஏதாவது சத்தம் கேட்டதா?”

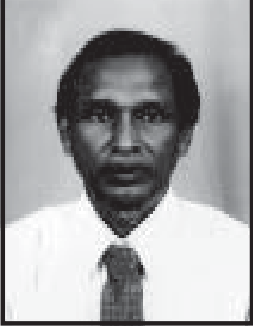
“ஓம்... இந்தச் சில நாட்களாக இரவாகும்போது எருமைகளின் சத்தம் கேட்டபடிதான்... அது அது இப்போதும் கூட...”

“ஆனால் எருமைகள் சத்தம் போடுவதில்லைதானே?”
“ஓம்... ஆனாலும் எப்போதாவது சத்தம்போடும்”

“அப்படியென்றால்...?”
“அதற்கு கோபம் வந்தால்தான் தொடர்ந்து சத்தம் போடும்...”

அவற்றுக்கு கோபம் வந்திருக்கா?
“நாங்கள் அந்த இடத்தை விட்டுவிடுவோம் செம்ஸன்... அதனால்தான் என்ற பிள்ளையும் இல்லாமல் போயிட்டான்... மகளும் பேச்சுமூச்சுன்றித்தான் இருக்காள். அந்தளவுக்குப் பயந்துபோய்...” என்ற மெடிட்டா ஒரேயடியாகத் திடுக்கிட்டு தொலைவில் தெரியும் புதியகாணிப்பக்கம் பார்த்தாள். “கேட்கிறதா செம்ஸன்... அவை எவ்வளவு பலமாகப் கத்துகின்றன...?”

(கதாசிரியரின் ‘எருமை மாடு’ 2008 சிறுகதைத் தொகுதியிலிருந்து இச்சிறுகதை தெரிவுசெய்யப்பட்டது.)

தமிழ்க் கவிதை ஒரு பார்வை

- வடஅல்வை சித்திரா-சின்னராஜன்

மனிதன் படைத்த இலக்கிய வடிவங்களுள் காலத்தால் முந்தியது கவிதையாகும். தமிழ்க் கவிதையின் தோற்றத்தை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அது சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டு வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இதற்குச் சான்றாக சங்க இலக்கியங்களான பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை நூல்களைக் கூறமுடியும்.

வடமொழியிலும் சரி அல்லது ஏனைய பிற மொழிகளிலும் சரி பழைய காலத்தில் கவிதையை இறை வழிபாட்டிற்கும் சமயச் சடங்குகளுக்கும் இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குமான மந்திர உச்சாடனங்களாகவே பயன்படுத்தினர். கால ஓட்டத்தில் உலகின் பல்வேறு மொழிகளிலும் வானசாஸ்த்திரம், வைத்தியம், சோதிடம், வரலாறு, யோக்கைலை, தர்க்கம், சோதிடம் போன்ற அறிவுத்துறையில் பலவற்றின் வடிவமாக கவிதை இடம்பெற்று வந்துள்ளது எனலாம்.

இந்நிலையில் கவிதை என்றால் என்ன என்பது பற்றி பார்க்க வேண்டிய தேவை எழுகின்றது. எனினும் பல விமர்சகர்கள் புத்திசாலித்தனமாக இதற்கான விடையை நேரடியாகக் கூறுவதைத் தவிர்க்கு வந்துள்ளனர்.

மகாகவி பாரதி “உள்ளத்தில் உள்ளது கவிதை” என்று கூறிச் சென்றுள்ளார். “கவிதை என்பது பேச்சு மொழியின் திருந்திய வடிவம்” என்று சில இலக்கியக்காரர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஆங்கில விமர்சகர்கள் “கவிதை என்பது முனைப்பாக்கப்பட்ட பேச்சு” என்று ஓர் விளக்கத்தை முனைந்துள்ளனர்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் “சிறந்த சொற்கள் சிறப்பான ஒழுங்கில் அமைந்தது கவிதை” என்பார்.

வேறு சிலர் “கவிதை என்பதற்கு எந்த வரைவிலக்கணங்களும் கூறமுடியாது” என்றும் “அது தன் வசதிக்கேற்ப வடிவத்தை எடுத்துப் பிறக்கும்” என்றும் கூறுகின்றனர். இக்கூற்றிலும் ஓரளவு சரியான விளக்கம் இருப்பதாகவே தெரிகிறது.

எனினும் நல்ல சொற்களில் ஓசையும் உணர்வும் ஏதோ ஒரு ஒழுங்கில் அமையும் போது கவிதை பிறக்கிறது எனலாம்.

எந்தவொரு கவிதையினதும் மூலப்பொருள் சொற்களே ஆகும். எனவேதான் கவிதையின் கதையானது சொற்களின் கதை என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு சொல்லிற்கு பொருளாற்றலும் ஒலியாற்றலும் உண்டு என்பர் மொழியியலாளர். எனவே இவ்விரு தன்மைகளையும் சிறப்பான முறையில் வெளிப்படுத்துவது கவிதையாகும். இதற்காகவே ஒரு கவிஞன் பலவிதமான உத்திகளைக் கையாண்டு நல்ல கவிதைகளைப் படைக்கின்றான்.

ஒரு கல்லை எடுத்து நீர் நிறைந்த தடாகத்திலே எறியும் போது அங்கே பல அலைவட்டங்கள் விரிந்து செல்கின்றன. அதே போன்றுதான் கவிதையின் பொருளானது விரிந்து செல்ல வேண்டும். இதைத்தான் கவிஞர் வைரமுத்து “கவிதையின் சொற்கள் காந்தியைப் போல் எளிமையாகவும் எலிசபெத் மகாராணியைப் போல் ஆடம்பரமாகவும் இருக்க வேண்டும்” என்று கூறியது மனங்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மகாகவி பாரதிகூட ஓர் இடத்தில் “மந்திரம் போல் வேண்டுமடா சொல்லின்பம்” என்று வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தரமான கவிதை ஒவ்வொன்றிற்கும் சிறந்த பண்பும் பயனும் இருக்கும். அதன் அடிப்படையில் கவிதையானது படைப்போனுக்கும் நயப்போனுக்கும் அல்லது படிப்போனுக்கும் கேட்போனுக்கும் இன்பத்தையும் உணர்வினையும் கொடுப்பதாக இருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கவிதையின் பெறுமானம் சரியாக உணரப்படும்.

கவிதை காலந்தோறும் தனது உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் மாற்றம் அடைந்தே வந்துள்ளது. தமிழ்க் கவிதையின் வரலாற்றை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது அது சங்க காலத்தில் இருந்து இருபதாம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியிலே மாற்றங்களைக் கண்டே வளர்ந்து வந்துள்ளது எனலாம்.

கவிதையானது உள்ளடக்கத்தில் புதியதாய் இருக்கும் பட்சத்தில் அது எந்த வடிவிலும் இருக்கலாம். இறுதியில் அது கவிதையாய் இருத்தல் வேண்டும். ஒரு கண்ணாடிக் குவளையில் அல்லது போத்தலில் பாலை ஊற்றும்போது அது வெவ்வேறு வடிவங்களை எடுக்கின்றது. எனினும் அதன் உள்ளடக்கம் பாலாகவே இருக்கின்றது. அதேபோலத்தான் கவிதையும் இருக்க வேண்டும்.

கவிதைக்கு என்றாலும் சரி அல்லது ஏனைய இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு என்றாலும் சரி அவற்றின் பாடுபொருள் மிக அவதானிப்புக்குரிய ஒன்றாகும். இதுவரை கவிதைகளால் பார்க்கப்படாத பிரதேசங்களை கவிதைகள் படம் பிடித்துக் காட்ட வேண்டும். சமூக அவலங்களைப் புரட்டிப் போடும் நெம்புகோல் கவிதைகளாக அவை அமைவது வரவேற்கத்தக்கதாகும். நிகழ்காலத்தின் உறுத்தல்களை வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடியாக நல்ல கவிதை அமையும். அப்படி இருக்கும் பட்சத்தில் கவிதை எந்த வடிவத்திலும் அமையலாம். அது மரபாகவோ அல்லது புதிதாகவோ இருக்கலாம்.

நாம் கவிதை பற்றிப் பேசும்போது மகாகவி பாரதியைக் குறிப்பிடுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருந்து வருகிறது. பாரதி தனது “பாஞ்சாலி சபதம்” என்னும் காவியத்திற்கு எழுதிய முகவுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். “எளிய

பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுசனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினைக் கொண்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் பொருள் விளங்கும்படி கவிதை எழுதுவோன் தமிழுக்கு உயிர் தந்தோன் ஆவான்”. எனவே கவிதைக்கு எளிமையும் இனிமையும் ஓசை நயமும் தவிர்க்க முடியாதவை என்பது பாரதியின் எண்ணமாகும். “சொல் புதிது, சுவை புதிது, வளம் புதிது, சோதிமிகு நவ கவிதை” என்று கூறி தமிழின் நவீன கவிதைக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தவனும் பாரதியே ஆவான்.

இன்றைய கவிஞர் சிலர் வாசகனின் புரிதலுக்குத் தடையாக இருந்து கொண்டு விளங்காது கவிதை எழுதும் உத்தியைப் பின்பற்றுவது வருந்தத்தக்கது. அத்துடன் தங்கள் தவறுகளை மறைப்பதற்கு வாசகனை “ஒரு கூட்டுப் படைப்பாளி” என்று துணைக்கு அழைப்பது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாததாகும். உண்மையில் இப்படியான கவிஞர்களை நாம் “நவீன பண்டிதர்கள்” என்று அழைக்கலாம்.

கவிதையின் கூறுகள்

கவிதை என்பது பல கூறுகளினால் ஆன கூட்டுப் பொருளாகும். இதிலே சொல், பொருள், ஓசை, அலங்காரம், உணர்வு, படிமம், குறியீடு என்பன அடங்கும். இவற்றினை நல்லதொரு ஆற்றல்மிக்க கவிஞன் கலைத்துவம், கலையம்சம், உத்தி, தொழில்நுட்பம் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி சிறந்த கவிதைகளைப் படைப்பான்.

இதனை நன்னூலார் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போல் பல சொல்லால் பொருட்கு இடனாக, உணர்வின் வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்”

பாரதி சிறப்பான கவிதை எப்படி அமையும் என்று உணர்த்தியுள்ளான்.

“கல்லை வயிரமணி ஆக்கல் – செம்மைக் கட்டித் தங்கம் எனச் செய்தல் – வெறும் புல்லை நெல் எனப்பரிதல்”

இதிலிருந்து பல்வகைச் சொற்களினால் பொருள் துவங்கும் வண்ணம் அழகுபடுத்தப்படுவது கவிதை என்பது புலப்படுகிறது.

ஓசைநயம்

கவிதைக்கும் உரை நடைக்கும் உள்ள வேறுபாடு ஓசைநயம் அல்லது இசைத் தன்மைதான். கவிதையிலே ஒலி ஒழுங்குகளும் அமைதியுமே அதன் தனிப்பண்புகளாக விளங்குகின்றன. ஓர் இசைக் கச்சேரிக்கு சுருதி வாத்தியம் எவ்வளவு முக்கியமானதோ அதே போன்றுதான் கவிதைக்கும் ஒலிநயம் முக்கியமானது. சி.சு.செல்லப்பா “புதுக்கவிதைக்கும் சந்தம் (Rythm) இன்றியமையாதது” என்று கூறியுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது.

உணர்வு

கவிதை நம் அறிவுடன் தொடர்பு கொள்ள முயல்வதில்லை. அது நம் உணர்வுடன் உறவாடவே முயல்கிறது. இதனால்தான் உணர்ச்சி கூடினால் தரையில் நடக்கும் வசனம் சிறகு முளைத்த கவிதையாகிவிடுகிறது. சில சொற்றொடர்களைப் பார்க்கும் போது அது வசனம் போல் தெரிகிறது. ஆனால் அதனை வாசிக்கும் போது நெஞ்சில் பாய்ந்து கவிதையாகி விடுகிறது. எனவே உணர்வின் சலனம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

நீர்த்துப்போன சொற்கள்

எந்தவொரு ஆக்க இலக்கியத்திலும் நீர்த்துப்போன சொற்கள் என்று எவையும் கிடையாது. “எல்லாச் சொல்லும் பொருள் பொதிந்தனவே”. ஆற்றல்மிக்க ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் சொற்களை வைத்துக் கொண்டு நல்ல சொற்றொடரையே உருவாக்க வேண்டும். அந்தச் சொற்றொடர்கள் லாவகமாகவும் நளினமாகவும் கலை அழகுடன் மிளிர் வேண்டும். இவ்விடத்தில் சேரனின் கவிதை ஒன்றைப் பார்க்கலாம்.

“புழுதி படாது பொன் இதழ் விரிந்த சூரிய காந்தியாய் நீர் தொடர் சூரிய இதழ்கள் விரியும் தாமரைக் கதிராய் நட்சத்திரங்களாய் மறுபடி அவைகள் பிறக்கும்”

இங்கே பழைய மரபில் ஊறிப் போன பல சொற்கள் சேரனின் கைவண்ணத்தில் மிக அற்புதமாய் மிளிர்வதைக் காணக்கூடியதாய் உள்ளது.

மரபும் புதுமையும்

மரபுக் கவிதை சிறந்ததா? புதுக்கவிதை சிறந்ததா? என்ற வாதம் போய்விட்டது. எதை எப்படி எழுதினாலும் அது இறுதியில் கவிதையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்று யாப்பிலக்கண அறிவு இல்லாதவர்களும் மரபுக் கவிதை பற்றிய பரிச்சயம் இல்லாதவர்களும் புதுக்கவிதை என்று சொல்லிக் கொண்டு ஏதோ எல்லாம் எழுதுகிறார்கள். வெற்றுக் கோசங்களும், விகடத் துணுக்குகளும், சூத்திரங்களும் என அவர்களுடைய படைப்புக்கள் வெளிவருகின்றன. உண்மையில் இவையெல்லாம் கவிதைகள் அல்ல.

இன்று நல்ல புதுக்கவிதைகள் பல ஈழத்திலும், தமிழ் நாட்டிலும், புலம்பெயர் நாடுகளிலும் தமிழில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவை தனிக்கவிதைகளுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது. சிறந்த காவியங்களையும், புதிய பிரபந்த வகைகளையும் தமிழுக்கு கொண்டு வந்து சேர்க்க வேண்டும்.

தமிழ்க் கவிதை புதிய பரிமாணங்களில் பயணம் செய்ய வேண்டுமாயின் காலந்தோறும் மஹாகவிகள் தோன்றுவது தவிர்க்க முடியாதது ஆகும்.

எழுத்தாளர்களே!

உங்கள் படைப்புகளை துலக்கமான கையெழுத்திலோ அல்லது கணிணி தட்டச்சுப் பதிவிலோ அனுப்புங்கள். புகைப்படப் பிரதியாக அனுப்பப்படும் ஆக்கங்கள் நிராகரிக்கப்படும். படைப்புகள் சம்பந்தமான சகல தொடர்புகளும் எழுத்து மூலமாகவே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். தொலைபேசித் தொடர்புகளைத் தவிர்க்கவும்.
- ஆசிரியர்

வித்தியாசமான களங்களில் தமிழ்த்திரைப்படங்கள் (பேராண்மை திரைப்படத்தை முன்னிறுத்தி)

- பிரகலாத ஆனந்த்

சுருக்கமான காட்சியமைப்பும் கொண்ட திரைப்படம். இதில் மசாலாக்கள் ஏதும் இல்லை. படம்

குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டிக் கொண்டு வெறும் கவர்ச்சியையும் வன்முறைகளையும் வியாபாரமாக்கி தரம் தாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்த் திரைப்படங்களிடையே அவ்வப்போது காத்திரமான வித்தியாசமான படங்களும் வெளிவருகின்றமை சற்று ஆறுதல் அளிக்கிறது. அதிலும் புதிய சில இயக்குனர்கள் புதிய, வித்தியாசமான களங்களை தரிசனமாக்குகின்றார்கள். ஞானம் ஆசிரியர் தனது தலையங்கத்தில் ஆதங்கப்பட்டதுபோல் மனிதனைச் சீரழிக்கும் வகையிலேயே இன்று தமிழ்த் திரைப்படங்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்ற போதிலும் கடந்த வருடத்தில் சில நல்ல படங்களையும் காணும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

வருட ஆரம்பத்தில் வந்த பாலாவின் 'நான் கடவுள்' காசியையும், கங்கையையும், வறிய பிச்சைக்காரர்களின் வாழ்வையும் தரிசிக்க வைத்த வித்தியாசமான திரைப்படமாகும். பின்னர் வந்த 'பொக்கிஷம்' அழகான ஒரு நாவலாக சொல்லப்பட்டிருக்கும் காதல் கதை. பின்னர் 'பசங்க' படம் சிறியவர்களை வைத்து வித்தியாசமாக வந்து வெற்றியும் பெற்றது. அத்துடன் கடந்த வருட சிறந்த திரைப்படமாகவும், சிறந்த நடிகருக்காக பிரகாஷ்ராஜுக்கும் தேசிய விருதுகளைப் பெற்றுத் தந்த காஞ்சிவரம் - இது என் பார்வைக்குக் கிட்டவில்லை. கமலஹாசனின் 'உன்னைப் போல் ஒருவன்' இறுக்கமாகச் சொல்லப்பட்ட வித்தியாசமான கதையம்சமும்,

ஒரு தொடர்மாடி மனையின் மொட்டை மாடியிலும், ஒரு பொலிஸ் அலுவலகத்திலுமே முக்கியமாக நடைபெறுகிறது. பாடல்கள் கூட இல்லை. நிறைவான திரைப்படம். இப்போது கடைசியாக பார்க்கக் கிடைத்தது 'பேராண்மை' - காட்டை காட்சிப்படுத்திய, பெண்களின் துணிச்சல்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த ஒரு வித்தியாசமான படம்.

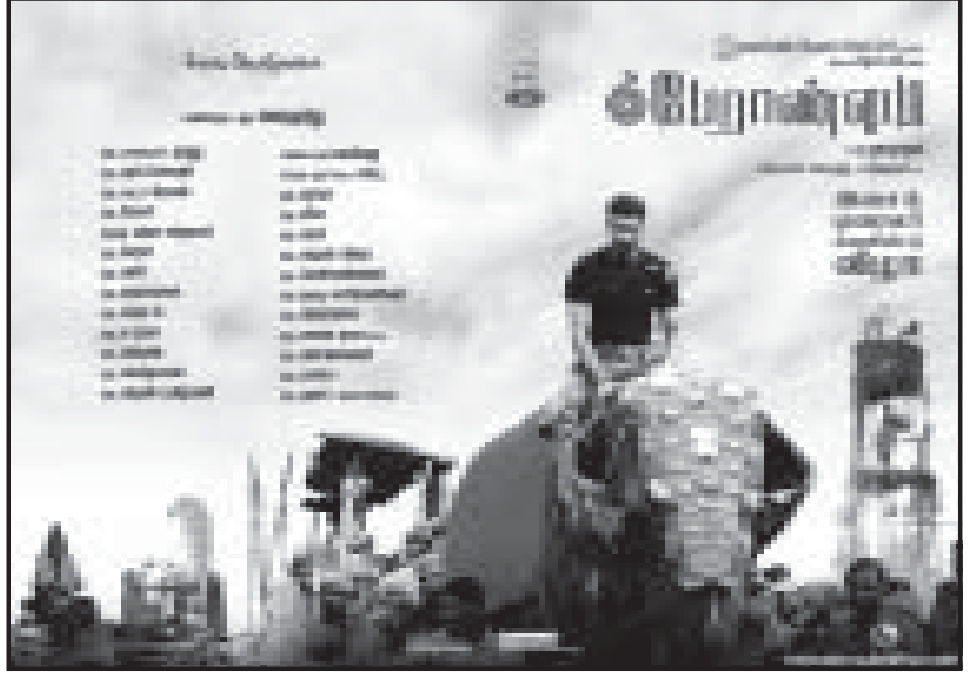
இதற்கு முன்னரும் தமிழ்ப் படங்களில் வனம் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளபோதிலும், இத்திரைப்படம் ஏறத்தாள காட்டுக்குள்ளேயே நடைபெறுவது வித்தியாசமான அம்சம். இந்தியா, விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக ஒரு பசுமைச் செய்மதியை அனுப்ப இருக்கும் வேளையில், இச்செய்மதி மூலம் விவசாய உற்பத்தியில் மேலோங்கி இந்தியா முன்னணி நாடாகிவிடும் என்பதனால் அதைத் தகர்க்க மேற்கத்திய சக்திகள் காட்டுக்குள் இறங்கியுள்ள வேளை, ஒன். சீ. சீ. காம்பின் ஒரு அம்சமாக பயிற்றுவிப்பனரும், ஐந்து கல்லூரி மாணவிகளும் காட்டுக்குள் ஒரு நாள் களப் பயிற்சிக்காகச் செல்கின்றனர். எதிர்பாராத விதமாக இந்த தீய சக்திகளைக் கண்டு, அவர்களின் சதியை முறியடிப்பதே கதை. கதையில் சில அதீத அம்சங்கள் இருப்பினும், படத்தை விறுவிறுப்பாக நகர்த்தவும், காட்டைக் காட்சிப்படுத்தவும் இது உதவ்வதால் அதை மன்னிக்கலாம். ஆணும் பெண்ணும் என்றால், வெறும் உடல் சார்ந்த காதல் காமம் ஆகிய விடயங்களுக்கு அப்பால் நிறைய உண்டு என்பதனை கதாசிரியர் கூறிய விதம் நிறைவானது.

பெண்களின் சக்தி இன்று பெண்ணிய விடுதலையோடு இணைந்து உச்சம் பெறுவதை இக்கதை துலாம்பரமாகக் கூறுகிறது. காட்டையும், மலையையும், அருவியையும், நீர்வீழ்ச்சியையும் இயன்ற வரை காட்சிப்படுத்த விளைந்துள்ளனர். மேற்கத்தைய சதிகாரர்களின் உரையாடல் முழுக்க முழுக்க ஆங்கிலத்திலேயே உள்ளமை தமிழ்த் திரைப்பட ரசிகர்களுக்கு இடையூறாக இருப்பினும், இவ் உரையாடல்களுக்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு காட்டப்படுவது சிரமத்தை ஓரளவுக்குத் தவிர்த்தாலும், படத்துடன் ஒன்றிட தடை போடுகின்றது.

நாயகன் ஜெயம் ரவி சுறுசுறுப்பாகச் செயற்படுகிறார். தனிமனித சூரத் தனங்கள் இருப்பினும், மாணவிகளின்

உதவியைப் பெறுவதில் தவறாமையும், மேலிடத்திற்கு உதவிக்காக அறிவிக் கின்றமையும் யதார்த்தமாக உள்ளது. திரைப்படத்தின் இறுதிக் காட்சிகள் ஆங்கிலப் படம் பார்க்குமாப் போல் உள்ளது. கூடவே சில ஆங்கிலத் திரைப்படங்களை நினைவூட்டுகிறது. படத்தின் ஆரம்பக் காட்சிகளில் மாணவி களின் அதிமேதா வித்தனமும், பயிற்றுவிப் பாளரை வம்பில் மாட்டி விடுதலும் சற்று மிகைதான். தான்தோன்றித் தனமாக ஒருமுறை நடந்து சிக்கலில் மாட்டுப்பட்ட பின்னரும், மீண்டும் மீண்டும் அவ்வாறு

நடப்பது ஏவாள் பறிக்கும் கனியையே நினைவூட்டுகிறது. எனினும் காட்டுக்குள் நுழைந்துள்ள அந்நிய சக்திகளின் கூலிப்படையை அழிக்கும் நடவடிக்கை களை ஆரம்பித்த பின்னர் பெண்களின் சமத்துவம் சக்தி என்பன உரிய இடம்பெறுகின்றது.

14 பேர் கொண்ட அந்நிய சக்திகளை, ஆறு பேர் கொண்ட குழுவினர் தோற்கடிப்பதே கதை எனினும், இதில் யதார்த்தம் இருப்பது நிறைவைத் தருகிறது. எனினும் வெறும் கல்லூரி மாணவிகளுக்கு இவ்வளவு ஆயுதங்கள் பற்றிய அறிவு இருப்பதும், அவற்றைச் செயற்படுத்துவதும் சற்று மிகை யானாலும் படத்தின் விறுவிறுப்பான நகர்வில் அதை மன்னிக்க முடிகின்றது.

படத்தில் வடிவேல் வெறும் வீணடிப்பு. பெயருக்காகப் போட்டார்கள்ளோ தெரியவில்லை. வியாபார ரீதியில் படம் வெற்றிபெற வேண்டியுள்ளதனால் சில யதார்த்தமற்ற காட்சிப்படுத்தலை மன்னிக்கலாம். இரண்டு மாணவிகளின் மரணங்கள் உருக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. காக்க... காக்க... என்று தினமும் கவச பாடல்கள் கேட்டு கண்விழிக்கும்..... மரணக் காட்சி கண்ணீரை வரவழைக்கிறது. தகவல் சொல்லக் காட்டிலிருந்து அனுப்பிய மாணவியைத் தனியே அனுப்பியது சற்று நெருடலாக உள்ளது. மேலதிகாரி ஜெயம் ரவி மீது காட்டும் வெறுப்புணர்வு, வழங்கும் தண்டனைகள் மிகையாக யதார்த்தமற்றதாக அல்லது முட்டாள்தனமானதாக இருக்கின்றன.

மொத்தத்தில் பேராண்மை தமிழ்த் திரைப்பட உலகுக்கு ஒரு வித்தியாசமான திரைப்படம் எனலாம். இதே

காலகட்டத்தில் காட்டை புலமாகக் கொண்டு வெளிவந்த 'அலிமங்கட' என்ற சிங்களத் திரைப்படத்தையும் பார்க்கக் கிடைத்தது. நிகால் சில்வாவின் The Road from Elephant Pass நாவல் அற்புதமாகத் திரைப்படமாக்கப்பட்டுள்ளது. இனங்களுக்கிடையிலான நல்லுறவை வலியுறுத்தும் இத்திரைப்படமும் காட்டில் நிகழும் காட்சிகளைக் கொண்டது. காட்டினைக் காட்சிப்படுத்தலில் சிங்களத் திரைப்படம் இன்னும் ஒருபடி நன்றாக இருக்கின்றது. ஒலி, ஒளி விடயங்களிலும் இயல்பான யதார்த்தத் தன்மையும், காட்டு விலங்குகள், பறவைகள் என்பவற்றைக் காட்சிப் படுத்தலிலும் 'அலிமங்கட' சிறப்பாக உள்ளதை மறுக்க முடியாது. கூடவே அத்தீத கதாநாயக சூரத் தனங்கள் குறைவாக உள்ளமையும் யதார்த்தமாக உள்ளது. பெண்களின் வீரத்தை அலிமங்கடவில் ஒரு துப்பாக்கிச் சூட்டிலும், நாயகனின் வியப்பிலும் காட்டியமை சிறப்பாக உள்ளது.

சில சிங்களப் படங்களைப் பார்க்கும்போது தொழில்நுட்பத் துறையில் அவை பின்நின்றாலும், யதார்த்தப் பண்புகளில் தமிழ்நாட்டுப் படங்களைப் பின்தள்ளி நிற்பதை மறுக்க முடியாது. சாதாரண மசாலா சிங்களப் படங்களை நான் இங்கு குறிப்பிடவில்லை. இன்னொரு சிங்களத் திரைப்படமான ஆகாயத் தாமரை (அக சின் குசும்) நான் பார்க்கவில்லை. இத்திரைப்படத்தில் நடித்த பழம்பெரும் சிங்கள நடிகை இந்தியத் திரைப்பட விழா, யப்பான் திரைப்பட விழா என்பவற்றில் சிறந்த நடிகையாக பரிசு பெற்றுள்ளார் என அறியக் கிடக்கிறது.

தெளிவத்தை ஜோசப் பவள மலர்

ஏப்ரல் 2010 ஞானம் தெளிவத்தை ஜோசப் பவளமலராக மலர்கிறது. இம்மலருக்கு தெளிவத்தை ஜோசப் பற்றிய கட்டுரைகளை எழுத்தாளர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம்.

- ஆசிரியர்

- ஏறாவூர் அளவக்தர்

கொங்கு தமிழ்த்துறை நாயகன்
எஸ்.பொ. கலைவளர்ச்சிப்
பங்கே பணித்தொடர் பாடாய்ப்
படுத்ததை “ஞானமிதழ்”
எங்கும் முரசுறைந்த சீர்மை
எடுப்பா யிருந்ததனால்
பொங்கிய தானந்தம் ஆசான்
புகழுடன் வாழியவே.

மண்ணை மொழியை மதித்து
மனதால் செபித்திமைகள்
கண்ணைப் புரப்பது போலவே
காத்தவன் பண்டிதர்க்குப்
புண்ணாய் வலித்தவன் என்றும்
புதுவித நோக்கினிலே
பண்ணா விலக்கிய மில்லைகாண்
பேராசான் வாழியவே.

உடலாற் களையான் உணர்வால்
இளையானெஸ் பொன்னுதுரை
திடனார்நெஞ் சத்துணி வோடு
திறனார் சிறுகதையும்
தொடர்நவீ னங்கட் டுரையும்
தீட்டியே இத் தாரணியில்
தடத்தைப் பதித்தவன் பொன்னன்
தகைசீரைப் போற்றுதுமே!

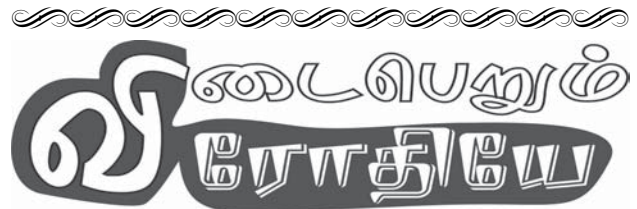
“சிந்தா மணித்தூள்” உயிர்ப்பினில்
சிந்தனை கூத்திடவே
இந்தா வெனப்ப னுவல்கள்
இழைத்துத் தமிழ்த்துறைக்குத்
தந்தான் நயமுடன் எஸ்.பொ.
தரணியில் கீர்த்தியுடன்
நந்தா விளக்காய்ச் கூடரும்
நாயகனை வாழ்த்துதுமே!

“தீ” யினைத் தீண்ட முடியாமல்
தீராப் புழுக்கமுடன்
வாயினால் வைத பலரும்
வலம்வரும் எஸ்.பொ.வினை
ஞாயமாய்ப் போற்றி மதித்தனர்
ஞாலம் உளவரையும்
நாயகன் கீர்த்தி பரந்து
நிலவாய் இலங்கிடுமே.

- புலோலியூர் வேல் நந்தன்

யாருக்கு மாலையிடுவது
தமயந்தியின் சுயம்வரமாய்
போனதெம் வாழ்வு
நீயா நானா என்ற களத்தில்
எத்தவனா அம்பா என்று புரியாமல்
நாங்கள் மட்டும்
பலியிடுபவனுக்கே தலையாட்டும்
ஆடுகளாய் - மேய்ப்பனை இழந்துபோய்
நிறம் மாறிய் போன
எங்கள் வாழ்வில் மீண்டும்
அரிதாரம் பூசத் தயாராகிவிட்ட
வேசதாரிகளின் வார்த்தை ஜாலங்கள்
அவர்கள் ஆடப்போகும் திருக்கூத்தில்
மீண்டும் ஒரு முறை
ஏமாறத் தயாராகியபடி நாம்
யாரோ வாசித்த நட்டுவாங்கத்தில்
தொலைந்துபோனதெம் ஆடல் - இனி
எந்த மேடையில் ஆடுவது
மனதில் ஆயிரம் கேள்விகள்
எத்தனையோ அரங்கேற்றங்கள் கண்டும்
எமக்கான ஒத்திகைகள் மட்டும்
இன்னும் முடியவேயில்லை...

- புலோலியூர் வேல் நந்தன்

விடைபெற்றுச் செல்லும் விரோதியே
நீ தந்துவிட்டுப் போகும்
வலிகள் ஆயுளிலும் மறக்காது
துயரங்களைப் பரிசளித்து
உயரங்களை விழுத்தி விட்டு
விடைபெற்றுச் செல்கிறாய்
யுத்தத்தை அதன் சத்தத்தை
முடித்து வைத்தாய்
அதற்கு மட்டும் நன்றி
ஆனாலும் எதையோ
பறித்துச் செல்வதாயே ஒருணர்வு
புலரும் புத்தாண்டிலாவது
புதுவசந்தம் பிறக்குமா?
வழுமையாக ஏக்கங்களோடுதான்
எம் எதிர்காலம்
வாக்குச் சாவடிகளை
எதிர்பார்த்து
வாசம் செய்கிறது
முட்கம்பி வேலிக்குள்

நாஜம் என்ஷா நடிகைகளும் சில மண்ப்பதவிதர்கள் அத்தன் ஜீவா

புதுளையில் சரஸ்வதி தேசிய கல்லூரி முன்றிலில் மேடையில் பல்லாயிரக்கணக்கான தோட்டத் தொழிலாளர்கள் முன்னிலையில் 'அக்கினிப்பூக்கள்' நாடகம் உழைக்கும் கரங்கள் என்ற மகுடத்தில் அரங்கேறிக் கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் எஸ். தொண்டமான், தமிழகத்தில் இருந்து வருகை தந்திருந்த நடிகர் நாகேஷ், நடிகை சுஜாதா போன்றவர்கள் நாடகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாடகத்தில் மிக முக்கிய ஒரு கட்டம் தொழிலாளர் தலைவராக நடிகரும் சுந்தரம் என்ற கதாபாத்திரம் பேசும் காட்சி... சிறப்பாக அமைந்தது.

நாடகமும் தொடர்ந்து நடந்து முடிந்தது. நாடக ஏற்பாட்டாளர்கள்... எங்களுக்கு தரவேண்டிய தொகையை தந்து தங்குமிடம் இரவு உணவு கூட கொடுக்காமல் "அமைச்சர் கோபத்துடன் இருக்கிறார் போய் விடுங்கள்" என்று போகச் சொல்லிவிட்டார்.

புதுளையில் தங்கியிருந்த நடிகவேள் லக்ஷ் வீரமணி நாடகம் பார்க்க வந்திருந்தார். அவர் எங்களை நாடக அபிமானி ஒருவரின் வீட்டிற்கு ஹாலிஎல்ல என்ற இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். இஃது எனது 'அக்கினிப்பூக்கள்' நாடகத்திற்கு கிடைத்த பெரிய வெற்றியாக கருதினேன்.

எனது கலைத்துறையில் பல்வேறு இடையூறுகளை சந்தித்துள்ளேன். அறுபதுகளின் இறுதியிலிருந்து எனது கலைப்பணி தொடர்கிறது.

எண்பதுகளில் நவம்பர் 3ம் திகதி பொரளை வை.எம்.பீ.ஏ. மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்படவிருந்த எனது "வீணை அழுகிறது!" அரசின் தணிக்கை சபையால் தடை செய்யப்பட்டது. இந்த நாடகம் பற்றி பாதுகாப்பு அமைச்சின் அதிகாரியாலும், தணிக்கை சபை செயலாளராலும் நான்கு மணித்தியாலங்கள் விசாரிக்கப்பட்டேன்.

பின்னர் பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருந்த கலையுணர்வு மிக்க மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் ஜயகொடி அவர்களை சந்தித்து. நாடகம் தடை செய்தது பற்றி விபரமாக எடுத்துக் கூறினேன். பின்னர் அவரின் வேண்டுகோளின் படி 'வீணை அழுகிறது' என்ற பெயரில் வேறு ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்ற அனுமதியளித்தார்.

சில ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் கலாசார அமைச்சராக மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் ஜயகொடி இருந்த பொழுது, கலைக்கழக நாடக குழுவினரும், மலையக கலாசாரத்தை மேம்படுத்தும் குழுவினரும் அங்கத்துவம் வகிக்க வாய்ப்பளித்ததுடன், மலையக பாரம்பரிய கலைகளை மேம்படுத்த பல்வேறு திட்டங்களை செயல்படுத்த வாய்ப்பளித்தார். இதன்மூலம் பல மலையக பாரம்பரிய கலைஞர்கள் வெளிச்சத்திற்கு வர வாய்ப்பாக இருந்தது.

கலாசார அமைச்சின் ஏற்பாட்டில் மலையக கலாசாரத்தை மேம்படுத்தும் குழுவினரால் 1995ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 24ம் திகதி பத்தனையில் உள்ள ஸ்ரீ பாத கல்வியியல் கல்லூரியில் மலையகம் எங்கும் இருந்து கலைஞர்கள், மலையகப் பாரம்பரிய கலைகளை ஊக்குவிப்பவர்கள்,

பாடசாலைகளில் அழகியல் கலைகளை கற்பிப்பவர் என 229 பேர் கலந்து கொண்ட ஒருநாள் கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. கலந்து கொண்டவர்களை பத்துக்கு மேற்பட்ட குழுக்களாக கலந்துரையாட வைத்து அவர்கள் கருத்துக்களை பதிவு செய்து மலையக கலைகளை மேம்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இதனால் மலையகத்தின் பாரம்பரிய கலைகளை பாதுகாப்பதிலும், மேம்படுத்துவதிலும், தோட்டத்தில் முடங்கிப் போன மரபுக் கலைஞர்களை தேடிப்பிடித்து வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருவதிலும் முன்னின்று செயற்பட்டேன்.

கண்டி மாநகருக்கு அருகில் உள்ள கலஹாவில் வாசிமலைத் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த கரகாட்டக் கலைஞரான முத்துசாமி பச்சைமுத்து என்பவர் கோவில் திருவிழாக்களிலும், தேரோட்டத்தின் பொழுதும் தெருவில் தனது குழுவினருடன் கரகாட்டத்தை நடத்தி வந்தார். இந்த கரகாட்டக் கலைஞனை நானே நேரில் சென்று அவரை சந்தித்தேன். அவரைப் பற்றிய தகவலை தந்தவர் கண்டியில் வீரகேசரியில் பணியாற்றிய க.ப. சிவம் அவர்கள்.

இவரது கரகாட்ட நிகழ்ச்சியைப் பார்த்த அமைச்சர் லக்ஷ்மன் ஜயகொடி சிங்கள பாரம்பரிய கலை விழாவில் இவரது கரகாட்டத்தையும் இடம் பெறச் செய்தார். அது மாத்திரமல்ல மலையகத்தில் மறைந்து வரும் பாரம்பரிய கலைகளையும், கலைஞர்களையும் ஆண்டுதோறும் கொழும்பில் ஜோன்.டீ. சில்வா அரங்கில் அரங்கேற்றி விருதும் பணப்பரிசும் அரசால் வழங்கி மலையகக் கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் ஜயகொடி கலாசார அமைச்சராக இருக்கும் வரை இது தொடர்ந்தது.

கலைஞர் பச்சைமுத்துவின் கரகாட்ட நிகழ்ச்சியை சிங்கள மக்கள் பெரிதும் விரும்பி வரவேற்றனர். மூத்த கலைஞர்களுக்கு வழங்கும் கலாபூஷண விருதினையும் அமைச்சரிடம் கூறி அவருக்கு வாங்கிக் கொடுத்தோம்.

அது மாத்திரமல்ல இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த ஐம்பதாவது ஆண்டை ஜனாதிபதி சந்திரிகா தலைமையில் நடத்த அமைச்சர் லக்ஷ்மன் ஜயகொடி தலைமையில் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. நிகழ்ச்சியில் புகழ் பூத்த சிங்கள கலைஞர்களுக்கு மாத்திரம் வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டிருந்தது. அமைச்சர் லக்ஷ்மன் ஜயகொடியவர்கள் தமிழ், முஸ்லிம் கலைஞர்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்க வேண்டும் என வாதாடி கரகாட்டக்கலைஞரான பச்சைமுத்துவுக்கே அந்த வாய்ப்பை வழங்க விரும்பி, உடனடியாக கண்டியிலிருந்து என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு கலைஞர் பச்சை முத்துவை அந்த சுதந்திர தினவிழாவில் கலந்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்யும்படி சொன்னார். அந்த விழாவில் கலைஞர் பச்சை முத்துவின் கரகாட்டம் ஜனாதிபதியின் பாராட்டைப் பெற்றது.

மலையக கலைஞர்களின் நாடகங்கள் கலாசார அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் கலைக்கழகம் நடத்திய தேசிய நாடக விழாக்களில் பங்குபற்றி விருதுகளையும் பணப்பரிசிலையும் பெற்றுள்ளன.

தலைமைக்குருவுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்த சீடன்

முன்னீடு :

ஷ்வேதர்கள் பௌத்த கோயிலுக்குத் தர்மகர்த்தாவாக விளங்கிய வணிகர் ஒருவர், திங்கலார் சாயதௌவிடம் கூறினார். 'பிரபு, தேவரீருக்கும் ஒக்போ சாயதௌவுக்கு மிடையே கருத்து வேறுபாடு இருப்பதில் ஒரு தவறுமில்லை தவறில்லை; ஏனெனில் பகவான் புத்தருடைய காலத்தில் கூட, பல துறவிகள் வாதிட்டுக் கொண்டும் சச்சரவிட்டுக் கொண்டும் இருந்தனர் அல்லவா?' குறுநகை புரிந்தபடி சாயதௌ சொன்னார், 'இல்லறத்தோய், மேளத்துக்கேற்பத்தான் கூத்தன் ஆடவேண்டும். தன் தலைமைக்குருவுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்த சீடனை மறந்துவிடாதே!

கதை :

அவனுக்கு ஐம்பது வயதிருக்கும். ஒரு குருமடத்துக்குப் போய் தான் துறவு பூண விரும்புவதாகவும், தன்னை மடத்தில் அனுமதிக்குமாறும் தலைமைக்குருவை வேண்டினான். 'எனக்குக் குடும்பமில்லை, என்னில் யாரும் தங்கியிருக்கவில்லை. எனக்கு உலகம் அலுத்துவிட்டது. நான் துறவு பூண விரும்புகிறேன்!' என்றான் அவன். உன்னால் உன் பழக்கங்களை இனி மாற்றிக்கொள்ள முடியாது. மடத்தின் கட்டுப்பாடுகள் உனக்கு மிக்க சிரமந்தரும்' என்றார் குரு. 'அப்படியாயின் என்னை ஒரு சீடனாகவாவது ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அது போதும். சுவாமி!' என்றான் அவன். அவனுக்கு இரங்கிய தலைமைக்குரு முதலாவது தீட்சையை வழங்கி அவனைச் சீடனாக ஏற்றுக்கொண்டார். குரு பயந்ததற்கு மாறாக, சீடன் உற்சாகமாக ஆகமங்களைக் கற்றான். மடத்தின் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் அமைய ஒழுகினான். குருவுக்கு நன்றியுள்ளவனாக அவரைப் போற்றுவனாக, அவருக்குக் கீழ்ப்படிவோனாக இருந்தான்.

ஒருநாள் மடத்துக்கு ஆண்களும் பெண்களுமாக இவ்வாழ்வோர் கொண்ட குழு வருகை தந்தது. அங்கே இந்தச் சீடனைக் கண்ட குழுவினர் 'பக்தியாலும் படிப்பாலும் உயர்ந்த இத்தவ சீலரை மண்டியிட்டு வணங்குவோம். தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் துறவொழுக்கத்தில் கழித்த இவர் நிச்சயம் அறிவாளியாக இருப்பார்!' எனத் தமக்குள் பேசிக்கொண்டனர். 'இல்லை, இல்லை இல்லறத்தீர்! நான் அண்மையில்தான் தீட்சை பெற்றேன். நான் இன்னமும் சீடனாகவே இருக்கிறேன். இப்பொழுதுதான் ஆகமங்களைக் கற்கத் தொடங்கியிருக்கிறேன். நான் அறிந்தது சொற்பம்!' என்று அடக்கமாகச் சொன்ன சீடன், சங்கடப்பட்டவனாய் வேறொரு பகுதிக்குப் போய் ஒரு மூலையில் அமர்ந்து கொண்டான். அவனைப் பின்தொடர்ந்த குழுவினர் 'ஆ, என்ன தன்னடக்கம்! என்ன பக்தி! அண்மையில்தான் துறவு பூண்டவராயின் சிறப்பாக வாழ்ந்து, தம் மனைவி மக்களையும் செல்வங்களையும் துறந்து, இத்தூய வாழ்வை மேற்கொண்டவராதல் வேண்டும்!' என்று

பேசிக்கொண்டார்கள். 'இல்லை, இல்லை இல்லறத்தீர்! நான் முன்பு ஒரு பண்ணைத் தொழிலாளியாய் இருந்தேன். எனக்கு குடும்பம் இருக்கவில்லை!' என்று சொல்லிவிட்டு அவசரமாக மடத்தின் வேறொரு பகுதிக்குப் போனான்.

சீடன்மீது வைத்த மதிப்பு மேலும் அதிகமாக, குழுவினர் அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றனர். 'அவருடைய உடற்கட்டைப் பார்த்தீர்களா? அவர் மார்பிலும் புயங்களிலும் பச்சை குத்தப்பட்டிருக்கும் வசியங்களைப் பார்த்தீர்களா? அவர் ஒரு பெரிய வீரராய் இருந்திருக்கிறார். வீரதீர்ச் செயல்கள் புரிந்த பிறகே, உலகைத் துறந்திருக்கிறார். அவரை வானோ ஈட்டியோ காயப்படுத்தாது. இவர் தன் தலையைச் சுவரில் மோதினாலும் சுவர் வெடிக்குமேயொழிய, இவர் மண்டை உடையாது!' என்று பேசலாயினர். இந்த அளவில் அவர்களின் புகழுரையால் மயங்கிய சீடன், அவர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக தன் தலையை மூன்று நான்கு தடவை சுவரில் மோதினான். மேல்மாடியிலிருந்து இதைக் கண்ணுற்ற தலைமைக்குரு 'சீட்பிள்ளாய், உனக்கு என்ன நடந்தது. இந்த மடம் பழையது. அதன் சுவர்கள் வலுவிறந்துவிட்டன. அதை மோதாதே!' என்றார். சீடனுக்கு வெட்கமாகப் போய்விட்டது. ஆனால் இவ்வாழ்வார் தமக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள். 'சொன்னோம் அல்லவா? சுவர் உடையுமே தவிர, அவர் தலை உடையாது!' இவ்வரையாடலால் ஊக்கம் பெற்ற சீடன், தொடர்ந்தும் தலையால் சுவரை மோதிக் கொண்டிருந்தான். தலைமைக்குரு சத்தமிட்டார். 'சீடனே, எனக்குக் கீழ்ப்படியாதிருக்கத் துணிந்தாய்! என் அதிகாரத்துக் கெதிராகக் கலகம் செய்கிறாய். காவியுடையைக் கழற்றி உன்னை வெளியேற்றுவேன்!

அச்சத்தால் நடுங்கிய சீடன், செய்வதறியாது தன்னைப் பாராட்டும் கூட்டத்தைப் பார்த்தான். அவர்களோ கை தட்டியபடி சொன்னார்கள். 'இன்னும் சில தடவை மோதினால் சுவர் வெடிக்கும்!' மேற்கொண்டு கிடைத்த இவ்வற்சாகத்தினால், குருமீது கொண்ட பயத்தை உதறிவிட்டு, சீடன் மீண்டும் மீண்டும் சுவரை மோதிக் கொண்டிருந்தான்.

சண்டையிட்ட துறவி இருவர்

முன்னீடு :

மூல்மையினுக்கு அண்மையிலுள்ளதொரு கிராமத்தில் மக்கள் இரு குருமடங்கள் கட்டினர். அவர்கள் வேண்டுகோளின் பேரில், திங்கலார் சாயதௌ இரு

துறவிகளை அம்மடங்களில் தங்கிப் பணிபுரிய அனுப்பினார். சில மாதங்கள் செல்ல, அக்கிராமத்து மூத்த குடிமக்கள் சிலர் சாயதெளவை வந்து கண்டனர். “சுவாமி இரு துறவிகளும் சுறுசுறுப்பாகப் பணிபுரிகின்றனர். ஏற்கனவே கிராமவாசிகள் இரு கட்சியாகப் பிரிந்து விட்டனர். கிழக்கு மடத்துக்குருவே சிறந்த போதகர் என்கிறது ஒரு குழு. மற்றக் குழுவோ தெற்கத்திய மடத்துக் குருவே சிறந்த போதகர் என்று வாதிடுகிறது!” சாயதெள சொன்னார், “இது நல்ல செய்தியல்ல. எவர் சிறந்த போதகர் என்று வாதிடுவதைக் கிராம மக்கள் நிறுத்துவதாக வாக்குறுதியளிக்காவிட்டால், நான் என் துறவிகளை மீள அழைக்கப் போகிறேன். நீங்கள் உங்கள் கிராமத்துக்குத் திரும்பிப்போய், நான் சொல்லும் “சண்டையிட்ட துறவிகள் இருவர்” என்ற இக்கதையைச் சொல்லுங்கள்.

கதை :

முன்னொரு காலத்தில் ஒரு குருமடத்தில் மிகப் படித்த, வணக்கத்துக்குரிய துறவிகள் இருவர் இருந்தனர். பூர்வாசிரமத்தில் இருவரும் புகழ்பெற்ற சிற்பிகளாக இருந்தவர்கள். ஒருவர் கற்சிலைகள் செய்பவர்; மற்றவர் மரச்சிலை செய்பவர். ஆனால் இருவரும் இருபது வருடத்துக்கு முன்பே துறவு பூண்டு, தம் பொழுதைச் சமய நூல்கள் கற்பதிலும் தியானப் பயிற்சிகள் செய்வதிலும் செலவிட்டு வந்தனர்.

அம்மடத்தின் தலைமைக்குரு தமது எண்பதாம் வயதை எட்டியிருந்தார். அவருடைய எண்பதாவது பிறந்த நாளில் அர்ப்பணஞ் செய்வதற்காக, கிராம மக்கள் நிதி திரட்டி மடத்து முற்றத்தில் ஒரு கோயில் கட்டினர். குறித்த தினத்துக்கு முன்று நான்கு வாரத்துக்கு முன்பாகவே கோயில் கட்டிட வேலை முடிந்தபோதும், மூலஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டிய புத்தர் சிலை செய்வதற்கு அவர்களிடம் பணமில்லை - நிதியெல்லாம் தீர்ந்து விட்டதே, ஒரு சிற்பியைப் பணிக்கமர்த்த முடியவில்லையே என்ற கவலை அவர்களைப் பீடித்தது. அவ்வளைதான் யாரோ ஒருவருக்கு நினைவு வந்தது. மடத்திலேயே துறவிகளிடையே இரு சிற்பிகள் இருப்பது! கிராமவாசிகள் இரு துறவிகளையும் பணிந்து, தமக்கு உதவும்படி வேண்டினர். “சுவாமிகளே, எமக்கு வேண்டியது ஒரேயொரு சிலைதான். ஆனால் அதைக் கல்லில் செய்வதா, மரத்தில் செய்வதா என்று எம்மால் முடிவுசெய்ய இயலவில்லை. ஆகவே, சுவாமிகள் அவரவர்க்குப் பழக்கமான ஊடகத்தில் சிலையைச் செய்தால், நாங்கள் ஒன்றைத் தெரிவு செய்து கொள்கிறோம்.”

தலைமைக்குருவின் அனுமதியுடன் இரு துறவிகளும் சிலைகளைச் செதுக்கத் தொடங்கினர். கிராமவாசிகள் ஆவலோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். இரண்டு மூன்று நாள் கழிய, சிலைகள் உருப்பெறலாயின. கிராமவாசிகள் கற்சிலை சிறந்ததா மரச்சிலை சிறந்ததா என இரு குழுக்களாகப் பிரிந்து வாதிடத் தொடங்கினர். குழுக்களிடையே நிலவிய போட்டியுணர்வு துறவிகள் இருவரையும் தொற்றிக் கொண்டது. ஆளை ஆள் பொறாமையோடு நோக்கத் தொடங்கினர். இருவரும் ஆவேசமாகச் செதுக்கலாயினர். நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட நல்ல நாளும் வந்தது. இரு சிலைகளும் பூரணப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இரண்டும் அற்புத கலைப் படைப்புக்களாயிருந்தன. ஆனால் இரு குழுக்களும்

தொடர்ந்தும் வாதிட்டுக் கைகலப்பில் இறங்கினர். தம் ஆதரவாளர்கள் மோதுவதைக் கண்ட துறவிகள் இருவரும் சண்டையிடத் தொடங்கினர். கைமுஷ்டிகளால் முதலில் சண்டையிட்ட அவர்கள் கோபம் அதிகரிக்கவே, தத்தம் சிலைகளால் ஒருவருக்கு ஒருவர் தாக்கினர். இருவர் மண்டைகளும் உடைந்தன. இருவர் செய்த சிலைகளும் உடைந்தன.

ஒட்டுக் கேட்பவன்

முன்னீடு :

ஆத்திரத்தோடு திங்கஸார் சாயதெளவிடம் வந்த ஓர் இவ்வாழ்வான் சொன்னான், “சுவாமி, மூல்மெயின் நகருக்கு வெளியேயுள்ள குருமடத்தில் வாழும் துறவிகள் மடத்தைச் சுற்றி வாழும் குடும்பப் பெண்களுடைய தோற்றம், காதல் விவகாரங்கள், சூழ்ச்சிகள் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதில் தம் மாலைப்பொழுதைச் செலவிடுகின்றனர். பிரித்தானிய அரசின் கீழ் சமயத்துறைக்கு ஒரு தணிக்கை அதிகாரி இருந்தால், திசைமாரும் துறவிகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம் அல்லவா?” “குடும்பப் பெண்களைப் பற்றி அவர்கள் பேசுவதை நீ கேட்டாயா?” என்றார் சாயதெள. “ஆமாம், நிச்சயமாக” என்றான் வந்தவன். “நீ குருமடத்தில் தங்கியிருக்கும் சீடப்பிள்ளையா?” என்று கேட்டார் குரு. “இல்லை, ஒவ்வொரு நாள் இரவும் முதற்கோழி கூவியதும், நான் மடத்து வேலையைத் தாண்டிப்போய் யன்னல்களுக்குக் கீழே பதுங்கியிருந்து, துறவிகளுடைய உரையாடலைக் கேட்பேன். “குடும்பப் பெண்களைப் பற்றி வம்பு பேசுவது துறவிகளுக்கு ஆகாதுதான். “ஆனால் ஒட்டுக் கேட்பதும் தவறுதான். நீ தொடர்ந்தும் இரவில் குருமடத்துக்குப் போவாய். ஆனால், துறவிகள் உன் வீட்டுப் பெண்களைப் பற்றிப் பேசுவதையும் கேட்க நேரலாம்!” என்றார் சாயதெள.

கதை :

அன்று நோன்பு நாள். குருமடக் கொடையாளியும் அவர் மனைவியும் மற்றும் பலரும் அன்று மடத்தில் விரதம் அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருந்தனர். நண்பகலிலிருந்து ஜபத்தில் ஈடுபட்ட அவர்கள் அமைதியாக மணிகளை உருட்டிக் கொண்டிருந்தனர். பொழுதுபடவும், விரதிகள் ஒவ்வொரு வராக மடத்தை விட்டு வெளியேற, ஈற்றில் கொடையாளியும் அவன் மனைவியுமே எஞ்சினர். அவர்கள் மடத்தோட்டத்தின் குளிர்ப்பையில் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தனர்.

சற்று நேரம் கழிய, இருண்டுவிட்டது. “நேரமாகிறது வீடு போகலாம்” என்றாள் மனைவி. அவள் இதைச் சொல்லும் பொழுதே மடத்தின் அறைகளில் விளக்குகள் மின்னத் தொடங்கிவிட்டன. “பெருமைக்குரிய துறவிகள் தியானம் கலைந்து எழுந்து விட்டார்கள். இனி ஆகமங்களின் நுண்பொருள் பற்றிக் கலந்துரையாடுவார்கள். ஆதலால் சற்று நேரம் காத்திருந்து அவர்கள் உரையாடலைக் கேட்போம்!” என்றான் கணவன்.

இவ்வாறு குருமடக் கொடையாளியும் அவன் மனைவியும் துறவிகள் தம்மிடையே உரையாடுவதைக் கேட்கலாயினர். ஒரு துறவி சொன்னார்; நோன்பு நாள் ஆயாசம் ஏற்படுத்துகிறது. பொதுமக்கள் மடத்துக்கு வந்து விரதம் அனுஷ்டிப்பதால்

அவர்கள் முன்னிலையில் நல்லவாறு நடந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது”. மற்றொரு துறவி சொன்னார்; “என் பொழுது இனிமையாகக் கழிகிறது. விரதிகளுள் சில அழகிகளைக் காண்கிறேன்!” “கவனம், யார் காதிலாவது விழும் போகிறது. விரதிகள் எல்லோரும் போய்விட்டார்களா?” என்று கேட்டார் தலைமைக்குரு. “அவர்கள் எப்பொழுதோ போய்விட்டார்கள். நீங்கள் தொடருங்கள்!” என்றார் மூன்றாமவர். நாலாமவர் சொன்னார்; “கிராமத்தின் மேற்குப் பகுதியிலுள்ள மேற்கு வீட்டுப் பெண் - உயரமானவள், கிராமாதிகாரியின் மகனோடு தொடர்பு வைத்திருக்கிறாள். அவள் கவர்ச்சியான யுவதி” ஐந்தாமவர் சொன்னார்; “அவள் கறுப்பி அல்லவா? வடதிக்கைச் சேர்ந்த வணிகருடைய மகள் நல்ல மாநிறம்” என்றார் முதலாம் துறவி. “ஆனால் அவள் உடற்கட்டில் கவர்ச்சியில்லை. உண்மையில் அவளின் தாய் - வணிகரின் மனைவி - அவளைவிட அழகி” என்றார் இரண்டாம் துறவி. “உண்மைதான், சில மணமான பெண்கள் வசீகரமாயிருப்பார். தெற்கத்திய வைத்தியரின் மனைவியைப் பாருங்கள். ஆள் சற்று வாட்சாட்டமானவள்தான்; ஆனால் இளமை இருக்கிறது” என்றார் நாலாம் துறவி.

குருமடக் கொடையாளி துள்ளியெழுந்தார். தன் மனைவியின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, மடத்தை விட்டு வெளியேறினார். “ஏன் அவசரப்படுகிறீர்கள்?” மூச்சு வாங்கக் கேட்டான் மனைவி. “துறவிகளின் உரையாடல் ஆபத்தாகிக் கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் வடக்கு, தெற்கு, மேற்குப் பகுதிகளிலுள்ள அழகான பெண்களைப் பற்றிப் பேசி முடித்துவிட்டார்கள். இனி, கிழக்குக்கு வரப்போகிறார்கள். அங்கேதான் நீ இருக்கிறாய்! என்றார் கொடையாளி.

முதிய கைம்பெண்ணும் கள்வனும்

முன்னீடு :

கீழை பர்மாவில் யாத்திரை மேற்கொண்டிருந்த வேளை, திங்கலார் சாயதெள புகழ்பெற்ற கியாய்க்தியோ கோபிலுக்குப் போனார். மலையடிவாரத்தில் அவரும் அவர் பரிவாரமும் இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்தபோது, அவருக்கு மரியாதை செலுத்த கிராமவாசிகள் கூடினர். அவ்வேளை துறவி ஒருவர் அவர்களைக் கடந்து போனார். “சுவாமி, இத்துறவி அண்மையிலுள்ள கிராமத்தில் வசிக்கிறார். அவர் சமயப் பிரசங்கம் செய்ததில்லை; ஆனால் பார்த்தாலே தெரிகிறது அவர் படித்தவர் பக்திமான் என்பது. அயற்கிராமத்து மக்கள் அவருடைய குடிவாசியைப் போய் தானம் வழங்குவது வழக்கம். “தயவுசெய்து போய் நான் அவரைச் சந்திக்க விரும்புவதாகச் சொல்லி அழைத்து வாருங்கள்” என்றார் சாயதெள.

உடனே ஒரு கிராமவாசி, அத்துறவியைத் தொடர்ந்து ஓடிப்போய், திங்கலார் சாயதெள என்ற புகழ்பெற்ற குரு அவரைச் சந்திக்க விரும்புவதாகக் கூறினான். அத்துறவியோ அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. கிராமவாசி பலதடவை செய்தியைத் திருப்பிச் சொல்லியபோதும் துறவி எட்டி அடிவைத்து பள்ளத்தாக்கில் இறங்கி மறைந்தார். கிராமவாசிகள் சங்கடப்பட்ட போதும், விட்டுக் கொடுக்காது சொன்னார்கள்; “அவர் தங்கள் முன் வர மறுத்தபோதும், அவர் ஒரு நல்ல துறவி என்பது மட்டும் நிச்சயம்!”. சாயதெள சொன்னார்; “இல்லறத்தீர், முதிய கைம்பெண்ணைப் போல நானும் அவர் நல்லவர் என்று நம்பத்தான் வேண்டும்!”

கதை :

முதிய கைம்பெண் தான் அறுவடை செய்த தானியத்தை விற்கும்போது பொழுது சாய்ந்துவிட்டது. அவளால் அதை கிராமாதிகாரி வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய் பத்திரப்படுத்தவோ, அயலவர் யாரையாவது தன்னோடு வந்து இரவுக்குத் தங்கும்படி கேட்கவோ முடியாது போயிற்று. தொடக்கத்தில் அவள் பயப்படவில்லை. ஆனால் முதலாம் சாமத்தில் கோழி கூவ, நாய் குரைக்க அவளைப் பயம் பிடித்துக்கொண்டது. கட்டிலிலிருந்து எழுந்துபோய், யன்னலருகே அமர்ந்து வெளியே இருளைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். நாய்கள் ஆவேசமாகக் குரைத்தன. காலடிச்சத்தம் நெருங்கி வந்தது. “யாரது?” என்று கத்தினாள். பதிலில்லை. ஆயத்தமாக வைத்திருந்த சூளைக் கொளுத்தி உயர்த்திப் பிடித்தாள். “யாரது?” திரும்பவும் சத்தமிட்டாள். இருளிலிருந்து பதில் வந்தது; “ஒரு நல்ல மனிதன்”. கைம்பெண் சொன்னாள்; “உண்மையில் நீ நல்ல மனிதனாக இருந்தால், நீ சூள் வெளிச்சத்துக்கு வரவேண்டும்!” “நான் நல்ல மனிதன்தான்; ஆனால் என்னால் வெளிச்சத்துக்கு வர முடியாது” என்றான் இருட்டில் நின்றவன். “வெளிச்சத்துக்கு வா; நான் உன்னை அடையாளம் காண வேண்டும்!” என்று வற்புறுத்தினாள் கைம்பெண். “நான் நல்ல மனிதன்தான்; ஆனால் இப்பொழுது நான் போகிறேன்!” என்றான் இருட்டில் நின்றவன். அவன் காலடியோசை தேய்ந்து மறையும் வரை காத்திருந்த கைம்பெண் பெருமூச்சு விட்டபடி சொன்னாள்; “அவன் நல்ல மனிதன் என்று நான் நம்பத்தான் வேண்டும்!”

சேவை மூப்புப் பிரச்சினை

முன்னீடு :

அண்மையில் மடத்தில் சேர்ந்த துறவியொருவர் ஏனைய துறவிகளிடையே முரண்பாடுகளையும் அதிருப்தி வையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு ஐம்பது வயது; ஆனால் துறவறம் பூண்டு ஒரு வருடந்தான் ஆகியிருந்தது. அவர் பிரித்தானிய அரசாங்கத்தின்கீழ் அதிகாரியாய்த் தாம் இருந்ததை மறக்கவில்லை. சங்கத்தில் நீண்டகாலம் இருந்த - ஆனால் வயதில் தம்மைவிட இளையவர்களான துறவிகளை இகழ்த் தலைப்பட்டார். ஈற்றில் தலைமைக்குரு திங்கலார் சாயதெளவை அணுகி, பாதை மாறுகிற அத்துறவிக்கு அறிவுரை கூறுமாறு வேண்டினார். ஆகவே, சாயதெள துறவியை அழைத்து மூப்பு, அடக்கம், ஒழுக்கம் பற்றியெல்லாம் சங்கத்தின் ஒழுக்கக் கோவை என்ன விதித்துள்ளது என்று விரிவாக எடுத்துரைத்தார். “ஆனால் பெருமானே, நான் மற்றைய துறவிகளைவிட வயதில் மூத்தவன்” என்று எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார் துறவி. திங்கலார் சாயதெள புன்முறுவலுடன் சொன்னார்; “உங்கள் வழக்குக்குப் பொருந்தக்கூடியவாறு சட்டதிட்டங்களை வளைத்து ஒரு வழிவகை காண வேண்டும் எனக் கருதுகிறீர்களா? சிந்வின பள்ளத்தாக்கில் இருந்த திருமதி சர்க்கரையின் குழுவில் சேர்ந்து கொள்ள விரும்பமாட்டீர்கள் என நம்புகிறேன்.

கதை :

சிந்வின ஆற்றோரமுள்ள கிராமம் ஒன்றில் மிகச் சாதுரியமாக வணிகம் செய்துவந்த பெண்ணாகிய திருமதி. சர்க்கரை வாழ்ந்து வந்தாள். அவள் தன் முனைப்பு மிக்கவள்.

எல்லா விஷயங்களிலும் தன் மூக்கை நுழைக்கும் அவள் வணிகத்தில் தனக்கு எல்லா நெளிவு சுழிவுகளும் தெரியும் என்று நம்பினாள். வயது நாற்பதாகியும் அவளுக்குத் திருமணமாகவில்லை. அயற்கிராமத்து வியாபாரிகள் சிலர் றங்கூனாக்கான ஆபத்து நிறைந்த படகுப் பயணத்தை மேற்கொள்ளத் துணிந்தபோது, இவளும் அவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டாள். றங்கூனில் வந்து இறங்கிய சிறிது நேரத்திலேயே தான் கொண்டுவந்த பொருட்களை விற்று, கணிசமான லாபம் ஈட்டினாள். அதைக் கொண்டு, காய்கறிச் சந்தையில் இவளின் வருகைக்குச் சிலநாள் முன்னர் விரிக்கப்பட்ட கடையொன்றை வாங்கினாள்.

தன் வியாபாரத் திறமையாலும் ஆளுமையாலும் திருமதி. சர்க்கரை முன்னணி வியாபாரியாக மலர்ந்தாள். சில வாரங்கள் கழிய, அதிகாரிகள் காய்கறிச் சந்தையை மேற்பார்வை செய்ய ஒருவரை நியமிக்க விரும்பினர். பதவிக்கு விண்ணப்பித்த மூவரும் திருமதி. சர்க்கரையும் ஒருத்தி. தன்னோடு போட்டியிடும் இருவரையும் ஏறிட்டுப் பார்த்த சர்க்கரை அவர்கள் தன்னைவிட வயதில் இளையவர்கள் எனத் தீர்மானித்தாள். சத்துமிக்க றங்கூன் சோற்றைச் சாப்பிட்டு, இதமான தட்ப வெப்பநிலையில் வாழுவோர் தம் வயதுக்கு இளையவர்களாகத் தோற்றமளிப்பர் என்பது சர்க்கரைக்குத் தெரியாது. ஆகவே வயதில் மூத்தவர்களுக்கே பதவி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தாள்.

திருமதி. சர்க்கரையின் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது. மூன்று வேட்பாளர்களும் தத்தம் ஐதகங்களைச் சமர்ப்பித்தனர். திருமதி. சர்க்கரை 1840இல் பிறந்தவள். ஒரு வேட்பாளன் 1838இல் பிறந்தவன். இரண்டாமவன் 1837இல் பிறந்தவன். ஆனால், திருமதி. சர்க்கரை விடுவதாயில்லை. “என்னையே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்; ஏனெனில் நான் வயதில் மூத்தவள்” என்றாள் இனிமையாகச் சிரித்தபடி. “எங்களை விட இளையவளான நீ எப்படி மூத்தவளாகலாம்?” என்றார்கள் மற்ற வேட்பாளர்கள். “நான் பிறந்த ஆண்டு உங்கள் பிறந்த ஆண்டுகளைவிடக் கூடியது. நானே மூத்தவள். சிந்வின் பள்ளத்தாக்கில் மூப்பை இவ்வாறுதான் நாங்கள் கணக்கிடுவது வழக்கம்!” என்று வாதாடினாள் சர்க்கரை.

நீண்ட சமயப் பேருரைகளை விரும்பிய கிராமவாசிகள்

முன்னீடு :

அன்று தானமளித்த கொடையாளி சொன்னார்; “சுவாமி, சமயப் பேருரைகளைக் கேட்டு நாங்கள் களைப் படைவதில்லை” “அதாவது உணவருந்திய பின் நான் ஒரு நீண்ட பேருரை நிகழ்த்த வேண்டுமென விரும்புகிறீர்கள்” என்றார் திங்கலார் சாயதெள. “ஆம், சுவாமி!” என்றார் கொடையாளி, “ஆகட்டும் ஆனால், நீண்ட பேருரைகளைக் கேட்ட கிராமவாசிகளுக்கு நடந்ததை மறக்காவிட்டால் சரி!” என்றார் சாயதெள.

கதை :

மேலை பர்மாவிலுள்ள மொன்யாவா நகரருகே ஒரு கிராமம். அக்கிராமத்து மக்களுக்கு சமயப் பேருரைகளைக் கேட்க மிக்க ஆர்வம்; சலிப்பே ஏற்படாது. அவர்கள் ஓர் அருமையான குருமடம் கட்டினார்கள். ஆனால் அது

காலியாகவே கிடந்தது. துறவிகள் ஓடிவிட்டனர். காரணம், நீண்ட பேருரைகள் நிகழ்த்த முடியாத துறவிகளுக்கு மக்கள் தானமளிப்பதில்லை. அங்கே தங்கி நீண்ட பேருரை நிகழ்த்திய துறவிகளாலும் நெடுநாள் தாக்குப் பிடிக்க முடியவில்லை. தங்கள் ஆரோக்கியத்தைக் காக்க வேண்டி அவர்களும் ஓடிவிட்டனர். ஈற்றில் அந்தக் கிராமத்துக்கு நீண்ட பேருரைகளை விரும்பும் கிராமம் என்ற பெயர் நிலைத்துவிட்டது. துறவிகளிடையே அக்கிராமம் பற்றி ஓர் அச்சம் நிலவியது.

அடுத்தடுத்து மூன்று நோன்புக்காலமாக அக்குருமனையில் வசிப்பதற்கு எவரும் வரவில்லை. பின்னொரு நாள் ஒரு வாட்டசாட்டமான துறவி அங்கு வரவே, அவர் தலைமைக் குருவாக நியமிக்கப்பட்டார். வளர்பிறைப் பத்தாம் நாள் பூரணை நாளில் தன் முதல் சமயப் பேருரையை நிகழ்த்தப்போகும் இக்குருவோடு பரிச்சயம் செய்துகொள்ள கிராமத்துப் பெரியவர்களுக்கு அவகாசம் இருந்தது. புதிய குருவானவர் கல்வியறிவில் உயர்ந்திருந்தது குறித்து அவர்களுக்கு மிக்க திருப்தி. ஆனால் ஒவ்வொரு நாட்காலையும் தானமளிக்கப்பட்ட உணவை அதிக அளவில் உண்பது கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தனர். ஆனால் குருவானவர் விளக்கமளித்தார்; “எவ்வளவு அதிகம் சாப்பிடுகிறேனோ அவ்வளவு வலிமை பெறுவேன். எவ்வளவு பலசாலியாய் இருக்கிறேனோ, அவ்வளவு நீளமாய் இருக்கும் என்பேருரை!”

பூரணையும் வந்தது. நண்பகல் வேளை ஆண்கள், பெண்கள் பிள்ளைகள் என எல்லாக் கிராமவாசிகளும் விரிவுரை மண்டபத்தில் குழுமிவிட்டனர். தலைமைக்குரு பேருரையைத் தொடங்கினார். இரண்டுமணிநேரம் அவர் போதித்தார். சபை சிரத்தையோடு செவி மடுத்தது. தொடர்ந்து மேலும் இரண்டு மணித்தியாலம் அவர் பேசவே, பெண்களும் பிள்ளைகளும் சலிப்படைந்து ஒவ்வொருவராக நழுவுத்தொடங்கினர். மேலும் இரண்டு மணிநேரம் கழிந்தது. குரு பேச்சை நிறுத்துவதற்கான அறிகுறி இல்லை. இப்பொழுது ஆண்கள் நழுவுத்தொடங்கினர். கடைசியில் முன்வரிசையில் அமர்ந்த கிராமாதிகாரி மட்டுமே இருந்தான். குரு பேசிக் கொண்டே போனார். முதற்சாமக்கோழி கூவியது. களைத்துப்போன கிராமாதிகாரி மெல்லத் தவழ்ந்து தவழ்ந்து வாசலைநோக்கிப்போனான். ஆனால், குருவும் தன் பின்னே, சிறிது தூரத்தில் வருவதைக் கண்டு விரக்தியடைந்தான். கதவுவரை போன கிராமாதிகாரி பின்னோக்கித் தவழத் தொடங்கினான். குரு போதனையைத் தொடர்ந்து நிகழ்த்தலானார். ஆற்றாத கிராமாதிகாரி எழுந்து ஓடத்தொடங்கினான். நிலவாய் இருந்தபோதும், தூரதீர்ஷ்டவசமாக, குருமட வாயிலருகேயிருந்த பாதுகாப்பற்ற கிணற்றைக் கவனிக்காததால் அதனுள் விழுந்து விட்டான்.

நல்ல வேளையாக, கிணறு ஆழமில்லாதபடியால், கிராமாதிகாரி மூழ்கவோ காயப்படவோ இல்லை. ஆனால் கிணற்றுக்கட்டு செங்குத்தாக இருந்தபடியால், அவனால் ஏறமுடியவில்லை. இடுப்பளவு நீரில் நின்ற கிராமாதிகாரி நிமிர்ந்து பார்த்தான். தலமைக்குரு பேருரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்! மேலும் ஒரு மணிநேரம் கழிந்தது. அவன் நடுங்குவதைப்பார்த்து இரங்கிய குரு சொன்னார்: “உன்னால் இப்பொழுது ஓட முடியாது. அதிகாலை விரதம் முடியும் வரை உரையாற்றவா? “ஐயனே, இக்கிராமத்தின் சார்பில் சொல்கிறேன்: இனிமேல் ஒருநாளும் நீண்ட பேருரைகள் கேட்க மாட்டோம்!”

புதுவகை அனுபவம் தந்த ஓர் இலக்கிய தாதா!

- கே. விஜயன்

குழுவாதமும், கிரடித்தேடும் மோகமும், கழுத்தறுப்பும் இருட்டடிப்பும் அதிகரித்து வரும் ஈழத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒரு தாதா முளைத்திருக்கிறார். புரவலர் புத்தகப் பூங்கா நிறுவனர், புரவலர் ஹாசீம் உமர் தான் அவர். கிரிக்கெட் உலகின் சாதனை வீரர்களால் இதுவரை எட்ட முடியாதாள் 5 இலக்க செஞ்சரியை நூல்களின் முதல் பிரதியை அதன் விலையிலும் பார்க்க பலமடங்கு தொகையை அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கி ஏழை எழுத்தாளனை கண்ணியமும் கௌரவமும் படுத்திய இவரை இலக்கிய உலகின் 'தாதா'வென மதிப்பிற்குரிய கம்பவாரிதி புகழாரம் சூடினார்.

தாதா வருகிறார் என்றால் அச்சம் வரும் திகில் ஆட்டுவிக்கும். ஆனால் இந்த இலக்கிய தாதா வருகிறார் என்றால் நூல் வெளியீடுகள் களைகட்டும், எழுத்தாளன் நெஞ்சில் நிறைவு பிரவாகிக்கும், பத்திரிகையாளன் எழுது கோலை தயார்படுத்திக் கொள்வான். போட்டோ ஜெர்னலிஸ்டுகள் முண்டியடித்து 'கிளிக்' செய்ய பறந்தோடுவார்கள்.

தமது காரியங்கள் முடியும் வரை இந்த பதிவாளர்கள் பின்னால் ஓடிக்களைக்கின்ற நூலாசிரியர்கள், விழா அமைப்பாளர்கள், சங்கச் செயலாளர்கள் என்போர் ஏராளம். அதன்பின்னர் வேரோடு! அவர்களை மறந்து விடுபவர்கள் அதைவிட ஏராளம்! ஏராளம்! ஆனால் இந்த இலக்கிய தாதாவோ அவர்களை நெஞ்சில் பதிவாக்கி, ஒரு நூலில் பதிவு செய்து கண்ணியப்படுத்தி, பொன்னாடை அணிவித்து கௌரவப்படுத்தி, விருது வழங்கி மேன்மைப்படுத்தியுள்ளார். அதுதான் இந்த 'மனிதத்திற்கு மகுடம்' விழா.

டிசம்பர் 14ஆம் திகதி பி.பகல் 3.30 மணிக்கு கால்பேஸ் ஹோட்டல் லோட்டஸ் C.மண்டபத்தில் 'மனிதத்திற்கு மகுடம்' எனும் ஓர் இலக்கிய நிகழ்வு இடம் பெற்றது. 'இலக்கிய முற்றம்' அமைப்பினால் 'புரவலர் சில பதிவுகள்' எனும் தலைப்பிலான நூல் வெளியிடப்பட்டது. புரவலர் புகழ்பாடும் ஒரு நூல் அதை புத்தகமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் முதல் பிரதியை வாங்குவதற்கு வர்த்தக மற்றும் அரசியல் உலக பிரமுகர்கள் அணிவகுத்து நிற்கப் போகிறார்கள் எனும் தூறல்களாக ஏற்கனவே வெளியுலகில் வருவித்துக் கொண்டிருந்தன. அந்த அங்கலாய்ப்பு அசிங்கத் தூறலை சிதறடிக்கச் செய்தவண்ணம் லோட்டஸ் C-மண்டபத்தில் இலக்கிய தாதாவின் அற்புதம் நிகழ்த்தப்பட்டது.

'புரவலர் சில பதிவுகள்' நூல் புரவலர் பற்றிய சில வரலாற்று குறிப்புக்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது. நூலினை கலாபூஷணம் கலைச்செல்வன் தொகுத்துள்ளார். மார்க்க நெறி வழுவா, பக்தியில் மிகைத்த மாதரசி மர்ஹுமா (ஹாஜியாயினி) சலைஹா ஹாசீம் உமர் அவர்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இரங்கற்பா, விடியலின்

அதிர்வுகள், ஹாசீம் உமர் எனும் இராஜாங்கம், வாழ்வியல் மலர்ச்சியும் வசந்த வாழ்த்துக் களும், புரவலர் பூர்வீகம் கண்களுமான ஹாசீம் உமர், சேவையில் மலர்ந்த ஒரு சாதனை மலர். நெஞ்சத்தை நெருடியவர், இலக்கியம் வளர்ப்பதில் புரவலர், தாழ் விலாச் செல்வர், மனித நேயத்தின் மறுபெயர், அறிவு சார் நூல்கள் அதிகம் வெளிவர வேண்டும், ஒரு மண்டபம்

அமைக்க புரவலர் தயார், அப்பத்தினால் மட்டும் அல்ல, புரவலர் ஹாசீம் உமர் கலாகேந்திரா, புரவலரும் புகைப்படங்களும், புரவலர் இதுவரை வாங்கிய நூல்கள், உட்பட பல நேர்காணல்கள், ஏராளமான புகைப்படங்கள், என நூல் கனதியாகத் திகழ்கிறது. அறுகவைகளில் கசப்பும் ஒன்றாக நிகழ்வது போல தொகுப்பு என ஒன்று அமைகின்றபோது சிலவற்றை ஒதுக்குவது ஒரு கட்டாய நோயாக நம்மிடம் இருப்பது பெருமையாகவே கருதப்படுகிறது. ஒரு சிறந்த ஆவணப்பதிவு அந்த பெருமையையும் தட்டிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியுமா? அதுவும் சேர்த்தி. ஓடும் நதி கூட சிலவற்றை ஒதுக்கிவிடுகிறதே. அப்படித்தான் இதுவும்.

தமது உரைகளின் போது இலக்கிய ஆளுமை மிக்க கம்பவாரிதியும், அரசியல் போதம் மிக்க நீதி, சட்ட மறுசீரமைப்பு பிரதியமைச்சர் புத்திரசிகாமணி, அரங்கியல்துறை அனுபவம் மிக்க கலைஞர் கலைச்செல்வன் ஆகியோர் நூலின் கனதி, புரவலர் பெருமை அன்றைய விழாவின் மகிமை குறித்து அருமையான உரைகள் நிகழ்த்தினர். அனைவரும் கை தட்டி மகிழ்ச்சி தெரிவிக்க புரவலரை இலக்கிய தாதா! வென்று கம்பவாரிதி குறிப்பிட்டார். இனிமேல் அதுவே நிரந்தரமாக முத்திரை பதித்து விடும். புரவலர், 'தாதா' வென சாஸ்வதமாகிவிடுவார்.

கிட்டத்தட்ட 5 டசினுக்கும் மேற்பட்ட கலைஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், போட்டோ ஜெர்னலிஸ்க்கள் பொன்னாடை போர்த்தி, விருதுகள் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் அனைவருக்கும் முதல் பிரதிகள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டன. புரவலர் சில பதிவுகள் நூலின் பங்களிப்பாளர்களே இவர்கள்தான். இவர்களை மதிப்பதும், கண்ணியப்படுத்துவதற்குமே இந்த மனிதத்தின் மகுடம் விழாவின் உள்ளார்ந்தம் என புரவலரின் மலர்ந்த புன்னகை புகன்று கொண்டிருக்க, கவையான தேநீர் விருந்துடன் விழா நிறைவு கண்டது. ஒரு மறக்க முடியாத பதிவு.

கனடாவில் கலை இலக்கிய முயற்சிகள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வினோதன் மண்டபத்தில் புனிதம் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் ஆதரவோடு மகவம் கலைஞர் வட்டம், 29.11.2009 ஞாயிறு மாலை நிகழ்த்திய இலக்கியச் சந்திப்பில் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் நிகழ்த்திய விரிவுரையின் சுருக்கம் இது - வேல் அமுதன்

கனடாவில் கலை இலக்கிய முயற்சிகள் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. பிற மேற்கூலக நாடுகளுக்கே முன் மாதிரியாக அமையக்கூடிய அளவுக்கு அவற்றின் தரம் கனதியானது - அதற்குக் காரணம் ஈழத்து மூத்த எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் அங்கு வாழ்ந்து வருவதுதான்.

செல்வராஜ கோபால் (ஈழத்துப் பூராடனார்) ஒரு பழுத்த எழுத்தாளர். கனடிய எழுத்துலகத்தின் முன்னோடி, கனடாவில் முதன் முதலாக Reflex Printers என்ற அச்சகத்தை இவர் நிறுவினார். யாழ்ப்பாணத்தில் விவேகா அச்சக் கூட்டத்தை நடத்திய திரு. செல்வநாயகம் அவர்களின் புதல்வர்கள் அதே பெயரில் ஒரு அச்சக் கூட்டத்தை நிறுவினார்கள். தொடக்கத்தில் இவ்வச்சக் கூடங்கள் எழுத்தாளர்களுக்குப் பெரும் வசதியாக இருந்தன. இன்று பல அச்சகங்கள் இயங்கி வருகின்றன.

“தமிழர் தகவல்” என்ற சஞ்சிகை ஒரு முன்னோடி மாத இதழ். இதனைக் கடந்த 20 வருடங்களாக திரு. எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் நடத்தி வருகின்றார். பல சஞ்சிகைகள் தோன்றி மறைந்துவிட்டன. அவற்றுள் “ரோஜா” இதழ் குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்திரிகைகளும் எழுத்தாளர்களுக்குக் களங்கள் அமைத்தன. அவற்றுள்ளும் சில மறைந்துவிட்டன. மூத்த பத்திரிகையாகிய செந்தாமரை தமிழர் செந்தாமரை என்ற பெயரில் இன்றும் தொடர்ந்து வருகின்றது. ஈழநாடு, உலகத் தமிழர், உதயன், ஈழமுரசு, முரசொலி, விளம்பரம், தாய்விடு, தங்கத் தீபம், இருசு ஆகியன அங்கு வெளிவரும் பிற பத்திரிகைகள்.

ஈழத்துப் பூராடனார், வித்துவான் செபரத்தினம், கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன், கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம், அதிபர். பொ. கனகசபாபதி, திரு. எஸ். திருச்செல்வம், எஸ். ஜெகதீசன், நக்கீரன், முருக வே பரமநாதன், வசந்தா நடராசன், பொன் குலேந்திரன் போன்றோர் நல்ல கட்டுரைகளை எழுதி வருகின்றார்கள். அமரர்கள் எஸ்.கே. மகேந்திரன், அ.பொ. செல்லையா ஆகியோரும் சிறந்த கட்டுரை ஆசிரியர்களாக விளங்கினர்.

சிறுகதை ஆசிரியர்களில் அ. முத்துலிங்கம், குரு அரவிந்தன் ஆகியோர் தமிழ்நாட்டிலும் பெயர் பெற்றவர்களாக விளங்குகின்றனர். தாயகத்தில் சிறுகதைகள் பலவற்றைப் படைத்த குறமகளும் கனடாவிலேயே இருக்கின்றார். மனுவல் யேசுதாசன், பொன் குலேந்திரன், R.N. யோகேந்திரலிங்கம், இரா சம்பந்தன், உதயணன் ஆகியோரும் சிறுகதைகள் எழுதி வருகின்றனர்.

சேரன், செழியன், இரா சம்பந்தன், அனலை இராசேந்திரன், பவானி, துறையூரான், அச்சுவேலியூர்

கணேசன், புலவர் மயில்வாகனன், ராஜ் மீரா, பொன்னையா விவேகானந்தன், குரும்பசிபி இராசரத்தினம், ஆழ்கடலான் போன்ற பலர் கவிதைத் துறையை வளப்படுத்தி வருகின்றனர்.

நாடகக் கலையை வளர்க்கும் பல அமைப்புகளும் இயங்கி வருகின்றன. தேடகம், மனவெளி, தமிழ் நடிகர் சங்கம், இளையபாரதியின் சங்கமம் ஆகிய அமைப்புகள் அவ்வப்போது நாடகங்களை அரங்கேற்றி வருகின்றன. இளையபாரதி, துசி. ஞானப்பிரகாசம், K.S. பாலச்சந்திரன், சொர்ணலிங்கம், செல்வம், சுமதி, சேகர், திவ்வியராஜன், கணபதி ரவீந்திரன், ரூபி, கலகலப்புத் தீரன், க. சிவதாசன், குரும்பசிபி இ. இராசரத்தினம், அச்சதன்பிள்ளை, கோதை அமுதன் என்று நாடகக் கலைஞர் பட்டியல் மிக நீண்டு செல்ல வல்லது. இசைக்கலையிலும் நாம் முன்னேறி வருகின்றோம். பொன். சுந்தரலிங்கம், பராசக்தி, விநாயக தேவராசா, விஜயலட்சுமி ஸ்ரீநீவாசன், வர்ண ராமேஸ்வரன், மோகன் திருச்செல்வம், வாசுதேவன் இராஜலிங்கம், கௌரி சங்கர், சண்முகம், அளவையூர் கேசவமூர்த்தி, தனதேவி மித்திரதேவா, ஜெயதேவன் போன்றோர் இசைத்துறையைக் கண்ணென போற்றி வருகின்றனர்.

பரதக் கலையின் வளர்ச்சி வேகம் துடிப்பானதும் துரிதமானதுமாகும். பரதக்கலையைப் பயிலவேண்டும் அரங்கேற்றம் செய்யவேண்டும் என்பது கனடிய தமிழ்ப் பெண்பிள்ளைகளின் ஆசைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. அக்கலையை அங்கு நிறைஞ்னா சந்துரு, நிரோதினி பரராஜசிங்கம், வாசு சின்னராசா, பத்மினி ஆனந்த், நிர்மலா சுரேஷ், தேவகி குலோத்துங்கபாரதி, சிவசக்தி, செந்தில் செல்வி சுரேஷ்குமார், ரஜனி போன்ற நாட்டிய தாரகைகள் வளர்த்து வருகின்றனர்.

இவ்விதமான கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு CTBC, கீதவாணி, CTIR, CTR, அலையோசை போன்ற வானொலிகளும், TVI, Tamil ONE, ஆரம், ATN போன்ற தொலைக்காட்சிகளும் ஆதரவு தந்து வளர்த்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கனடியக் கலை இலக்கிய முயற்சிகள் ஆக்கபூர்வமாக வளர்ந்து வருவதற்கு அனுபவம் வாய்ந்த எழுத்தாளரும் கலைஞரும் மட்டுமன்றி, பொருளாதார மேம்பாடும் ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

யுத்தவீர வேட்கம்

கிரடித் தேடும் ஆத்மாக்கள்

நிலவிலே பேசுவோம்' எழுதிய என்.கே. ரகுநாதன் அடிக்கடி சொல்லுகின்ற வார்த்தைதான் 'எழுதுவது போல் வாழாத எழுத்தாளனின் எழுதுகோலை கொளுத்த வேண்டும்' என்று. இந்த வார்த்தைகளில் என்னதான் பொதிந்து கிடந்தாலும் ஓர் எழுத்து ஆத்மாவின் சத்திய ஆவேசம் உறங்கிக் கிடக்கிறது. என்பது மட்டும் உண்மை.

இவை அவர் அன்று சொன்ன வார்த்தைகள். இன்று நமது எழுத்தாளர்களின் கிரடித் தேடும் படலத்தைக் கண்டால் என்ன சொல்வார்.

ஈஸ்வரா! நல்ல காலம் மனுஷன் இலங்கையில் இல்லாமல் போய்விட்டார். எமது கோலை கொளுத்த வேண்டும் என்று சொன்னவர் ஆளையே கொளுத்த வேண்டும் என்று பெட்ரோல் டின்னும் தீப்பெட்டியுமாக பாய்ச்சல் போடுவார். எழுத்தாளர் கூட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 99 சதவிகிதத்தினர் அவருக்குப் பயந்து கிலித்தட்டியோய் துண்டைக் காணோம் துணியைக் காணோம் என்று அலறியடித்துக் கொண்டு ஓட்டப்பந்தயத்தில் ஈடுபடுகின்ற காட்சிதான் கண்களுக்கு விருந்தாகும். அந்த அளவிற்கு பொன்னாடை மோகம். எனக்கு வேணும், எனக்கு வேணும்! நம் மனிதநேய படைப்பாளிகளை ஆட்கொள்ளத் தொடங்கியிருக்கிறது.

சரி இந்த பொன்னாடை சமாச்சாரத்தை அட சபை நடுவில் கௌரவம் பெற யாருக்குத்தான் ஆசையில்லை. எழுத்தாளன் என்றால் அவன் என்ன முற்றும் துறந்த முனிவனா? என்று எழுத்து ஜாம்பவான்களின் கேள்விக்கு அதை ஒதுக்கி வைப்போம். பேசுவதில் உண்மையும் நியாய தர்மமும் இருக்க வேண்டாமா?

சங்கங்கள் முதல் அரசியல் பிரமுகர்கள் வரை புகுந்து விளையாடும் ஒரு கலை ஏறிடம் பேராசிரியர் ஒருவர் எழுத்து முதல் பல சமாச்சாரங்களிலும் ஈடுபாட்டுடன் செயல்படுகின்ற ஒருவரை சுட்டிக்காட்டி இவருக்கும் கலாபூஷணம் விருதைப் பெற்றுக் கொடுக்கக் கூடாதா? என்று கேட்டார்.

“நீங்க ஒன்று, இதெல்லாம் நானா எடுத்துக் கொடுக்கிறேன். என்னவோ என் சேவைக்கு கொடுத்தாங்க இஷ்டமில்லாமல் வாங்கிக்கிட்டேன், அது கெடக்கட்டும்! இப்படித்தான். ஒவ்வொருத்தரும் கேட்டு வாங்குறாங்க சே!” என்று கிண்டலடித்து விட்டு நழுவினார். எழுத்தாளரை அவமானம் பிடுங்கித் தின்னுவிட்டது. பேராசிரியர் இப்படி திடுதிப்பென கேட்பார் என்று நினைக்கவில்லை. பாவம் எழுத்தாளர் மனுஷன் இவைகளுக்கெல்லாம் காவடி ஆடித்திரிபவரும் இல்லை. அதனால் கொஞ்சம் ஆடித்தான் போய்விட்டார். இதில் ஒரு சுவையான அம்சம் என்னவென்றால் கலாபூஷண விருதைக் கேட்டுத் தான் பெறவேண்டும். இது நடைமுறைச் சமாச்சாரம். நம் கலைஞரோ அதற்கும் மேலே போய்

திணைக்களத்திற்குள் நுழைந்து சண்டை பிடித்து, அது மட்டுமில்லை ஜனாதிபதிவரை போவேன் என்று மிரட்டித்தான் வாங்கினாராம் என்பது உத்தியோகபூர்வமான தகவல்.

“கிழிஞ்சிது போ”

இன்னொரு நிகழ்வு

வரலாற்றில் முதல் முறையாக மேல்மாகாணத்தில் சாகித்திய விழா நடைபெற்றது. 'ஆகா தமிழ்ச்சாதி தொலைந்தது என்று நினைத்தாமோமே' என்று அங்கலாய்த்தவர்களுக்கெல்லாம் இது வரப்பிரசாதமாகவே இருந்தது. சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடுவதில்லை என்ற கதை ஒரு பக்கம் கிடக்கட்டும். அரசினதோ, அரசியல்வாதிகளினதோ அடிப்படை நோக்கம் என்னவாகவிருந்தாலும் இவை எல்லாம் கலையுலகமே இறுதிமூச்சு என்று மாய்கின்ற படைப்பாளிகளுக்கு அமுத கலசமே. என்றாலும் அதையும் கூட நம் மூத்த படைப்பாளிகளும், கலைஞர்களும் கெடுத்து வைத்துவிட்டார்கள். 'எனக்குத்தான்! பொன்னாடை, எனக்குத்தான் விருது எனக்குத்தான்! எனக்குத்தான் பட்டம் எனக்குத்தான்! என்ற முண்டியடிப்புக் கோஷடி மோதலும் சந்தி சிரிக்கும் சமாச்சாரங்களாகிப் போயின.

பிரதேச சாகித்திய விழாவென்பது அப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கலையுலகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு கௌரவம் வழங்குவதே சம்பிரதாயமாகியுள்ளது. ஆனால் மேல்மாகாணத்தின் சாகித்திய விழாவோ தலைகீழ் சாக்கடையாகிவிட்டது. இப்பிரதேசத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து, கலையுலகத்தோடு நீண்ட காலமாக இரண்டறக் கலந்து செயல்பட்டுவரும், கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், கதாசிரியர்கள், பத்திரிகையாளர்களுக்கு பொன்னாடையும், விருதும் என்னவானாலும், ஓர் அழைப்புக்கூட அனுப்பப்படவில்லை. இங்கேயும் நம் மூத்த படைப்பாளிகளின் கிரடித் தேடும் படலம் அதனையும் ஊத்தச் செயலாக்கிவிட்டது.

நாம் படைப்பது நம் மக்களுக்காக, நமது தேசியத்தின் மீட்சிக்காக என்று கோரஸ்பாடும் இந்த கலையுலக ஆத்மாக்கள் சக படைப்பாளிகளுக்கேயுரிய சாதாரண பொன்னாடையையும், விருதையும் கேட்டும் சண்டை பிடித்தும் பறித்துக் கொள்ளும் இந்த கிரடித் தேடும் படலம் உத்தேகம் பெற வேண்டிய நம் தேசிய இலக்கியத்தின் ஆத்மாவை கும்பகர்ண வதைப் படலமாக மாற்றிவிடுமோ என்று அங்கலாய்க்க வைக்கிறது.

இரண்டுபேர் ஓடிய குலாப்பான் கதை

ஒரு கோடீஸ்வர பெண்மணி. இந்த பணக்காரிக்கு சித்தசுவாதீனமுள்ள ஒரு மகள். அவளை பாலியல் சேஷ்டைக்கு பயன்படுத்தும் ஆண்கள். இதனைக் கண்டு விடும் தாய். அப்படியா சமாச்சாரம் என்று கிலித்தட்டியோகும் அவள் ஓர் அதிர்ச்சி தரும் முடிவினையும் எடுக்கிறாள்.

“அதென்ன அப்படி அதிர்ச்சி தரும் முடிவு?”

“மகளின் கர்ப்பப்பையை அகற்றிவிடச் சொல்கிறாள்”

“ஈஸ்வரா! இதென்ன கொடுமை. அதுசரி இது என்ன இந்த வருஷம் நோபல் பரிசு பெற்ற பிரஞ்சு கதையா?”

“அட நீங்கவொன்று அரசு தமிழ் நாடக விழாவிலே மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களில் ஒன்றின் கதை. இந்த கதையை பிரதி செய்த எழுத்தாளர் இந்த வருஷம் எனக்குத்தான் பரிசு என்று பல பிரமுகர்களுக்கும் சொல்லிச் சொல்லி நம்பிக்கையோடு ஊர்வலம் போயிருக்கிறார். எப்படியோ பரிசு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எழுத்தாளர் மனத்தில் ஆலம் விழுதாக புதைந்து விட்டது.

“நம்பினோர் கெடுவதில்லை அது நான்கு மறை தீர்ப்பாச்சே! எழுத்தாளரை பாராட்ட வேண்டும். தன் எழுத்தின் மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கையை போற்றாமல் முடியாது. அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உலக சாதனை மாதிரி அப்படி ஒரு நம்பிக்கை.

“இருக்கும் இருக்கும்! எழுத்தாளர் வார்த்தைகளில் சொன்னால் யதார்த்தமான கதை, புரட்சிகரமான முடிவு. குறைந்த பத்திரங்கள். அட்சரம் சுத்தமான வசனங்கள். இவை எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக பரிசை கொண்டு வந்துவிடும் என்பதினால் நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்குமல்லவா?”

“இவைகள் எல்லாவற்றையும் விட நம்பிக்கைக்கு இன்னொரு பெரிய காரணம் இருக்குங்க”

“அடிச்சக்கை அது என்னங்க?”

“ஒரு விளம்பர கதை சொல்றேன் கேளுங்க. மும்பாயின் புகழ்பெற்ற இனிப்புப் பண்டமான குலாப்ஜானை தயார் செய்து போடப்போட சிறுவனான மகன் சுவைத்து சுவைத்து விழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். அப்போது தந்தை வருகிறார். ஆகா! குலாப் ஜானா? என்ன விசேஷம்? என்றவாறே ஒன்றை எடுக்கிறார். அடே! உங்களுக்கு விசயம் தெரியாதா நம்ம சுட்டிப்பயல் ஸ்கூல் ஒட்டப் பந்தயத்தில் இரண்டாவதாக வந்திருக்கிறான். என்று அம்மா பெருமையோடு சொல்கிறாள். தந்தை பிரமித்துப் போகிறார். நம்ம பையனா? வெரிசூட்! வெரிசூட்! என்கிறார். இன்னொரு குலாப்ஜானை கையில் எடுத்து சுவைத்தவாறே ஆமாம்! எத்தனை பேர் பந்தயத்தில் கலந்து கொண்டார்கள்” என்று மகனைக் கேட்கிறார். குலாப்ஜானை சுவைப்பதில் மும்புரமாக இருக்கும் மகன் திடீரென தந்தையின் கேள்வி செவியில் விழுந்ததும், குலாப்ஜான் தொண்டைக்குழிக்குள் கொஞ்சம் செதுகினாப்போல விக்கித்து, நாள்காலியிலிருந்து மெதுவாக இறங்கி “ரெண்டுபேர்” என்று ஒரே ஒட்டமாக ஓடிவிடுகிறான். பந்தயத்தில் ரெண்டுபேர் தான் ஓடியிருக்கிறார்கள். அதில்தான் சுட்டிப்பயல் ரெண்டாவதாக வந்திருக்கிறான்.

“அடப்பாவி!”

தந்தை விரட்டுகிறார். நம் எழுத்தாளர் நம்பிக்கையும் இந்த குலாப்ஜான் கதை மாதிரிதான். அரசு தமிழ் நாடக விழாவிலே இரண்டே இரண்டு நாடகங்கள்தான் மேடையேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று தழுவல் கதை. இது ஓரிஜினல் கதை. முதலாவது இல்லை என்றால் இரண்டாவது என்றாலும் கிடைக்குமே. அப்படி ஒரு நம்பிக்கை.

“அப்பய்யோ! நம்ம தமிழ் நாடகங்கள் கதி அவ்வளவு மோசமாகவா போயிற்று. சிங்கள மொழி நாடகங்கள் டசின் கணக்கில் மேடையேற்ற நம் தமிழ் நாடகங்கள் இரண்டோடு நின்று விட்டனவோ. தமிழ்க் கலைஞர்கள் எல்லாம் ரெலி டிராமாவிற்கு ஓடிவிட்டார்களோ? அப்படியும் தெரியவில்லையே!

ரீவிகளிலெல்லாம் இந்திய மெகா சீரியல்கள்தானே கப்புன்னு பிடிச்சிட்டிருக்கு. சரி எது எப்படிப் போனாலும் முத்து மாதிரி ரெண்டு நாடகங்கள் மேடையேறி இருக்கே. அந்த கலைஞர்களை பாராட்டத்தானே வேண்டும். அது சரி விடாமுயற்சி கெடா முயற்சியாக எப்படியாவது பரிசைத் தட்டலாம் என்று ஓடித்திரிந்த நம் எழுத்தாளருக்கு பரிசு கிடைத்திருக்குமே!

“அதுதான் இல்லை! ஏய்! என்னவே அசிங்கமான கதையை எழுதி இருக்கே நம்ம தமிழ் பண்பாட்டிற்கே ஆப்பு வைக்கிறியே” ன்னு போடாப் போட்டு பிரதிக்குன்னு கொடுக்கின்ற பரிசை கொடுக்காமலே நிறுத்தி விட்டார்கள்.

“ஈஸ்வரா! ஈஸ்வரா! எழுத்தாளர் நம்பிக்கையை சிதறுதேங்காயாக வெடித்துச் சிதற வைத்து விட்டாயே! இரண்டு நாடகங்கள் மேடையேறியும் குலாப்ஜான் கிடைக்கவில்லையே!

மஹிந்த சிந்தனைக்கு பாலம் இலக்கிய எஞ்சினியர்கள்

நம் எழுத்தாளர்களுக்கெல்லாம் தமது நூல் வெளியீடுகளின் போது ஓர் அரசியல் பிரமுகரின் தரிசனம் இல்லை என்றால் அது ஜீரணிக்க முடியாத அலர்ஜியாகி விடும். ஆனால் சிங்கள படைப்புலகில் ஓர் அரசியல்வாதியின் பிரசன்னமே ஜீரணிக்க முடியாத கசப்பாகும்.

கமல்பெரேரா என்பவரின் ‘திறந்த கதவு’ எனும் சிறுகதை தொகுப்பின் போது ‘அழக பெரும’ என்ற அமைச்சரின் பிரசன்னம் எழுத்தாளருக்கு தலைக்கேசத்தை பிடித்து ஆட்டி ஏன் இவரை அழைத்தாய் என்று கேட்கும் அளவிற்கு அவருக்கு மண்டையிடையை கொடுத்து விட்டதாக கமல் பெரேராவே மேடையில் குறிப்பிட்டார். அங்கு பேசிய சிங்கள பிரமுகர் பலரும் அமைச்சருக்கு ஜயவேவா கோஷம் போடாமலே இலக்கியம் பேசி இலக்கியத்தின் ஆளுமையை நெஞ்சில் நிறைத்தார்கள். ஆனால் நம் தமிழ்ப் பெண்ணெழுத்தாளர் ஒருவர் வளர்ந்து வரும் சாய்ந்தால் சாய்கிற பக்கம் சாய்கிற பண்பாடு சிதையாமலே பேசினார்.

“கடந்த 3 தசாப்தங்களுக்கு மேலாக சுதந்திரமாக படைப்பிலக்கியத்தில் ஈடுபடமுடியாமல் நம் கரங்கள் பயங்கரவாதச் சங்கிலியில் பிணைக்கப்பட்டிருந்தன. பயங்கரவாதம் தோற்கடிக்கப்பட்டுவிட்டது. மகிந்த சிந்தனை நம்மை விடுதலை செய்து விட்டது. இனி சுதந்திரமாக எழுதுவோம். மகிந்த சிந்தனையின் வழிகாட்டலில் சிங்கள, தமிழ் எழுத்தாளர்கள் கைகோர்த்து தேசிய இலக்கியம் படைப்போம்.....” இப்படி உரை நிகழ்த்தினார்.

சபையில் கூடியிருந்த தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் புன்னகையுடன் காட்சியளித்தார்கள். அந்தப் புன்னகைக்குள் புதைந்து கிடப்பது என்னவென்று தெரியவில்லை. ஆகா! நம்மை சரியாக அறிமுகப்படுத்திவிட்டார். என்ற ஆனந்தமோ நானறியேன் பராபரமே!

ஆனால் சிங்கள பத்திரிகையுலக நண்பர்களோ அதிர்ச்சியுடன் பார்த்தார்கள். அவர்கள் கண்களில் கேள்விக் கணைகள் இருந்தன. ஏனென்றால் அச்சமிருந்த ஒரு யுகத்திலே அல்லல்படும் தமிழர்களை அச்சுறுத்தலுக்கும் பயமின்றி உலகின் முன் நிறுத்தியவர்கள். நெருக்கமான இன்னும் சில சிங்கள படைப்பாளிகளைத் திரும்பிப் பார்த்தேன். அவர்கள் ‘ஆ’ வென வாய் திறந்து கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நித்தியகீர்த்தி நினைவுகள்

- முருகபுதி

அவுஸ்திரேலியாவில் எழுத்துத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள இலக்கியவாதிகளையும் கலைஞர்களையும் ஊடகவியலாளர்களையும் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பால் வருடாந்தம் ஒன்று கூடச்செய்யும் தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவை 2001 ஆம் ஆண்டு மெல்பனில் நான் ஒழுங்கு செய்து அதற்கான பூர்வாங்க வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, ஒருநாள் நித்தியகீர்த்தி தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டார். “யார்....மீட்டாத வீணை எழுதிய நித்தியகீர்த்தியா?” எனக்கேட்டேன்.

“ஆமாம்”

“உங்களை நான் பார்த்ததே இல்லை. பல வருடங்களுக்கு முன்னர் நீங்கள் எழுதி வீரகேசரி பிரசுரமாக வெளியான மீட்டாத வீணை நாவல் படித்திருக்கிறேன். அதன் பிறகு உங்கள் எழுத்துக்களையும் காணவில்லை. உங்களையும் காணவில்லை” என்றேன்.

“ஆமாம். நான் லண்டன், சிம்பாப்வே, நியூசிலாந்து என்று உலகம் சுற்றிவிட்டு இப்போது அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வந்திருக்கிறேன். தங்களின் எழுத்தாளர் விழா பற்றிய செய்தியை அறிந்துதான் தங்களுடன் தொடர்பு கொள்கிறேன். உங்களையெல்லாம் சந்தித்தால் மீண்டும் இலக்கியப்பிரவேசம் செய்யலாம் என்ற உந்துதல் கிடைக்கும் என நம்புகின்றேன்”

“நிச்சயமாக, இலங்கையிலிருந்து எழுத்தாளர் தி. ஞானசேகரன் தமது மனைவியுடன் வருகிறார். சிட்னி, கன்பரா, மெல்பன் எழுத்தாளர்களும் வருகிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் சந்திக்கலாம். நீங்கள் அவசியம் வருகைதர வேண்டும். வந்தால் உங்களுக்கு ஒரு பணியையும் தருவேன்” எனச்சொன்னேன்.

“சொல்லுங்கள் முடிந்தால் செய்கிறேன்.”

“போர்க்காலத்தால் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் - என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை இருக்கிறது. அதனை எழுதிய அரவிந்தன் என்பவர் தற்போது மெல்பனில் அகதிகள் தடுப்பு முகாமில் இருக்கிறார். அவரால் வந்து பேச முடியாது. அந்தக்கட்டுரையை நீங்கள்தான் வாசிக்கிறீர்கள்” என்றேன்.

“இன்னும் நாங்கள் சந்தித்து பேசிக்கொள்ளவில்லை. அதற்கிடையில் நீண்டகாலம் தெரிந்த ஒருவருடன் உரையாடுவதுபோன்று உரிமையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறீர்களே?”

“இலக்கியவாதி அப்படித்தான் இருப்பான். வாருங்கள். உங்கள் வரவுக்கு காத்திருக்கின்றோம்”

6.1.2001 ஆம் திகதி முதலாவது எழுத்தாளர் விழாவில், நித்தியகீர்த்தியை முதல் முதலில் சந்தித்தேன். அன்று முதல் 10.10.2009 ஆம் திகதி அவருக்கு தமிழக மாத இதழான யுகமாயினியை கொடுப்பதற்காக அவரது வீட்டுக்குச்சென்றது

வரையிலான சுமார் எட்டு ஆண்டுகளும் ஒன்பது மாதங்களும் நான்கு நாட்களும் நாமிருவரும் உடன் பிறந்த சகோதரர்களாக பாசத்தை பரிமாறியிருக்கிறோம்.

கடந்த அக்டோபர் 15 ஆம் திகதி இரவு மாரடைப்பால் மெல்பனில் காலமானார். இச்செய்தி நம்பமுடியாததுதான். ஆனால் நம்புகின்றோம். செய்தி அறிந்ததும் வேலைத் தலத்திலிருந்து பதறியடித்துக்கொண்டு ஓடினேன்.

ஒரு நல்ல இலக்கிய சகோதரனை எதிர்பாராமல் இழந்துவிட்ட சோகத்துடன் இந்த ஆக்கத்தை எழுதுகின்றேன்.

முதலாவது எழுத்தாளர் விழாவில் தி. ஞானசேகரனை அவர் சந்தித்தமையால் சிறந்த பலன்களையும் பெற்றார். அவரது மீட்டாத வீணை பிரதி அவரிடம் இல்லை என்ற கவலையை முதல் சந்திப்பின்போது அவர், ஞானசேகரனிடம் தெரிவித்தார். செங்கை ஆழியானிடம் நிச்சயமாக இருக்கும். சென்றதும் எடுத்து அனுப்புகின்றேன். என்று வாக்குக் கொடுத்த ஞானசேகரனும் சொன்னபடியே செய்தார். நித்தியகீர்த்தி மறைவதற்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன்னரும் அந்த உதவியை நன்றியுடன் நினைவுகூர்ந்தார்.

தனக்கு காணமல்போன ஒரு பிள்ளை கிடைத்த மகிழ்ச்சிக்கு ஒப்பானது, அந்த மீட்டாத வீணை பிரதி கிடைத்தது என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் அவர் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்.

நித்தியகீர்த்தி சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம், நாடகம், பத்தி எழுத்துக்கள் என எழுதியிருப்பவர். இங்கு சில நாடகங்களை எழுதி இயக்கியிருக்கும் அவர் நடித்துமிருக்கிறார். நியூசிலாந்தில் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் தமிழ்த்திரைப்படங்களை தருவித்து காண்பித்து அதன்மூலம் நிதி திரட்டி தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் பணிகளுக்காக வழங்கியிருக்கிறார்.

தாமும் ஒரு திரைப்படத்தை நியூசிலாந்தில் தயாரித்ததாகவும் பின்னர் சில காரணங்களினால் தயாரிப்பு வேலைகளை நிறுத்திவிட்டதாகவும் என்னிடம் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்திருந்தார். அந்தப்படம் பாதியிலேயே நின்றுவிட்ட வருத்தமும் அவரிடம் இருந்தது.

இலங்கையிலிருந்த காலத்தில் சில சிறுகதைகள் எழுதியிருப்பதாகவும் ஆனால் பிரதிகள் தான் கைவசம் இல்லை என்பார். புலம்பெயர்வுதான் பல படைப்புகள் கையை விட்டுப்போனதற்கான காரணம் என்பார்.

ஞானம் இதழ் வெளியானதன் பின்னர் அவரும் அதன் சந்தாதாரரானார். ஞானத்தில் அவரது சிறுகதையொன்றுக்கு முத்திரைக்கதை தகுதியும் கிடைத்தது. இந்தத் தகவல் எனக்கு கிடைத்தபொழுது அதனைத் தெரிவிக்க அவருடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்ட போது அவர் நியூசிலாந்தில்

தாயாரின் மரணச் சடங்கில் கலந்துகொண்டிருந்தார். ஒரேசமயத்தில் அனுதாபத்தையும் வாழ்த்தையும் தெரிவிக்கவேண்டிய தர்மசங்கடமான நிலை எனக்கு வந்தது.

எமது எழுத்தாளர் விழாக்களில், இலக்கிய சந்திப்புகளில் ஆர்வமுடன் கலந்துகொண்டதுடன் ஆக்கபூர்வமாகவும் ஒத்துழைப்பு வழங்கினார்.

ஞானம் இதழில் வெளியான அவரது சிறுகதைக்கு தகவத்தின் பரிசு கிடைத்து பரிசளிப்பு விழா கொழும்பில் 26.4.2008 ஆம் திகதி நடந்தபோது அவுஸ்திரேலியாவில் சிட்னியில் எமது எட்டாவது எழுத்தாளர் விழா நடந்துகொண்டிருந்தது.

எனது தொடக்கவுரையில் இந்தத்தகவலை குறிப்பிட்டு மகிழ்ச்சி தெரிவித்த பொழுது சபையில் கரகோசம் எழுந்தது. குறிப்பிட்ட தகவம் பரிசுத்தொகையையும் ஏதேனும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவும் பணிக்கு வழங்குமாறு ஞானம் ஆசிரியருக்கு சொன்னார்.

நித்தியகீர்த்தி எட்டாவது எழுத்தாளர் விழாவில் 'தமிழ் உணர்வை அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்லல்: சவால்களும் உத்திகளும்' என்ற தலைப்பில் நடந்த கருத்தரங்கில் கட்டுரை சமர்ப்பித்து உரையாற்றினார்.

அவுஸ்திரேலியா விக்ரோரியா மாநில ஈழத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் எமது தமிழ் இலக்கிய கலைச் சங்கத்தின் உறுப்பினராகவும் அங்கம் வகித்திருக்கும் நித்தியகீர்த்தி தமிழ்த்தேசியத்திலும் தீவிர பற்றுறுதியுடன் செயல்பட்டவர்.

அவர் ஆங்கிலத்திலும் எழுதும் ஆற்றல் மிக்கவர். அவர் எழுதிய ஆங்கிலச் சிறுகதையொன்றுக்கும் இங்குள்ள மாநகர சபை பரிசு வழங்கி பாராட்டியிருக்கிறது. இறுதியாக அவர் எழுதி தமிழ் நாட்டில் பிரசுரமான 'தொப்புள்கொடி' நாவல் வெளியீடு கடந்த அக்டோபர் 18ஆம் திகதி நடைபெறவிருந்தது. அதற்கான சகல ஏற்பாடுகளையும் விக்ரோரியா ஈழத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஊடாக செய்திருந்தார்.

நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் அன்பர்களுக்கும் இலக்கியச் சுவைஞர்களும் மின்னஞ்சல் மார்க்கமாக விழா அழைப்பிதழையும் அனுப்பியிருந்தார். இங்குள்ள தமிழ் வானொலி ஊடகங்களுக்கும் பேட்டி கொடுத்திருந்தார். இலங்கையில் ஞானம் இதழுக்கும் தமிழ்நாட்டில் யுகமாயினி இதழுக்கும் தொப்புள் கொடி நாவலின் பிரதிகளை ஏற்கனவே பதிப்பாளர் மூலம் கிடைக்கவும் செய்திருந்தார்.

இறுதியாக நான் அவரைச் சந்திக்கச் சென்ற போது அவர் தமது வீட்டின் பின் வளவில் புல் வெட்டிக் கொண்டிருந்தார். என்னைக் கண்டதும் புல்வெட்டும் இயந்திரத்தை நிறுத்திவிட்டு இலக்கியம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவரது வளவில் எலுமிச்சையும் தோடையும் காய்த்துக் குலுங்கின.

இலைகளை மறைத்துக் கொண்டு செழித்துக் காய்த்திருந்த மஞ்சள் எலுமிச்சைகளையும் தோடும் பழங்களையும் பார்த்துவிட்டு, "நித்தி உங்கள் மனதைப் போன்றே அவையும் தாராளமாக விளைந்திருக்கின்றன" - என்றேன். அவர் சிரித்தார். விடைபெற்றேன்.

15ஆம் திகதி அவர் நிரந்தரமாகவே விடைபெற்றார். அவரது அந்தச்சிரிப்பு இன்னமும் எனது கண்களுக்குள்.

மறைந்த செய்தி அறிந்து மனைவியுடன் அவரது வீடு சென்றேன். அவரது பூதவுடல் மருத்துவ மனையில். யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்த அவரது மனைவிக்கு தகவல் அனுப்பி அவர் புறப்படுவதாக அறிந்தோம். மகன் அருண் மாத்திரம் அவர் மரணிக்கும் தறுவாயில் அருகில் இருந்திருக்கிறார். மாரடைப்பு வந்திருப்பதற்கான அறிகுறியை பரிசோதித்த மருத்துவர்கள் சொன்னதும், நித்தியகீர்த்தி தமது மகனிடம், "பெரும்பாலும் மருத்துவமனையில் அனுமதித்து சிகிச்சை அளிப்பார்கள். அதனால் தொப்புள்கொடி வெளியீட்டு விழாவில் என்னால் கலந்து கொள்ள முடியாது போகலாம். அதற்காக விழாவை ஒத்திவைக்கவேண்டாம். திட்டமிட்டவாறு விழாவை நடத்தச் சொல்லி நண்பர்களுக்கு சொல்" என்றாராம்.

ஆனால், தனக்கு முன்னே மேல் உலகம் சென்றுவிட்ட தனது தாயாரிடம் தொப்புள்கொடி உறவைத்தேடி அவர் புறப்பட்டுவிட்டார்.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் இங்கு லண்டனிலிருந்து வருகை தந்திருந்த நூலகரும் இலக்கியவாதியுமான என். செல்வராஜாவுக்கு அவரது வீட்டில் இராப்போசன விருந்து கொடுத்தார். பொதுவாக இங்கே விருந்துகளின்போதுதான் பரஸ்பரம் யார்யாருக்கு என்ன என்ன நோய்கள் இருக்கின்றன எனக்கேட்போம். அன்றும் நான் எனக்குள்ள உடல் உபாதைகளைச் சொல்லிவிட்டு, "உங்களுக்கு எப்படி?" என்று அவரிடம் கேட்டேன்.

"என்ன இருக்குது எண்டே தெரியாது. ஆனால் நான் தினமும் பெட்மிண்டன் விளையாடுறேன். அதுவே நல்ல தேகப்பயிற்சிதானே" - என்றார்.

நித்தியகீர்த்தி இறப்பதற்கு சில மணிநேரங்களுக்கு முன்பும் பெட்மிண்டன் விளையாடிவிட்டுத்தான் வீடு திரும்பியிருந்தார்.

எதிர்பாராத நிகழ்வுகளின் சங்கமம்தான் வாழ்க்கை என்று அடிக்கடி சொல்லும் எனக்கு நித்தியகீர்த்தியும் அந்த வாக்கை மெய்ப்பித்துவிட்டு சென்றுவிட்டார். அவரது மறைவைப்பற்றி எதுவுமே தெரியாத அந்த தோடை, எலுமிச்சை மரங்கள் தொடர்ந்தும் பூத்துக் காய்த்துக் கொண்டு தானிருக்கின்றன.

சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

வாசகர்களே, எழுத்தாளர்களே, கலைஞர்களே

உங்கள் பகுதியில் இடம்பெறும் கலை இலக்கிய நிகழ்வுச் செய்திகளை சுருக்கமாக எழுதி எமக்கு அனுப்பிவையுங்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கும் செய்திகள் அடுத்துவரும் இதழில் இடம்பெறும். 200 சொற்களுக்கு மேற்படல் அச்செய்தி பிரசுரிக்கப்படமாட்டாது.

- குறிஞ்சிநாடன்

2009 ஒக்டோபர் மாத ஞானம் சஞ்சிகையில் இலக்கியத்தில் ருசிபேதம் என்னுந்தலைப்பில் மூத்த எழுத்தாளர் முருகபூபதி அவர்கள் எழுதியிருந்தார்கள்.

நடைமுறை யதார்த்தங்களின் அடிப்படையில் எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் மட்டத்தில் இலக்கியத்தை ரசிப்பதிலும் ருசிப்பதிலும் வேறுபடுத்தன்மையை அழகாக எடுத்துக் காட்டியிருந்தார்.

இந்தியத் தொலைக்காட்சிகளில் காண்பிக்கப்படும் சின்னத்திரைத் தொடர்கள், அரட்டை அரங்கம் போன்றவற்றில் மூழ்கியிருக்கும் பெண்களும் முதியவர்களும் நூல்கள் வாசிப்பதில் ஈடுபட நேரமில்லாதவர்களாக உள்ளனர். இளைஞர்களோ கணினியிலுள்ள கேம்ஸ் (Games) இணையத்தளத்திலுள்ள படங்கள் பார்த்தல், தாம் விரும்புவர்களோடு (Chat) கதைப்பது, வேறும் பல்வேறு விதமான பொழுதுபோக்குகளில் நேரத்தைச் செலவிடுகின்றனர். மிகச் சிலரே இணையத்தளத்திலுள்ள நல்ல நூல்களை வாசிப்பவர்களாக உள்ளனர்.

மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்களும் பொருள் தேடிப் பெருக்கும் அவசர உலகிலே, மனங்குவலிந்த நிலையில் நல்ல விடயங்களை ஆழமாகக் கற்பதற்கு நேரமில்லாமையும் ஒரு காரணியாக அமைவதை மறுப்பதற்கில்லை.

எழுத்தாளர், கலை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கின்ற சமயத்தில் கூட என்ன புத்தகம் படித்தீர்கள்? என்ற கேள்வி கேட்பதில்லையெனக் கட்டுரை ஆசிரியர் தெரிவித்திருந்தார். முற்றிலும் உண்மை, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவர்கள் இவ்வாறு கதைக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர். சில இடங்களில் மாதந்தோறும் ஒன்றுகூடி அக்காலத்தில் வெளிவந்த நூல்கள் பற்றிய கலந்துரையாடல்களை கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் செய்து வருகின்றனர்.

இவ்வாறு, வாசிப்போர் எண்ணிக்கையும் வாசிப்புத்திறனும் குறைந்து வருகின்றதென்பதை மனவருத்தத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையிலுள்ளோம். அவ்வாறு வாசிப்பவருள்ளும் இலக்கியத்தில் ருசி பேதம் பல்வேறு காரணங்களால் ஏற்படுகின்றது. குழந்தை முதல் பெரியவனாகித் திருமணஞ்செய்யும் வரை தாயின் சமையலையே உண்டு பழகியவனுக்கு அச்சுவை இனிமையானதாக - நாவுக்குப்பிடித்ததாக இருக்கின்றது. மனைவியின் சமையல் அம்மாவின் சமையலை விடத்தரமானதாகவும் சுவையானதாக இருந்தபோதும் தாயின் சமையலையே உண்டு பழக்கப்பட்ட நாவுக்கு வேறுபட்ட தயாரிப்பு முறையும் ருசியும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாயிருப்பதில்லை. நீண்ட காலத்தின் பின்னர் புதிய சுவையையும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடும்.

உணவிலே சுவை வேறுபடுவது போன்றே இலக்கியத்திலும் ருசிபேதம் உண்டு. வளர்ந்து வாழ்ந்த குழல், ஆரம்பத்திலிருந்து வாசித்த நூல்கள், சேர்ந்து உறவாடும் நண்பர்கள் வட்டம், தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவரது உள்ளத்தில் முகிழ்த்து வெளிவரும் சமூகப்பார்வை, அரசியல், சமய, சமூகப் பின்னணி போன்றவை ஒருவரது இலக்கிய, கலையுணர்வை வேறுபடுத்த உதவுகின்றன. இந்தருசி பேதம் பண்டைக்காலந் தொட்டு நிலவிவருகின்றது. சங்க காலப்புலவர்கள், சோழர்காலப்புலவர்களான புகழேந்தி, ஒட்டக்கூத்தர், கம்பர் ஔவையார் (பல்வேறு காலங்களில் ஔவையார் என்னும் பெயர் தாங்கிய புலவர்கள் பலர் இருந்திருக்கிறார்களென்பது

அறிஞர்களது கருத்தாகும்) போன்ற சான்றோர் பெருமக்களிடங் கூட இலக்கிய ருசி பேதம் இருந்ததை அறிகின்றோம்.

ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்று சிலப்பதிகாரம். சிறந்த இதிகாசங்களுள் ஒன்று. இராமாயணம், சிலப்பதிகாரத்தில் பூரண அறிவோடு விளங்கிய பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை ஐயா அவர்கள் கம்பராமாயணத்தோடு சங்கமமாகக் கம்பரோடு மானசீகமாக வாழ்ந்தவர் எனலாம். அவர், சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி பாத்திரத்தில் இளங்கோவர்கள் கோட்டை விட்டுள்ளார் என்னுங் கருத்துடையவர். ஆனால், பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் இருந்த வித்துவான் க. வேந்தனார் இதற்கு எதிர்மாறான கருத்துக் கொண்டதோடு பண்டிதமணியின் கருத்துக்கு எதிராகப் பேசியும் பத்திரிகையில் எழுதியும் வந்தவர்.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, கவிஞர் முருகையன், மல்லிகை ஜீவா, டானியல் போன்றவர்கள் இணைந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் அதற்கு முந்திய மரபுவழிச் சிந்தனை கொண்டவர்களைப் பிற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் என்றும் அவர்களது ஆக்கங்கள் பிற்போக்கானவை என்றும் கருதினர். இத்தகைய சித்தாந்த வேறுபாடு காரணமாகவும் இலக்கிய ருசி பேதம் வெளியே தன்னைக் காட்டிக் கொண்டது.

முற்போக்குமில்லை, பிற்போக்குமில்லை, தமது வழி நற்போக்கு எனக் கூறி இலக்கியம் படைத்தவர் எஸ்.பொ. அவரது நாவல்களான, சடங்கு, தீ, என்பவற்றைப் பற்றிப் பலரும் கூறுகையில் "எஸ்.பொ." "பச்சையாக" சிலவிடயங்களை எழுதுகின்றார். நாகுக்காகவும் இடக்காக்கன் முறையைத் தழுவினும் எழுதியிருந்தால் நன்றாக இருக்குமே" என அபிப்பிராயந் தெரிவிக்கின்றனர். வேறு சிலர், புஷ்பா தங்கத்துரை, சிவசங்கரி, கனகிபுராணத்தந்த நட்டுவச் சுப்பையனார் போன்று எஸ்.பொ.வும் யதார்த்த இலக்கியம் படைக்கின்றார் என்று பாராட்டவுஞ் செய்கின்றனர்.

ஈழத்து இலக்கியப் படைப்புகளை இனங்கண்டு அவற்றைப் பற்றி வாய்ப்புக் கிடைக்கும் இடமெங்கும் பேசியும் எழுதியும் ரசனையை ஏற்படுத்தி படைப்பிலக்கிய காரர்களுக்கு உந்து சக்தியாக விளங்கியவர் ரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் அவர்கள். அவருடைய இலக்கிய ரசனை பற்றிய எழுத்துக்கள் சில நூலுருப் பெற்றுள்ளன. ஈழத்துக் கவிஞரொருவர் தமது கவிதையில் -

"பாட்டெழுதிக் கதையெழுதித் தோற்றோரெல்லாம் பட்டத்தில் ரசிகமணி"

எனக்குறிப்பிட்டு மறைமுகமாக அவரைச்சாடியுள்ளார்.

இவ்வாறு ருசிபேதம் பற்றிச் சிந்திப்போமாயின் அது நீண்டு கொண்டே போகும். ருசி பேதம் இயற்கையானது; தவிர்க்க முடியாதது.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

உலகுத் தூண்டுதல்

தர்மமே, உன் தலைவீதி என்ன?

நமது நாட்டில் தேர்தல் சூடுபிடிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. ஒரு பதவிக்காக 22 பேர் போட்டியிடுகின்றனர். பலர் இப்படியொரு பதவிக்காகத் தாம் போட்டியிட்டோம் என்ற பதிவுக்காகவும், தேர்தல் நாள் வரை தங்களது பெயர்களும் அடிபடும் என்பதற்காகவும் சும்மா ஓர் ஆசைக்காகவும் போட்டியிடுகின்றனர். சிலர் வாக்குகளைப் பிரிப்பதற்காகவும் போட்டியிடுகின்றனர். பெரும்பாலான போட்டியாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், குறைந்த அளவு வாக்குகளை யார் பெறுவது என்பதில் கடும் போட்டி நிலவுகிறது.

முக்கிய போட்டியாளர்கள் வாக்குறுதிகளை அள்ளியள்ளி வீசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மனிதாபிமானத்தினதும், நாட்டு நலனினதும் உச்சநிலையில் தாம் இருப்பது போலவும், நாட்டைக் காக்க வந்த தேவர்கள் போலவும் அவர்கள் தங்களைக் காட்டிக் கொள்கிறார்கள். “தேசபக்தி”யில் யார் சிறந்தவர் என்பதை மக்கள் முன் நிரூபிப்பதற்காக அவர்கள் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் மனங்களில் உள்ள சேறுகளை எல்லாம் வாளிவாளியாக அள்ளியள்ளி ஒருவர் மீது ஒருவர் வீசிக்கொண்டிருக்கின்றனர். தங்களது கரங்கள் கறை படியாதவை என்று காட்டிக் கொள்ளப் படாதாடுபடுகிறார்கள். இவர்கள் மேடைகளில் பேசுவதையும் செவ்விகள் வழங்குவதையும் பார்க்கும் போது, அந்தப் பதவிக்கு என்றே பிறந்தவர்கள் என்றே மக்களுக்குத் தோன்றும் அந்த அளவுக்கு மிகையாக நடக்கிறார்கள். முக்கிய போட்டியாளர்கள் நாளும் பொழுதும் நாட்டுநலன் பற்றிய சிந்தனைகளை மாத்திரமே கொண்டிருக்கின்றனர் என்று மக்களை நம்பவைக்க முயல்கின்றனர். மக்களோ தங்கள் தலைகளைத் தாங்களே பிய்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

முக்கிய போட்டியாளர்களிடம் இருந்து நாளுக்கு நாள் பல இரகசியங்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. மக்களுக்கு இவை நல்ல வேடிக்கையாக இருக்கின்றன. பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் யார் சிறந்த பேரினவாதி என்பதையும், சிறுபான்மை மக்கள் மத்தியில் யார் சிறந்த தோழர் என்பதையும் அவர்கள் காட்டிக் கொள்கிறார்கள். இப்போதெல்லாம் விலாங்கு மீன்கள் வெட்கித் தலைகுனிகின்றன. தங்களது மதிப்பை அரசியல் தலைவர்கள் தாரமாக எடுத்துக் கொண்டு, தங்களுக்கு இருந்த தனித்தன்மையைக் குறைத்து விட்டார்கள் என்பதே அவற்றின் வெட்கத்திற்குக் காரணம்.

போட்டியிடும் ஒருசாரார் பக்கத்தில் சாயம் போன சிவப்புச் சட்டைக்காரர்கள் இருக்கின்றனர். தங்களது சட்டைகள் எப்போதோ சாயம் போய்விட்டன என்பதை இன்னமும் உணரமுடியாதவர்களாகவே அவர்கள் இருக்கின்றனர்.

அவர்களது சட்டைகளில் வானத்து நிறம் கலந்து விட்டிருக்கிறது. தமது சட்டைகள் முன்னரை விட இப்போது அழகாக இருப்பதாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால்,

மக்களயாரும் அவர்களை இப்போது பொருட்படுத்துவது இல்லை.

இந்த நாடு ஒரு சாராருக்கு மட்டும் தான் உரியது என்று உரிமை பேசும் குருக்கள்மார் கூட்டம் ஒரு பக்கம் சார்ந்து நிற்கிறது. அவர்களது வாயில் வருவது எல்லாம் பொய்யும் புனைந்துரையுமாகவே இருக்கின்றன. அந்த மகான் வெட்கித் தலைகுனியும் படி அவர்களது நடவடிக்கைகள் உள்ளன.

இன்னொருவர் தமக்கெனத் தனியாகக் கட்சி கட்டிக்கொண்டு தவளை கத்துவது போல் எந்தநேரமும் உரத்துக் கத்திக் கொண்டிருப்பார். மேற்குலகத்தை இவருக்குப் பிடிக்காது. ஆனாலும், சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்போது மேற்குலகைச் சுற்றி வருவார். தம்மை இப்போதும் சிவப்புச் சட்டைக்காரர் என்றுதான் அவர் கருதுகிறார். ஆனால், அவருக்கு எந்தச் சட்டையும் இல்லை. நாக்கு மட்டும் தான் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

அந்தப் பக்கத்தில் தமிழ் மக்களுக்காகப் பாடுபடுவதற்கென்றே பிறவி எடுத்ததைப் போலச் சில கட்சிகள் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றிலே கட்சியினர், எல்லாவற்றுக்கும் யாரோ, ஒருவர்தான் காரணம் என்று சொல்லிச் சொல்லியே களைத்துப் போய்விட்டார். எல்லாம் ஒவ்வொன்றாகப் பறிபோய்க் கொண்டு இருந்தாலும், இனித்தான் கிருதயுகம் வரப்போகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். தாங்கள் பக்கத்தில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே எல்லாம் ஒவ்வொன்றாகப் பறிபோனபோதும் தட்டிக் கேட்கத் திராணி அற்றவர்களாக இதுவரை இருந்தவந்துள்ளனர். மக்கள் துன்பத்தில் வாடுவது பற்றியோ, அவர்களது சுமைகள் அதிகரிப்பது பற்றியோ இவர்களுக்கு எத்தகைய கவலைகளும் இல்லை. தங்களது பதவிகள் தொடர்ந்தும் பாதுகாக்கப்பட்டால் போதும் என்பதே இவர்களது ஒரே இலட்சியம். வெளியில் இருப்பவர்களும் எதிர்காலத்திலாவது தங்களுக்கு ஏதாவது சுவறாதா என்ற அங்கலாய்ப்பில் ஆதரவு வழங்குகின்றனர்.

மலைப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்தவர்களில் ஒரு சாரார் பூரண சரணாகதி என்றால் என்ன என்பதற்குச் சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகின்றனர். ஏதாவது நிபந்தனைகள் என்று விதிக்கப் போய், தங்களை எட்டி உதைத்துவிட்டால் என்னாவது என்ற கவலையில் சாஷ்டாங்கமாக இவர்கள் வீழ்ந்து சரணாகதி அடைந்துவிட்டனர். பிறவிப் பயனை எய்தியது போன்ற நிலையை அவர்கள் அடைந்துவிட்டனர். இன்னொரு சாரார் நிபந்தனைகள் விதிப்பது போல வெளியில் காட்டிக் கொண்டு உள்ளூர்ச் சமாதானிலையை அடைந்து விட்டனர். மக்களை ஏமாற்றுவது என்பது, அப்படியொன்றும் பெரிய காரியமன்று.

இன்னொரு புறத்தில், ஓர் அரசியல் தலைவர் வளர்த்த மரத்தை, அவரின் பின்வந்தவர்கள் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கிளையைக் கையில் எடுத்துக்

கொண்டு, “நானே ராஜா” என்று குதித்துக் கும்மாளம் போடுகின்றனர். சூரியன் உதிக்கும் திசையில் காணிகள் பறிபோய்க் கொண்டிருப்பதைக் கூடப் பெரிதுபடுத்தாமல், தங்கள் பதவிச் சுகங்களைப் பாதுகாப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக அவர்கள் இருக்கின்றனர். எல்லோரையும் எல்லாக் காலமும் ஏமாற்ற முடியாது என்பது இவர்களுக்கு இன்னமும் புரியவில்லை. மக்கள் விழிப்போடு இருப்பார் என்பதைக் காலம் கணித்துச் சொல்லும்.

பதவிச்சுகங்களுக்காகக் கட்சி மாறியவர்கள் கூட இப்போது ஊடகங்களில் தாம் உபதேசம் செய்து வருகின்றனர். அடிப்படியில் அவர்களில் சிலர் நல்லவர்களாக இருந்தபோதிலும் பதிவிச்சுகம் அவர்களது கண்களை மறைக்கிறது. எங்கே ஏதாவது ஏடா கூடமாக நடந்து விட்டால், தங்களது எதிர்காலம் என்னாவது என்ற அதிர்ச்சியில் அவர்கள் தத்தளிக்கின்றனர். பழைய இடத்துக்கும் இனிமேல் அவர்கள் போக முடியாது.

எதிர்ப்புறத்தில் ஒரு வேடிக்கை நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதாவது, பொம்மலாட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இனிமேல் வாழ்நாளில் குறிப்பிட்ட பதவியை அடையவே முடியாது என்று கருதும் தலைவர் ஒருவர் சார்ந்த கட்சியினரும், அவர்களுக்கு எப்போதும் எதிரிகளாக இருந்த கட்சியினரும், தமிழ் மக்களுக்காக ஓயாது ஒழியாது குரல் கொடுக்கும் கட்சியினரும், பதவிச் சுகங்களைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் சிறுபான்மைக் கட்சியினரால் எப்போதும் தாக்குதலுக்குள்ளாகும் ஒரு சிறுபான்மைக் கட்சியினரும், வேறு சிலரும் ஒன்றிணைந்து இந்தப் பொம்மலாட்டத்தை நிகழ்த்துகின்றனர். ஒருவகையில் இப்பொம்மலாட்டம் மறுபுறத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஒருவகை அச்சத்தையும், அதிர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. பொம்மலாட்டத்துக்கும் கூட்டம் சேர்கிறது.

இவ்வாறு காட்சிகள் நகர்ந்து கொண்டிருக்க, ஒரு கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் (இப்பத்தி எழுதும்வரை) இன்னமும் ஒரு முடிவுக்கு வராதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். நடைபெறப் போகும் நிகழ்ச்சியில் யார் யார் எந்தப் பக்கம் கன்னை கட்டிக் கொண்டு நிற்கின்றனர் என்பது தெரிந்து விட்டது. ஆனால், கூட்டமைப்பினர் மாத்திரம் தங்கள் தெரிவு பற்றித் தெளிவற்றவர்களாகவே இன்னமும் இருக்கின்றனர். இப்போது இக்கூட்டமைப்பினர் அவிழ்த்து விட்ட நெல்லிக்காய் மூட்டை போல விளங்குகின்றனர். ஆளுக்காள் ஒவ்வொரு

கதை பேசிக் கொண்டு திரிகின்றனர். இதன் உச்ச விளைவாக, கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் தேர்தல் நிகழ்ச்சி யிலும் பங்கு பற்றவுள்ளார். இவ்வாறு தேர்தல் நிகழ்ச்சியில் கூட்டமைப்பு நிலைப் பாட்டுக்கு முரணாகப் பங்கு பற்றுபவர், தமிழ் மக்களின் மனச்சாட்சியாகப் போட்டி யிடுகிறாரா அல்லது வேறு யாரையோ வெல்ல

வைப்பதற்காகப் போட்டி யிடுகிறாரா என்பது தெரியவில்லை. எதுவாக இருப்பினும், இது தேவையற்ற ஒரு முயற்சியே.

தேர்தல் திருவிழாவில் முக்கிய போட்டியாளர்களுக்கு அடுத்ததாகக் குறிப்பிடத் தகுந்தவர், ஓர் இடதுசாரி அரசியல்வாதி. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் துணிந்து பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தி வருபவர், அவர். தொடர்ந்து தேர்தல் தோல்விகளைச் சந்தித்தாலும், மனம் தளராமல் தமிழ் மக்களுக்காக குரல் கொடுத்து வரும் அவரை, பெரும்பாலான தமிழ் மக்கள் கண்டுகொள்வதே இல்லை. தமிழ் மக்களின் அரசியல் பாரம்பரியம் இடதுசாரி சிந்தனைகளுக்கு இடமளிக்காத முறையில் அமைந்துவிட்டது. ஓரளவாயினும் இடதுசாரிச் சிந்தனை கொண்டவர்களும்கூட, வெல்ல முடியாத போட்டியாளருக்கு ஏன் வாக்கை வழங்கி வீணாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்களாக விளங்குவது உண்டு. பெரும்பான்மை மக்களில் கணிசமானவர்களிடத்தில் பேரினவாத நஞ்சூட்டப்பட்டு வந்திருப்பதனால், உண்மையான இடதுசாரிகளை அவர்கள் வேப்பங்காய்களாகக் கருதுகின்றனர்.

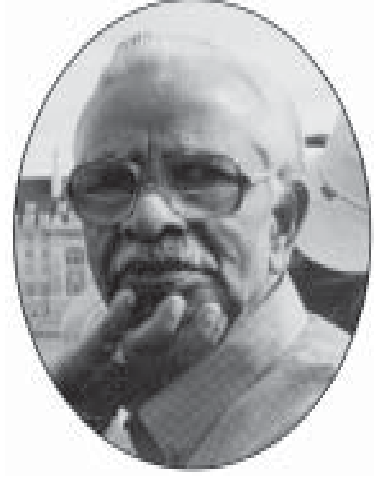
இத்தேர்தல் திருவிழாவில் உண்மையில் திணறிக் கொண்டிருப்பவர்கள் தமிழ் மக்களே. “ஒருபுறம் வேடன் மறுபுறம் நாகம். இரண்டுக்கும் இடையே அழகிய பெண்மான்” என்று ஒரு திரைப்படப் பால் இருக்கிறது. இந்த நிலையில்தான் இன்று தமிழ் மக்கள் இருக்கின்றனர். எந்தப் பக்கம் திரும்புவது என்பது அவர்களுக்குப் பிரச்சினையாகவே இருக்கிறது. வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. இளைஞர்கள், யுவதிகளைப் பொறுத்தவரையில், தங்களது எதிர்காலம் பற்றியே அவர்கள் முக்கியமாகச் சிந்திக்கின்றனர். அதனைத் தவறென்று கூறமுடியாது. அதற்கேற்ப அவர்களது தேர்தல் நடவடிக்கைகள் அமையக்கூடும். ஆனால், கட்சி சாராத தமிழ்ப் பொது மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களிடம் நியாயமான தர்மாவேசம் உண்டும். அவர்களது மனங்களிலே காயங்கள் உண்டு. தங்களுக்கு உரிய உரிமைகளைச் சலுகைகள் போலத் தரப்படுவதைக் கண்டு ஏமாற்றமுற்ற நிலையில் அவர்கள் காணப்படுகின்றனர். “ஏமாற்றாதே ஏமாறாதே” என்ற திரைப்படப் பாடல் அவர்களது நினைவுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதாகக் கருத இடமிருக்கிறது. அனுபவமே சிறந்த ஆசான் என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழ் மக்கள் இதுவரையில் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களைக் கொண்டுதான் எதிர்காலம் பற்றிய முடிவுக்கு வரவேண்டிய நிலையில் உள்ளனர் எனலாம். அரசியல்வாதிகள் ஆயிரம் சொல்லலாம் அத்தனையையும் நம்புவதற்கு மக்கள் தயாராக இல்லை என்றே கூறவேண்டும். அரசியல்வாதிகளை விட பொதுமக்கள் நிதானமானவர்கள். சலுகைகளுக்காக பதவிச் சுகங்களுக்காக, ஆசைப்படுவோரைத் தவிர, மற்றவர்கள் தங்கள் செயற்பாடுகளில் நியாயமும், நிதானமும் இருக்க வேண்டும் என விரும்புவார்கள் இத்தகைய நிதான புத்தி உள்ளவர்களின் கரங்களில்தான் நாட்டின் எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது.

தமிழ் மக்களின் தீர்க்கமான முடிவில்தான் தேர்தல் திருவிழாவின் முடிவுகள் தங்கியுள்ளன. தமிழ் மக்கள் என்ன தீர்ப்பு வழங்கப் போகிறார்கள் என்பதை உலகம் அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தர்மதேவதை இப்போது தமிழ் மக்களின் கரங்களில் தனது பொறுப்பைச் சுமத்தியிருக்கிறார்.

நேர் காணல்

சந்தல்ய : த. ஞானசேகரன்

(10)

வெளிவத்தை ஜோசப்

16.02.2009ல் அகவை எழுபத்தைந்தை நிறைவு செய்து பவள விழா ஆண்டில் தடம்பதித்துள்ள தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகளைக் கௌரவிக்கும் முகமாக இந்த நேர்காணல் தொடரை ஞானம் வழங்குகின்றது.

தி.ஞா : பாடசாலை அனுபவங்கள்; பாடசாலையில் இருந்து வெளியேறிய கால நினைவுகள், எப்படி எழுத்துலகுக்கு வந்தீர்கள் என்பதை ஞானம் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வீர்களா?

பதுளையில் மூன்று பெரிய கல்லூரிகள் இருந்தன. ஒன்று நான் படித்த சென் பீட்ஸ். கத்தோலிக்கப் பாதிரிமார்கள் நடத்தியது. இன்னொன்று ஊவா கல்லூரி. அதில் கல்வி பெற்றவர்தான் இலக்கிய ஆர்வலரும், ஆய்வாளருமான திரு.மு. நித்தியானந்தன் அவர்கள். மூன்றாவது 'தர்மதூத' கல்லூரி. பௌத்தத்துக்கும் பௌத்தர்களுக்கும் முக்கியத்துவ மீந்த கல்லூரி. இவைகள் தவிர்ந்து இரண்டு பெண்கள் கல்லூரிகள் இருந்தன. ஒரு முஸ்லீம் பாடசாலையும் இருந்தது. இந்த முஸ்லீம் பாடசாலையில் தான் கவிஞர் சாரணாகைய்யம் ஆசிரியப் பணியாற்றினார்.

பாடசாலையில் இருந்து திரும்பிய ஒரு நாள் மாலை பால்வாளியை எடுப்பதற்காக பேக்கரிக்கு ஓடியபோது, ஆவி பறக்கும் பனிஸ்களுக்குள் இருந்து வெறும்மேலும் வியர்வையு மாக வெளியே வந்த முதலாளி தம்பி அப்பாவுக்குச் சொல்றது பால் கொஞ்சம் தண்ணி மாதிரின்னு... சாய்ந்தரத்துக்குப் பால் இல்லாமப் போயி' என்றார்.

எனக்கும் ஒரு அசௌகரியம் ஏற்பட்டது தான்! ஒரு கையில் புத்தகங்கள் மறுகையில் பால் வாளி, தோளில் இருட்டு என்று மூன்றையும் சுமந்து கொண்டதான் ஒவ்வொரு நாளும் வீடு வருவோம்.

இப்போது மாதிரி ஒன்றரைக்குப் பாடசாலை விடுவதில்லை. மாலை நாலரை மணிதான். அதன் பிறகு பஸ் ஏறி கட்டவளையில் இறங்கி நடை, நடை, நடை என்று நடந்து வீடு வரும்போது இருட்டையும் சுமந்து கொண்டு தான் வருவோம்.

அன்று நாங்கள் வரும் போது ஆளு சேனையில் சோளத்துக்கு மண்ணைவைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். படிக்கட்டிறங்கும் போதே ஆளுவின் தலை தெரிந்தது. பச்சைப்பசேல் என்று சேனை முழுக்க அரையாள் உயரத்துக்கு வளர்ந்து நின்ற சோளப்பயிர்கள் மண்ணுக்கு மேல் இருக்கும் சிவப்புக் கணுக்களில் இருந்து மண்ணை நோக்கி வேர்விட்டுக் கொண்டிருந்தன. வேர்விடும் கணுக்களை மூடி மண் அணைக்க வேண்டும். முழுச் சேனைக்கும் மண் அணைக்க மூன்று நான்கு நாட்களாவது ஆகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் நிறுத்திவிட்டு மண்வெட்டி யைக் கழுவி பட்டிச்சுவற்றில் மாட்டிவிட்டு மேல் கழுவித் துடைத்தபடி ஆளு வீடு வர இருள் மேலும் கருமை அடைந்து நிற்கும்.

அம்மா ரொட்டி சுட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆளு அடுப்படியில் அமர்ந்து குளிக்காய்ந்து கொண்டிருக்கின்றார். ஜெயம் சொல்லிமுடித்து நாங்கள் பாடசாலை வீட்டுவேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

கடைக்காரர் கூறியதை செவிமடுத்த ஆளுவுக்கு முகம் சரியில்லாமல் போய்விட்டது. அம்மாவை ஒரு கேள்வியேந்திய முகத்துடன் பார்க்கின்றார்கள்.

பால் கறந்து கொண்டு வந்து வைப்பது ஆளுதான் என்றாலும் அளந்து வாளிக்கூற்றுவுது அம்மாதான்.

ஆளுவின் பார்வைக்குப் பதிலாக அம்மா கூறுகின்றார்கள் 'எனக்கு அப்படி ஒன்றும் வித்தியாசமாகத் தெரியவில்லை' என்று இப்படி ஏதாவது கதை வரும்னு நான் நெனைச்சேன்... பால்மாடு மூணும் பட்டி முழுக்க கழிஞ்சி அதுவையே படுத்து வாலை அடிச்சி அடிச்ச... மூணையும் கழுவி பட்டியைக் கழுவி... அப்படித்தான் பாலெடுத்தேன்...

நேத்து பில்லறுக்கலியே சடையன் கொண்டாந்த தண்ணீர் கொடிதானே மூணுநேரமும் அதுதான் பசுக்களோட வயிறும் சரியில்லை பாலும் சரியில்லை... என்கின்றார் ஆளு.

தண்ணீர்க்கொடி என்பது நீருற்றுக்களைச் சுற்றியும் நீரோடைக் கரைகளிலும் கானோரங்களிலும் காடாக மண்டி வளர்கின்ற ஒரு தாவரக்கொடி. சூரிய வெப்பம் ஊற்றுக் கண்களை காய வைத்துவிடாமல் காப்பாற்றும் ஒரு காட்டுத் தாவரம். கொடியின் அடிமண் எப்போதுமே ஈரலிப்பு மிகுந்து சளசளவென்றிருக்கும்.

மலை உச்சியில் இருக்கும் துரை பங்களாவுக்கு பள்ளத்தாக்கில் இருக்கும் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அருகே உள்ள காட்டருகே நிறைந்து காணப்படும் ஊற்றுக்களில் இருந்து நீர் விநியோகம் நடக்கிறது.

பெரிது பெரிதாக இரண்டு நீரணை (Tank) நிர்மாணித்து ஊறிவரும் நீரைச் சேகரித்து ஒரு எஞ்சின் போட்டு டங்கியிலிருந்து தண்ணீர் மேலே போகிறது.

நீருற்றுக்கள் நிறைந்திருப்பதால் தோட்டத்தின் நடுவே அந்தச் சின்னக்காடு காடாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பள்ளிக்கூடத்துக்கும் காட்டுக்கு மிடையே குடு குடென்று இருட்டுக்குள் ஒரு படிக்கட்டோடுகிறது. படி இறங்கி அந்த காட்டுக்குள் நுழைந்தால் காட்டு மரங்களும் அவற்றில் நுழைந்தால், கட்டுப்பாடின்றி, வளர்ந்து தொங்கும் காட்டுக் கொடிகளும், செண்பகக் கூவலும் ஆந்தைகளின் அலறலும், பறவையொலிகளும், வண்டுகளின் விநோதமான ஓசைகளும் பயமுறுத்தும்.

இத்தனைக்கும் நடுவே அந்த இரண்டு பெரிய நீரணைகள், அதை ஒட்டி நாற்போல் ஒரு எஞ்சின் காம்பிரா, உள்ளே ஓசையுடன் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு எஞ்சின், எண்ணெய் ஒழுகி ஒழுகி துடைத்து, துடைத்துக் கறுப்பாகிக் கிடக்கும் முன் சுவர், டேங்களிலிருந்து எஞ்சின் காம்பிராவுக்குள்ளே ஓடும் பைப்பின் மேல், ஒரு பேயின் முகம் போல உருவம் காட்டும் எண்ணெய் துடைக்கும் கந்தல் துணிப் பந்து...

உள்ளே இருந்து இன்னொரு பேய் முகம் போல் தலையை மட்டும் ஜன்னலூடாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் எஞ்சின் காம்பிரா ராமலிங்கம்.

பங்களாவுக்கான நீர் விநியோகம் சீராக நடப்பதற்காக தோட்டக்கணக்கில் சம்பளம் கொடுத்து துரை வைத்திருக்கும் வேலையாள் இந்த ராமலிங்கம்.

தோட்டம் துரையின் ஆட்சிக்குள்ளே இருப்பதைப் போல இந்தச் சின்ன அடவிப்பகுதி ராமலிங்கத்தின் ஆட்சிக்குள் தான் இருக்கிறது.

எஞ்சின் காம்பிரா சாவி அவரிடம். மெஷின் ஓட விடுவது நேரம் பார்த்து நிற்பாட்டுவது. பழுதடைய விடாமல் அந்த எஞ்சினைப் பராமரித்துக் கொள்வது. பங்களாவுக்குச் சென்று தண்ணீரின் விநியோக நிலை பற்றி ஆராய்வது என்று அவருக்கென ஒரு வட்டம். பங்களா குசனி வரை செல்லும் உரிமை கொண்ட ஒரு சிலரில் இந்த ராமலிங்கமும் ஒருவர். காட்டு மரங்களின் இலைகள் டங்கி நீரில் விழுந்து அழுகி, நீரை அசுத்தப்படுத்தி செய்யாதிருக்க டாங்கிக்கு தகர மூடி போட்டுக் கொண்டார். நீரணையைச் சுற்றி வளர்ந்து மண்டிக் கிடக்கும் தண்ணீர்க் கொடிகளை இரண்டு மூன்று மாதத்துக்கொரு தடவை நறுக்கிச் சுத்தம் செய்து கொள்வார். பெரிய கிளார்க் மூலமாக பெரட்டிலிருந்து அதற்காக ஒரு ஆள் தள்ளப்படுவதுண்டு.

பாதை ஓரங்களில் வளர்ந்து நிற்கும் காட்டு மரங்களின் அடியில் சின்னதாகத் தகரம் அடித்து அதற்குள் ஒரு வேலை நட்டு பூமாலை போட்டு சிவப்பில் பொட்டிட்டு றோதை முனி கும்பிடுவார் ராமலிங்கம். இன்னொரு மரத்தடியில் ஒரு கல்லைநட்டு சந்தன குங்குமப் பொட்டு வைத்து விளக்கெல்லாம் கூடபற்ற வைத்திருப்பார். அந்த இடத்தின் இருளையும் தனிமையையும் பயத்தையும் இவைகளும் கூட கூட்டிக் காட்டும் சக்தி கொண்டவை.

லயத்தாட்கள் தண்ணீர் தேடி இந்த எஞ்சின் காம்பிரா காட்டுப் பகுதிக்குப் போக மாட்டார்கள். பயம்; தூரம்; லயத்தருகிலேயே பீலி இருத்தல் ஆகியவை இதற்கான காரணங்கள்.

லயத்துப் பீலி உடைந்த போது இந்த எஞ்சின் காம்பிராவின் காட்டுப் பீலிக்கும் தண்ணீர் எடுக்கச் சென்ற பெண்ணை பேயடித்தது பற்றியதுதான் எனது பீலிமேலே போகிறது சிறுகதை. முதலில் சிந்தாமணியிலும் பிறகு இந்தியா டு டே யிலும் வெளிவந்து - பேசப்பட்ட கதை இது.

இந்த எஞ்சின் காம்பிரா சுத்தம் செய்த போது ஒரு நாலைந்து கட்டு தண்ணீர்க் கொடிகளை சடையன் கொண்டு வந்து எங்கள் பட்டியில் போட்டுவிட்டு அம்மாவிடம் பால் தேனீர் வாங்கி அருந்திவிட்டுப் போய் விட்டான்.

அதைத்தான் ஆளு கூறுகின்றார்கள். உள்ளே செல்லும் ஆகாரம் உடலை எப்படிப் பாதிக்கிறது! பால் எப்படி மெலிவுற்றது! என்று.

ஒரு சாதாரணத் தோட்டத்து வாத்தியாரிடமிருந்து இப்படியானதொரு விஞ்ஞானபூர்வமான விளக்கம்...

பிந்திய நாட்களில் என்னை வியப்படைய வைத்தது.

எங்கள் சேனை மற்றும் காய்கறித் தோட்டம் பெரியது - விசாலமானது. அதில் அரைவாசிக்கும் மேலாக பசுத்தீவனமான புல் வளர்கின்றது. பாடசாலை செல்வதுடன் புல் அறுப்பதும் எங்களுடைய வேலைகளில் ஒன்று. வரகன் புல்; சீமைப்புல்; லண்டன் புல் என்று கால் நடைகளுக்கான புல்வகைகள் வளர்ந்திருக்கும் தோட்டம் எங்களுடையது.

ஒரு தொங்கலில் இருந்து அறுக்கத் தொடங்கினால் மறு தொங்கல் முடிக்கப்படும் போது முதலில் அறுத்த இடம் வளர்ந்து அறுவைக்குத் தயாராய் இருக்கும்.

இந்தப் புல் வகைகளையே உண்டு உண்டு புதிதாகத் தண்ணீர்க் கொடி உண்டதால் பசுக்களின் வயிறு பிழைப்பட்டுப் போய்விட்டது.

அடுத்தடுத்த நாட்களில் பால் வாளியுடன் சென்றபோது ஹோட்டல் முதலாளி அதைப்பற்றி மறந்துவிட்டவராகவே இருந்தார்

தோட்டத்துத் தபால்காரன் வேலன்கந்தன். தோட்டம் அவருக்கு ஒரு பைசிக்கிள் வாங்கிக் கொடுத்திருந்தது. அவர் என்று வேலன் கந்தனை நான் விளித்தால் அந்த நண்பனை அந்நியனாக்கியவனாவேன்.

பாடசாலைக்கும் கீழிருக்கும் பணிய லயத்தைச் சேர்ந்த பறையர் பையன் அவன். ஆளுவிடம் படித்தவன். எங்கள் வயதுதான் இருக்கும். தோட்டத்தில் பெயர் பதிந்து புல்வெட்டு, பாசம் துடைத்தல் என்று அடிபட்டு இப்போது தபால்காரன் என்ற பெயருடன் தோட்டத்துப் பாதையில் சைக்கிள் ஓட்டுகிறான்.

அதிகாலையில் ஆட்கள் பெறட்டுக்குப் போவதற்கு முன்பே அய்யாமார்கள் மாதிரி அவனும் ஆபீஸ் போய்விடுவான்.

கூட்டிப் பெருக்கி, மேசை நாற்காலிகள் துடைத்து, பாத்ரூம் கழுவி முடித்து, ஒன்பது மணிபோல் சைக்கிளுடன் கிளம்பி ஹாலி எல்லை போஸ்ட் ஆபீசுக்குப் போய் தோட்டத்துத் தபால்களைக் கொண்டுவருவது அவனது வேலை. சைக்கிளில் டவுனுக்குப் போவதால் துரையின் பேப்பரிலிருந்து பலவிதமான வேலைகளை அவன்மேல் அய்யாமார்கள் சுமத்திவிடுவார்கள். அத்தனையையும் சமாளித்துக் கொள்ளும் கெட்டிக்காரன் அவன்.

தோட்டத்துப் பாதைகளில் சைக்கிள் ஓட்டுவதே ஒரு சாதனை என்றால் கட்டவளை ஹாலி எல்லைப் பாதையில் சைக்கிள் ஓட்டுவது இன்னொரு சாதனை.

தோட்டத்தின் மண் பாதையில் ஓடிவந்து இடது பக்கம் திரும்பி தார் றோட்டில் இறங்கியதும் ஹாலி எல்லைவரை குடு குடு பள்ளம்தான். தலைகுப்புறத் தள்ளும் அந்தப் பள்ளத்தில் சைக்கிள் கட்டுக்கடங்காமல் ஓடும்.

திரும்பி வரும்போது நெஞ்சு முட்டும் ஏற்றத்தில் நாக்கைத் துருத்தியபடி எழுந்து நின்று மிதிக்க வேண்டும்; அல்லது இறங்கித் தள்ளிக் கொண்டு வரவேண்டும்.

வேலன் கந்தனின் லயத்துக்குப் பாதை கிடையாது. படிக்கட்டுக்கள்தான். ஆகவே, பைசிக்கிளை எங்கள் வீட்டில் போட்டு விட்டு இறங்கிப் போய்விடுவான்.

தேயிலைகளுக்கு மேலாக தூரத்தில் இடுப்புக்கு மேல் தோளும் தலையும் ஓடிவரும் அழகே அலாதி. றோட்டில் எங்களுக்கருகே பிறேக் அடித்து சொகுசாக ஒரு காலை தரையில் ஊன்றி பாரில் என்னை ஏற்றிக்கொண்டு ஒரு வட்டம் அடித்துத் திரும்பி வருவான்.

நானும் அண்ணனும் சைக்கிள் ஓடக் கற்றுக் கொண்டதே அவனிடம்தான். பிறகு பிறகு அதே ஆலிஎல்லை றோட்டில் நான் சைக்கிளில் சாகசங்கள் புரிந்துள்ளேன்.

ஏழாம் வகுப்பு படிக்கும்போது ஆளு அண்ணனுக்கு ஒரு பச்சைக்கலர் ரலி சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். அண்ணன் சைக்கிளில் போக நான் பஸ்லில். பஸ்ஸுக்கான காசை வாங்கிக்கொண்டு கட்டவளையில் இருந்து நானும் அண்ணனும் ஒரு சில நாட்களில் டபில்ஸ் ஓடுவோம். பஸ் காசை பொக்கட் மணியாக்கிக் கொள்வோம்.

சொகுசான புது ரலி - அதுவும் பச்சைக் கலர் என்பது அந்த நாட்களில் ஒரு பெரிய விஷயம்தான். விசேஷம்தான்!

அண்ணனுக்கு ஒருவருடம்தான் அந்தப் புது சைக்கிளில் ஓடக் கிடைத்தது. அதன்பிறகு கட்டவளை ஆபீசில் வேலை பழக துரை அனுமதி கொடுத்தார்.

நான் படிப்பைத் தொடர்ந்தேன். பச்சைக் கலர் ரலி சைக்கிள் பதுளை - கட்டவளை றோட்டில் தூள் கிளப்பிய சைக்கிளோட்டம் அது.

கட்டவளைச்சந்தி தாண்டி 'அத்தாமி' என்னும் இடத்தில் ஒரு சிங்களக் கலவன் பாடசாலை இருக்கிறது. றோட்டோரக் கிராமத்துச் சிங்களப் பிள்ளைகள், ஆண்களும் பெண்களுமாக வெள்ளைக் கவுணும் வெள்ளைச் சாரம் சட்டையுமாக கூட்டம் கூட்டமாக றோட்டின் இரு மருங்கிலும் நடப்பார்கள்.

அதே நேரம்தான் எனது சைக்கிளும் பறக்கும். கிணுகிணுவென மணியொலியுடன் ஜிவ்வென்று பாயும் சைக்கிள் கண்டு மாணவ மாணவிகள் சிதறி ஓடுவார்கள் பாதையின் ஓரம் தேடி.

ஓட்டுபவர் விரும்பினாலோ விரும்பாவிட்டாலோ அந்தக் குடுகுடு பள்ளத்தில் சைக்கிள் அப்படித்தான் ஓடும். கிறீச் கிறீச்சென்று பிறேக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு அந்தப்பாதைகளில் சைக்கிள் ஓட்ட முடியாது. ஓடும் வேகத்துக்கு அதைவிட்டு ஓடினதும் நெளிந்தும் லாவகமாக வளைந்தும் அமர்ந்து பாதசாரிகள் பயந்து ஓரத்துக்கோட பைசிக்கிள் ஓட்டிப் பழக்கப்பட்டவன் நான்.

அத்தாமி சிங்கள ஸ்கூல்தாண்டி, ஐ. ஆர். கே. ராமன் கள்ளுக்கடைதாண்டி, கீரியகொல்லை பி. டபிள்யூ. டி. ஓவசியர் செல்லதுரை பங்களா தாண்டி, குயின்ஸ் டவுன் என்று ஆங்கிலத்திலும் அதிகாரவத்தை என்று தமிழிலும் போர்ட் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் அதிகாரவத்தை தேயிலைத் தோட்டக் கேட் தாண்டி, ஆடுபாலம் தாண்டி, முன்பு பால் கொடுத்த பேக்கரி இருந்த இடம் தாண்டி, போஸ்ட் ஆபீஸ் தாண்டி ஜிவ்வென்று பறந்து வரும் சைக்கிள் பதுளை றோட்டை அடைந்ததும் பிறேக் பிடிக்காமலே நின்றுவிடும்.

இனி மிதித்தால்தான் ஓடும்! அதுவும் ஒரு ஐந்து நிமிடம்தான். அமிர்தவல்லி பிச்சைமுத்து மாஸ்டர் வீடு தாண்டிய பிறகு பதுளை வரை மீண்டும் பள்ளம்தான்.

ஆறுகாமம் தோட்டம் தாண்டியதும் வலது புறம் கீழே பாதையுடன் ஓடிவரும் ஆறும் ரயிலோடும் தண்டவாளமும்,

பதுளை சுரங்கமும் தோன்றி மறைய நீதவான் மலை வந்ததும் பள்ளத்தில் பதுளைதான்.

ஆறுகாமத்திலிருந்து சமதரையில் ஓடிவந்த பாதை குப்புற விழுந்தடித்துக்கொண்டு பதுளை நோக்கி ஓட சைக்கிளும் அப்படியே விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடத் தொடங்கும்.

நீதவான் மலைதாண்டியதும் 'பீங்கராவை' கள்ளுக்குதும்; கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா பங்களா, பதுளை பெரியாஸ்பத்திரி, தூங்கிந்தை நீர்வீழ்ச்சிக்கேகும் இடது புறப் பாதையின் சிறிது தூரத்தில் செயின்ட் பீட்ஸ் கல்லூரி வந்துவிடும்.

நீலநிறக் கால்சட்டையும் வெள்ளைச் சட்டையுமே எங்களது பாடசாலை யூனிபோம். தூங்கிந்தை செல்லும் பாதை திரும்பியதுமே ஒரே நீல வெள்ளை மாணவர் கூட்டம்தான் பாதை முழுக்க நடை பயிலும்.

கோட்டும் சூட்டும் டையுமாக நடந்து கொண்டிருப்பவர் எங்களது ஆங்கில ஆசிரியர் மணி. மணி மாஸ்டர் என்றே அவர் பிரசித்தம் பெற்றிருந்தாலும் அவருடைய பெயர் மாசிலாமணி என்பதே.

மாசு இல்லாத மணியான மாஸ்டர் அவர். மேல் வகுப்புகளுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிப்பவர். அவர் கற்றுத் தந்த ஆங்கிலம்தான் எனக்கு ஆங்கிலத் துரைமார்களிடமும் உரையாடும் வல்லமைகளைக் கொடுத்திருந்தது.

மாணவர்களிடம் மிகவும் கண்டிப்பாகவும் அதே நேரம் கௌரவமாகவும் அன்பாகவும் நடந்து கொள்பவர். யாருடனும் குறிப்பாக மாணவர்களுடன் வகுப்பறைக்கு வெளியே வாய் திறக்கமாட்டார். பேசுவதற்கு மட்டுமல்ல - சிரிப்பதற்குக் கூடத்தான்.

கட்டவளை பெரிய டீமேக்கர் வீட்டுக்கு நான் அடிக்கடி போவதுண்டு. பால் கொடுக்கப் போய் ஏற்பட்ட பழக்கம்தான்! பிறகு அம்மாவும் பிள்ளைகளும் என்னுடன் ஓட்டிக் கொண்டார்கள். கூட்டாளிகளாகி விட்டார்கள்.

அம்மா மிகவும் அழகு! நான்கு பிள்ளைகள். செக்கச் செவேல் என்று, தொட்டு நெற்றியில் இட்டுக் கொள்ளும் நிறம். அம்மாவின் தங்கையும் அழகுதான் என்றாலும் அம்மாவின் அழகு வராது. தங்கைக்கு ஒரு இருபது வயதிருக்கும். அம்மாவின் தங்கையிடம் இருந்தது அந்த இருபது வயதின் இளமைக்கான அழகுதான். அம்மாவின் நீல நயனங்கள் வீசும் ஒளி மிக்க அழகு அல்ல.

நானே கூட சில சமயங்கள் நினைப்பதுண்டு. பதுளை கோவிலில் இருக்கும் மாதாவின் சொரூபம் போல் என்று.

ஒருநாள் மாலை நான் பெக்டரிபிடம் சைக்கிளை நிறுத்திவிட்டு பால் காச வாங்க அம்மாவைத் தேடிக்கொண்டு போனபோது காசைக் கொடுத்தவர்கள் ஒரு கடிதத்தையும் கொடுத்தார்கள். என்விலப்புக்குள் போட்டு ஓட்டப்பட்டிருந்த கடிதம் அது.

விழித்த எனது முகத்திடம் குனிந்து, "நன்றாக மடித்து சட்டைப்பைக்குள் வைத்துக் கொள். யாருக்கும் தெரிய வேண்டாம். இப்போ நீ மேலே ஏறிப் போகும்போது அப்பாவிடம் ஏதும் கூறிவிடாதே. சிலநேரம் அம்மாவைப் பாத்தியா என்ன சொன்னாள் என்றும் கேட்பார் மூச்சு விடாதே" என்று கூறிக்கொண்டிருந்த அம்மாவை வியப்புடன் பார்த்தேன். என் கையில் இருந்த கடிதத்தை எடுத்து இரண்டாக மடித்து இந்தா கால்சட்டைப் பைக்குள் பத்திரமாக வைத்துக்கொள். நாளை காலை ஸ்கூலுக்குப் போனதும் உன் இங்கிலீஸ் மாஸ்டர் மணியிடம் கொடுத்துவிடு' என்றார்கள்.

எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. என்ன யோசனை.. உங்க மணிமாஸ்டர் எங்க அய்யாவோட அண்ணன். இது அப்பவே ஒழுங்கா படிக்காமல் இப்படி தோட்டக்காட்டுல வந்து சீரழியுது. ஆடு மாடுகள் மாதிரி என்று கோபமாகக் கூறினார்.

நான் மேலே ஏறிவந்ததும் சைக்கிளிடம் பெரியய்யா நிற்பதைக் கண்டு திடுக்குற்றேன்.

அம்மா சொன்ன மாதிரியே துருவித் துருவி சில கேள்விகள் கேட்டார்.

இல்லியே, தெரியாதே, என்று எல்லா கேள்விகளுக்கும் சமாளித்துவிட்டுக் கிளம்பினேன்.

பெண்கள் விஷயத்தில் பெரியவர் கொஞ்சம், கொஞ்சம் அல்ல கூடவே பலவீனமானவர் என்று பிறகு தெரிந்து கொண்டேன்.

அம்மாவின் தங்கை அம்மாவிடம் அழுதிருக்கிறது. கூட்டி வந்து கூட்டிப்போகும்படி அம்மா தகவல் அனுப்பியிருக்கின்றார்கள் என்பதையும் பிறகு தெரிந்து கொண்டேன்.

சின்ன வயசிலிருந்தே மாஸ்டருக்குத் தம்பியைப் பிடிக்காததால் டீமேக்கரய்யா வீட்டுக்கெல்லாம் அவர் வரமாட்டார் என்று பிறகு அம்மா கூறத் தெரிந்து கொண்டேன்.

யாருடனுமே சிரித்துக் கதைக்காதவர் அந்தக் கடிதத்தின் பின் என்னிடம் லேசாகச் சிரிப்பார். ஒரு நாள் கேட்டார் 'நாம் இருவர்' படம் பார்த்தாயா என்று. ஏவிஎம்மின் நாம் இருவர் அப்போது பதுளை மொடர்ன் தியேட்டரில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

இல்லை என்றேன்.

ஒரு காட்சியை விவரித்தவர், ஸ்டேசனுக்கு ரயில் வருவதைக் காட்டுவார்கள். அந்த ரயிலில் கதையில் மனிதர்கள் சிலர் ஏறுவதாக ஒரு காட்சி. ரயில் ஓடிவந்து நிற்கையில் வாயிற்படியில் இரண்டுபுறமும் கைகளால் பிடித்தபடி வெளியே பார்த்துக் கொண்டு நான் நிற்கிறேன். நான் பயணம் செய்த ரயிலைத்தான் ஒரு காட்சிக்காக எடுத்திருக்கின்றார்கள். ஓடும் ரயில் இல்லாமல் நிற்கின்ற ரயில் என்பதால் நான் தெளிவாகத் தெரிகின்றேன். பார்க்கும்போது கவனித்துப் பார் என்றார்.

சினிமாத்திரையில் தோன்றுவது என்பது ஒரு கௌரவமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

என் பெயர் கூடத்தான் திரையில் வந்தது. அதே பதுளை அதே மொடர்ன் தியேட்டரில் வி.பி. கணேசனின் புதிய காற்று காட்டப்பட்டபோது 'கதை வசனம்' தெளிவத்தை ஜோசப் என்று

திரையில் போட்டுக் காட்டினார்கள். முழுத் தெளிவத்தையுமே திரண்டுவந்து பார்த்து மகிழ்ந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். அப்போது நான் கொழும்பில். அண்ணன் ஞானப்பிரகாசம் தெளிவத்தையில்.

ஆசிரியர்மார்கள் மாணவர்களாகிய எங்களுடன் வகுப்பறைகளுக்கு வெளியே ஏதாவது பேசிவிட்டால் உச்சி குளிர்ந்து மகிழ்ந்து போவோம். நானும் அப்படித்தான் ஆகி இருந்தேன்.

இன்றைய மாணவ - ஆசிரிய உறவுகளுக்கும் நாங்கள் படித்த கால உறவுகளுக்கும் ஏராளமான வித்தியாசங்கள் உண்டு.

தோமஸ் என்று ஒரு கேரளக்காரர் இருந்தார். அவர் ஒரு புதிர். பெண்டாட்டி பிள்ளைகள் கிடையாது. வீடு வாசல் கிடையாது. கல்லூரி அவருக்கு ஒரு ஆடம்பர அறை கொடுத்திருந்தது. அதில்தான் வாழ்க்கை.

பொட்னி; அல்ஜீப்ரா; ஜியாமட்றி மூன்றும் அவருடைய பாடங்கள்.

இந்தப் பாடங்கள் அட்டவணக்குள் வருவதே ஆறாம் வகுப்புக்கு மேல்தான்.

ஐந்தாம் வகுப்பு வரை தமிழ் பிள்ளைகள் தனியாகவும், சிங்களப் பிள்ளைகள் தனியாகவும் படிப்பார்கள். ஆறாம் வகுப்பு இரு மாணவர்களையும் இணைத்துக் கொள்ளும் மிக முக்கியமான வகுப்பு.

தோமஸ் மாஸ்டரை மாணவர்கள் நேர் கொள்ளும் வகுப்பும் இதுதான்.

தோமஸ் மாஸ்டர் என்றால் மாணவர்கள் நடுங்குவார்கள். அவர் ஒரு பயங்கரம் - அவருடைய சப்ஜெக்டுகள் போலவே.

நாங்கள் ஆறாவதற்கு வருமுன்பே பெரிய மாணவர்கள் அல்ஜீப்ரா பற்றி ஜாமட்றியின் பைத்தகரன் தியரி பற்றி, பொட்னி பற்றி தோமஸ் மாஸ்டரின் கொடூரங்கள் பற்றி எல்லாம் கதை கதையாகச் சொல்லி எங்களைப் பயமுறுத்தி வைத்திருந்தார்கள்.

அந்தப் பயங்களுடன்தான் நாங்கள் ஆறாம் வகுப்பையும் தோமஸ் மாஸ்டரையும் முகம் கொண்டோம்.

திசையில் வெளிவந்த என்னுடைய நினைவுகள் சிறுகதை தோமஸ் மாஸ்டரை வெளிக்கொண்டு வரும் ஒரு முயல்வே.

அவர் பொட்னி (தாவரவியல்) படிப்பிக்கும் முறையே அலாதியானது.

(தொடரும்)

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா மாதம் ஒரு நூல் வெளியீட்டுத் திட்டம்

முன்பொருபோதும் நூல்வெளியிடாத எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் வெளியிடப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெற விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்பின் இரண்டு பிரதிகளோடு, என்னுரை அணிந்துரை, ஆசிரியர் பற்றிய விபரம், இரண்டு புகைப் படங்கள், முன்னர் நூல்கள் வெளியிடவில்லை என்ற உறுதி மொழி ஆகியவற்றை இணைத்து கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். எழுத்தாளர் விரும்பினால் மூவாண்டு அட்டைப்பட ஒவியத்தையும் சேர்த்து அனுப்பலாம்.

எழுத்தாளருக்கு 300 பிரதிகள் இலவசமாக வழங்கப்படுவதோடு, வெளியீட்டு விழா நடத்தி அதில் கிடைக்கும் பணம் முழுவதும் எழுத்தாளருக்கே வழங்கப்படும். இலங்கை எழுத்தாளர்கள் யாபேரும் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெறலாம். நூல் ஆக்கத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத பிரதிகள் எழுத்தாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படும்.

தொடர்பு முகவரி : தேர்வுக்குழு, புரவலர் புத்தகப் பூங்கா, இல 25, அவ்வல் சாவினா ரோட் கொழும்பு - 14.

தொ. பேசி : 077 4161616, 078 5318503

“அஸ்தோமன ஸ்த் அமய”

த.மயூரகிரீ

உச்சி வெய்யில் நேரம். பகலவன் வெப்பத்தை அள்ளி வீசிக் கொண்டிருந்தான். இந்த நடுப்பகலில் பன்னிரண்டு மணியில் மத்தியானப் பூசையை முடித்துக் கொண்டு அந்தக் குருக்கள் தொல் பொருள்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட வேண்டிய தனது திருத்தேராகிய தன் சைக்கிளில் எங்கோ விரைவாகச் சென்று கொண்டிருந்தார். தார் போடப்பட்ட ஒழுங்கான வீதியில் சென்றபோது கூட அந்தச் சைக்கிளின் சத்தம் பல அடி தூரத்திற்கு கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

காலையிலிருந்து ஏதும் வயிற்றுக்குள் போகாததால் குருக்களின் வயிறு புகைந்துக் கொண்டிருந்தது. பின்னே குடுமி இருந்தாலும் தலையிலிருந்து முடிகள் உதிரத் தொடங்கி விட்டதால் உச்சி வெய்யில் அவரது சிரசைப் பதம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இவற்றையெல்லாம் ஒரு பொருட்டாகவே கருதாமல் குருக்கள் எங்கோ விரைந்து கொண்டிருந்தார். கிழிந்து போன நாலு முழ வேட்டி இவரது இடுப்பைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தது. தோளிலிருந்த ஒரே துண்டு வியர்வையில் நனைந்திருந்தது. உபவீதம் என்ற பூணூலும் கூட.

குருக்கள் ஒரு பெரிய வீட்டின் முன்றலைச் சென்றடைந்தார். ஓ... இதுதான் அவரது வீடா... இல்லை... இல்லை... இது குருக்கள் பூசை பண்ணுற கோயில் முதலாளியோட வீடு. அங்கிருந்த பெரிய கேற்றைத் திறக்க முடியாமல் திறந்து உள்ளே போனார் குருக்கள். அவரது வருகையை சைக்கிளின் ‘கிரீச்... கிரீச்...’ என்ற சத்தம் அறிவித்துக் கொண்டிருந்தது. பத்தடி தூரம் நல்ல சீமெந்துத் தரையில் சைக்கிளைப் பிடித்தவாறு நடந்தவர் ஒரு பக்கமாக சைக்கிளைச் சாத்திவிட்டு வீட்டுப் படியேறுகிறார்.

உள்ளே நல்ல உயரமும் பருமனும் உடைய ஒரு பெரிய மனிதன் கதிரையில் இருந்தபடியே வெற்றிலையை அதக்கியபடி ‘ஓ... குருக்கள் அய்யா வாங்கோ... உங்களத்தான் நெனச்சுக்கொண்டிருந்தன்’ என்றவாறே எழுந்திருக்க முயன்றார். குருக்கள் தன்னுடைய பையிலிருந்து கொஞ்ச விபூதியை எடுத்து அந்த மனிதனின் கையில் வைத்துவிட்டு ‘எப்படி செளக்கியமா?’ என்று குசலம் விசாரித்தார். ‘ஓமோம்...’ என்ற முதலாளி ‘என்னவாக்கும் இஞ்சாலைப்பக்கம்?’ என்று வினவினார். அந்த மனுசனுக்கு ஒரு மணிக்கு தொலைக்காட்சி பாரக்கிற வேலையிருந்தது.

‘இல்ல... தர்மகத்தா... அது, நாளைக்கு என்னோட மகனுக்கு உயர்தரப்பரீட்சை ஆரம்பம் அதுதான், அவனுக்கு காசு கொஞ்சம் தேவையாம்... இந்த மாத என்னோட பூசைக் காசத் தந்தா...’ என்று தயங்கித் தயங்கி கேட்டார்.

அந்தக் குருக்கள் காலை அஞ்சு மணிக்கெல்லாம் குளிச்சு சிவபூசை பண்ணிவிட்டு கோயில் திறந்தா மத்தியானம் பன்னிரண்டு மணி மட்டும் கோயிலே கதி என்று இருந்து விட்டு வீடு சென்று மாலை நான்கு மணிக்கெல்லாம் மீண்டும்

புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள் அறிமுகம் : 40

யாழ். நீர்வேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தியாகராசசர்மா 20.09.1989ல் பிறந்தவர். மயூரகிரி அத்தியார் இந்துவிலும் யாழ் இந்துவிலும் கல்வி கற்றவர். தற்போது யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் இதழியல் கற்கையைப் பயில்கிறார். வலம்புரி, உதயன், யூனியர் ஸ்ரார், இந்து சாதனம், ஞானச்சுடர், ஜீவநதி, அருள்ஒளி ஆகிய இதழ்களில் இவரது கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை நடாத்திய கட்டுரைப் போட்டி ஞானச்சுடர் நடாத்திய போட்டி ஆகியவற்றில் சிறப்புப் பரிசில்கள் பெற்றுள்ளார்.

இவரது தொடர்பு முகவரி : நீர்வேலிவடக்கு, யாழ்ப்பாணம், தொ.பே : 077 8680452

கோயில் திறந்து இரவு ஏழு மணி மட்டும் கோயிலில் வேலை அதாவது பூசை செய்கிறார். எட்டு மணிநேர வேலைச்சட்டம் இங்கே செல்லாது. விடுமுறையும் இல்லாத தொழில் இது. கிடைக்கும் வேதனம் மிகக்குறைவு.

படிப்பும் இல்லாதவரல்ல. மும்மொழி அறிவுண்டு. 'பாரம்பர்ய பகவத் சேவையை' விடக்கூடாதென்று வலிய வந்த உத்தியோகத்தையும் உதறியவர் அவர். அவர் தற்போது தன் ஊதியத்தைக்கூட இரந்து வேண்டும் நிலையில்... இந்த நிலையில் அவர் மகனும் எப்படியோ ஏ.எல் வரை படித்து விட்டான். அது மட்டுமல்ல அவனுக்கு நல்ல ஆங்கில சமஸ்கிருத இறையியல் அறிவும் இருக்கிறது.

குருக்களின் கதையை கேட்டுவிட்டு நிமிர்ந்த முதலாளி உதாசீனமாக "என்ன மகன் படிச்ச பல்கலைக்கழகமோ போப்போறார்? சும்மா

இரண்டு மந்திரத்தைப் படிச்ச உழைக்கச் சொல்லும்" என்றார்.

குருக்களுக்கு 'சுரீர்...' என்றது. ஒன்றுமே பேசவில்லை. சட்டென்று வீட்டுக்கு வந்துவிட்டார். எப்படியோ குருக்களின் மகன் பரீட்சை எழுதி சிறந்த புள்ளிகள் பெற்றிட்டான். அப்போது தான் அந்த விடயத்தை குருக்கள் மகனிடம் சொன்னார். "பகவான் உனக்குத் துணையாக இருப்பார். நீ நல்லாப் படிச்ச நல்ல தொழில் பாக்கணும். குருக்கள் என்ற பேரோட கண்டவனைக் கும்பிடுற இந்தத் தொழில் உனக்கு வேண்டாம்." என்றார். அவனும் அதை ஆமோதித்தவனாய் 'அஸ்தோமா ஸத் கமய' (பொய்மையினின்று மெய்மைக்கு செல்வோமாக) எனச் சொல்லிக் கொண்டான்.

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்)
ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2010

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)
முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-
இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/-
மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

ஏகைய ஒன்பது சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.
போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.
தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் "அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தப் போட்டி" எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:
ஞானம் கிளை அலுவலகம் - 3-B, 46^ஆ ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.

போட்டி முடிவு திகதி 30.03.2010

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது

- ஆசிரியர்

நூல் மதிப்புரை

- ஒருவருடத்திற்குள் வெளிவந்த நூல்களே நூல்மதிப்புரைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.
- நூல் மதிப்புரைக்கு இரண்டு பிரதிகள் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.
- ஒரு பிரதி மட்டுமே அனுப்பினால் நூல் மதிப்புரை இடம்பெறாது.
- சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், சிறப்பு மலர்கள் நூல் மதிப்புரைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

- ஆசிரியர்

மாண்புமிகு ஆண்டி ஆண்டி

ஒரு கிழக்கிலங்கைக் குடும்பத்தில் எட்டுத் தலைமுறைகள்! எண்ணிக்கை 257!

அபிமானிகளே, ஒரு 'வினாடி வினா' போட்டு பதில் தருவோருக்கு 'ஞானம்' ஓராண்டுச் சந்தா செலுத்த என் பேனாவாக்கு விருப்பம்!

ஆனால், நிச்சயமாக ஆதாரத்துடன் பதில் தரவேமாட்டீர்கள்! ஒரேயொரு சிறு கேள்வியே.

உங்கள் அருமையான கொள்ளுப் பாட்டனாரின் அப்பாவின் பெயர் தெரியுமோ?

பத்து எண்ணுவதற்குள் பதில்! ஒன்று - இரண்டு - மூன்று - நான்கு - ஐந்து - ஆறு - ஏழு - எட்டு - ஒன்பது - பத்து.

முடிந்ததாய் போதும்! நீங்கள் நெற்றியைச் சுழித்து வருடி முடிப்பதற்குள் பறந்து விட்டது காலம்!

ஒரு வேளை, ஓரிருவர் (அதுவும் ஆயிரத்திலொருவர்) எழுதி வைத்திருக்கும் பெயரைத் தேடிக்களைக்கலாம்.

வேறு சிலர் பாட்டனார் (தாத்தா) பெயரை மட்டும் கேட்டிருக்கக்கூடாதா என்பீர்கள்!

எவ்வாறாயினும் என் நேரம் முடிந்தது.

உண்மையில், தலைமுறை - வழித்தடம் - வேர் - விழுது என்கிற விடயங்களில் அக்கறையோ ஆர்வமோ படாத இரு சமூகத்தினர் தமிழரும் முஸ்லிம்களும். கிறித்தவர் கொஞ்சம் இதில் நேர்த்தி!

தமிழகத்தில் செட்டியார் சமூகம் செறிந்துள்ள காரைக்குடி, தேவ கோட்டையிலும், முஸ்லிம் சமூகம் பெரும்பான்மையாக வாழும் கீழக்கரை - காயல்பட்டினம் - முத்துப்பேட்டை முதலிய இடங்களிலும் பல குடும்பங்களின் பரம்பரைப் பட்டியல் உள்ளது. 'சில்சிலா' என்கிற அரபுப் பெயரில் முஸ்லிம்கள் அழைப்பதையும் கேட்கமுடிகிறது.

நம்ம பகுதிகளைப் பற்றி ஆராய்ந்தால் அன்றாட கவலைகளில் மூழ்கவும், அரசியல் பேசவும், பசியைத் தணிக்க எதையாவது தேடவும் நேரம் சரி! அப்படியே சராசரி ஆயுளும் முடிந்து போகிறது!

மரணச் சான்றுப் பத்திரத்தில் மிஞ்சி நிற்பது இறந்தவர் பெயரும் அவர் யாருக்குப் பிறந்தார் என்பதும்!

அப்பறம் எங்கே தலைமுறைப் பதிவு? சந்ததியினர் எதை வைத்து யாரை முன்னோர் மூதாதையர் என்பர்?

விதிவிலக்காக ஓர் அபூர்வ நிகழ்வை (அதிசயம் என்றும் வர்ணிக்கலாம்) கிழக்கின் கல்முனைக்குத் தெற்கே இரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ள ஓர் ஊரில் ஒரு குடும்பத்தார் செய்துள்ளனர்.

முதலில் இங்கே பிரகரமாகியுள்ள படத்தைப் பாருங்கள்.

ஒரு பறவைப் பார்வையில் நமக்குப் புரிவது பாடசாலை ஒன்றின் முன் ஆசிரிய ஆசிரியைகள் மாணவ மணிகளுடன் பிடித்துக் கொண்ட பிரியாவிடைப் படமாக!

அச்சொட்டாக அறுபது பேரை உள்ளடக்கி, 29 ஆண்டுகளுக்கு முன் கிளிக்கான (1970) இந்நிழற்படம் பாரிய குடும்பம் ஒன்றின் வேர்களையும், விழுதுகளையும் காட்சிப்படுத்தும் ஒன்று.

ஊரையும் பெயரையும் இப்பொழுது பதிக்கிறேன். சாய்ந்தமருதூர் அது! பெயரில்தான் சாய்வு! சாய்ந்து போகாத சாதனை ஊர்!

இங்கே சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன், 19ம் நூற்றாண்டில் ஒரு 'பெரிய வாத்தியார்!' அவர் இயற்பெயர் இஸ்மா லெப்பே. ஒரே நேரத்தில் வாத்தியாராகவும் வைத்தியாராகவும் பரிணமித்தவர். முதன்முதல் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் நடத்தி கல்வி வெளிச்சம் காட்டியவர்.

இவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பரம்பரை வழித்தடத்தில் (பரம்பரை) எத்தனையெத்தனையோ கவிஞர்களும், கல்விமான்களும், மருத்துவர்களும் மலர்ந்து கிழக்கின் மண்ணுக்கு வாசம் பரப்பினர்.

இன்றைக்கும் 'எஞ்சிய விழுது'களாக இலக்கியக்காரர்கள் - அறிவு ஜீவிகளாக ஒரு எஸ். எச். எம். ஜெமீல், எஸ். முத்துமீரான், ஏ. எல். கே. தாலிம் போன்றோரை நம் காலத்தில் பார்க்க முடிகிறது.

மேற்படி 'பெரிய வாத்தியார்'ின் பெருமைமிகு மகனாக அலியார் பரிகாரி. இவரது அருமை மகனாக ஸுலைஹா உம்மா. இந்தத் தாயின் ஒரு மகனாக அலியார் என்ற முத்தலிஃப் வைத்தியர்.

இந்த மதிப்புக்குரிய வைத்தியர் நான்காம் தலைமுறையினராக 1892ல் பிறந்து 1973ல் ஓய்வுறக்கம் கொண்டார். 81-அகவை வரை வாழ்ந்த காலத்திலும் அதன் பின்னரும் மேலும் நான்கு தலைமுறைகளைத் தந்தார். ஆக எல்லாமாக எட்டு!

முடிந்து விட்ட 2009ஆம் ஆண்டின் முதல் மாதத்தில் எடுத்த ஒரு கணக்கெடுப்பின்படி மொத்தம் 257 அங்கத்தவர்கள் இக்குடும்பத்தில் உள்ளடங்குகின்றனர். ஆதாரபூர்வமான பட்டியலும் தயாரித்துள்ளனர்.

கிழக்கிலங்கை மண்ணில் மட்டுமல்ல, வேறு எத்திசை மண்ணிலும் இப்படி எட்டுத் தலைமுறை வழித்தடம் இருக்குமா.

கிழக்கின் அன்புமணி, வாகரை வாணன், பிஸ்றுல் ஹாஃபி (அக்கரைப்பற்று), வடக்கின் செங்கை ஆழியான், வடமத்தி அபல் லத்தீஃப் (புத்தளம்), மலையகம் சாரணாகையூம் (புதுளை), எஸ். எம். ஏ. ஹஸன் (கண்டி), அ. லெ. மு. ராஸிக் (பொல்காவளை), தென்னிலங்கை ஏ. இக்பால், திக்குவல்லை கமால் போன்றோரிடமிருந்து மேலும், தகவல்கள் பெற ஆவலாய் உள்ளது பேனா!

நன்றி : இவ்வோசை உருவாகக் காரணமான எஸ். எச். எம். ஜெமில், ஏ. எம். றஸ்மி, ஏ. ஜே. எஸ். அஹமது, எம். எம். எம். முஸாஃபிக் ஆகிய முத்தலிஃப் வைத்தியக் குடும்பத்தினருக்கு.

தமிழ்க்கவிஞர் இல்லத்தில் உருது உரையாடல் மொழி!

அவர் 'ஆனானப்பட்ட கவிஞர்தான்! ஐயம் வேண்டாம்! தமிழக அரசின் ஆஸ்தான கவிஞர்' ஆசனத்திற்குக் கூட கலைஞரால் முன்மொழியப்பட்டவர் அவரது செல்லப்பிள்ளைகளுள் ஒருவர்.

அத்தகையவர் தன் இல்லத்திற்குள் நுழைந்தால் தமிழை மறந்து விடுவார்!

காரணம், அவர் வீட்டார் வீட்டிற்குள் உரையாடும் மொழி உருது! தப்பியும் தமிழ் ஒலிக்காது! இவரும் ஒலிக்கக் கேட்டுக் கொள்ளமாட்டார்.

ஏன்? ஏன்? அவருக்கும் அவரைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் தாய்மொழி உருது! வயிறு நிறைக்க வாய்த்த மொழிதான் தமிழ்! நீடு வாழ்க 'கவிக் கோ'!

கனடா 'உதயன்' வழங்கும் உலகளாவிய விருதுகள்

ஒரு வெளிநாட்டில் ஓராண்டு ஈராண்டல்ல 15 ஆண்டு களாக உதித்தவண்ணம் உள்ள 'உதயன்' புலம்பெயர்ந்த தமிழ் உள்ளங்களில் இடம்பிடித்திருப்பவன்.

இலங்கையில் வசித்துக் கொண்டிருக்கிற அல்லது முள்வேலிக்குள் வாசம் செய்து கொண்டிருக்கிற பரிதாபத்திற்குரிய தமிழ் பேசும் உள்ளங்களுக்கு மட்டும் என்று ஒரு சிறுகதைப் போட்டியை அறிவித்து ஆயிரமாயிரமாக (25-15-08) மூன்று சுளையான ரொக்கப் பரிசுகளையும் 10 ஆறுதல் பரிசுகளையும் வழங்கவுள்ள அதன் நிறுவனர் ஏற்பாட்டாளர் 'லோகன்' லோகேந்திரலிங்கம் இன்னொரு இன்ப அதிர்ச்சியையும் இவ்வாண்டு மார்ச் 21ல் ஏற்படுத்தவுள்ளார்.

உலகளாவிய ஈதியில் பதிப்புத் துறையில் சாதனை செய்துவிட்ட தங்கத் தமிழ்வாணனின் கனிஷ்ட புதல்வர் திரு. ரவி தமிழ்வாணன் அவர்களுக்கும், ஒலிபரப்புத்துறையில் தனியிடம் பிடித்துள்ள தம்பி - அன்பு அறிவிப்பாளன் - பீ. எச். அப்துல் ஹமீத் அவர்களுக்கும் உதயனின் அனைத்துலக சாதனையாளர் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்க உள்ள தகவல் இப்புத்தாண்டின் பட்டாசு ஓசையை விட பன்மடங்கு அனுபவித்து கைதட்ட வேண்டிய ஒன்று!

மன்னிக்கவும்! எடை கேட்காதீர்கள்!

ஃபிரான்சில் பெண்களுக்கான ஓர் அழகு நிலையம் இருக்கிறது! அதிக எடையுள்ள 'புளிமூட்டை'ப் பெண்கள் அங்குள்ள எடை இயந்திரத்தில் ஏறி எத்தனை என அறிய ஆவலாய் காத்திருந்தால் துண்டு அட்டையில் வரும் பதில் : "மன்னிக்கவும்! எடை கூடியவர்கள் அறிய விரும்பாதீர்கள்!"

இது நியாயந்தானா? என என் 'நிழல்' ஓசையிடுகிறார்!

புடைவைகளைத் தேடிக்களைத்தேன்!

நாடொன்றுக்குச் சென்று வந்தால் 'என்ன கொண்டு வந்தீர்கள்?' என்பது வழக்கம். பேனாக்காரனிடம் அப்படி கேட்க முடியாதே! அவன் தகவல்களை - அனுபவங்களையே அள்ளி இறைப்பான்.

மலேசியா சென்ற பேனா அங்கே தேடிக்களைத்தது புடைவைகளை!

என் 'நிழல்' எனக்குப் பக்கதுணை!

புடைவைக் கடைகளில் ஏறி இறங்கினோம் என்பதல்ல இதன் கருத்து!

நாங்கள் புடைவை உடுத்திய தமிழ்ப் பெண்களைத் தேடி அலைந்தோம்!

மலேசியாவில் தமிழ்ச் சமூகத்தார் புடைவைகளை மறந்து காலம் பல! தீபாவளி நேரத்தில் கூட அபூர்வம்! போனால் போகிறதென்று வெள்ளிக்கிழமைகளில் மட்டும் கோயிலுக்குக் கொஞ்சம் பேர் உடுத்துவார்களாம்!

கோலாலம்பூரில் செட்டியார் தெரு!

கொழும்பில், செட்டியார் தெரு என்றால் நகைக்கடை நிறைவு வரும். இப்பொழுது சைவ உணவகங்களும் நிறைந்து வருகின்றன.

அச்சொட்டாக இதே காட்சியை கோலாலம்பூரிலும் காண முடிந்தது.

அதற்கும், 'செட்டியார் தெரு' என்றே பெயர். 'லீபோ அம்பாங்' (Leboh Ampang) என்ற பூர்வீகப் பெயரை புறந்தள்ளிவிட்டு தமிழ் பேசுவோர் 'செட்டியார் தெரு' என்கின்றனர்!

நல்ல நகைக்கடைகளும், நன்கு சுவையான சைவ உணவகங்களும் அடுத்தடுத்து!

கொழும்புத் தெருவில் பிதற்றல்

மலேசியாவிலிருந்து திரும்பிய ஒரு பகலில் செட்டித் தெருவுக்கு உணவுக்குப் போனபொழுது ஒரு வெற்றிலைப் பெட்டி கவிஞனின் பிதற்றலொன்று ஓசை இல்லா ஓசையாக ஒலித்தது.

"அவன் எழுத்தாளனா? இவன் எழுத்தாளனா? அவன் பதர்! இவன் உதிர்!" - என தனக்குத்தானே பிதற்றிக் கொண்டிருந்தார்!

"என்ன இப்படி?" என அங்கு வந்த ஒரு கவர் ஞானியிடம் கேட்டபொழுது, "எல்லாம் வெளியீட்டாளர் கொடகே செய்த விருதளிப்பு வேலைதான்! தனது வட்டத்தைச் சேர்ந்தவரே தனக்குக் குழிபறித்து விட்டதாகக் கருதி ஓசையோ ஓசை! ஆனால் அவர்களது தேர்வு அச்சொட்டாக சரியானதே! இவரது ஓசை பிசுபிசுத்துப் போய்விட்டது! ஆகவே தனியாகப் பிதற்றல் என்றார்.

கவிஞர் வெற்றிலையைச் சப்பிச் சப்பி 'இரத்தம் வடிக்க' நமது பேனா நல்ல மிளகு ரசத்தை ரசித்துக் குடித்தது.

'சோழ நிலா' குந்தவிக் கே வொருந்தும்!

இரு இதழ்களுக்கு முன்னால் சோழர் வம்சத்தில் ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணை அடையாளம் காட்டிய பேனா, அந்த நங்கையை 'சோழ நிலா' என்றது. 'வாகரை வாணன்' என்பவர் அந்தப் பெயர் இராஜ ராஜனின் வம்சமான குந்தவைக்கே பொருந்தும் என 'ஞான'த்தில் தெரிவித்திருப்பது எனக்கும் உடன்பாடே! அவரே 'சோழ நிலா'! நன்றி. நன்றி.

உமகால கலைஇலக்திய குதழ்வுகள்

குறிஞ்சிநாடன்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் “பள்ளிக்கூடம்” குறும்பட வெளியீடு

வவுனியா விபுலாநந்தாக் கல்லூரியின் “விபுலம் அரங்கியற்கலைக் கழகத்தின் தயாரிப்பில் கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேளின் இயக்கத்தில் உருவான பள்ளிக்கூடம் குறும்பட வெளியீட்டு வைவமானது, கடந்த 07-11-2009 சனிக்கிழமை மாலை 4.00 மணிக்கு, கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

வவுனியா விபுலாநந்தாக் கல்லூரியின் அதிபர் திரு. மு. ஜெயதரன் அவர்களின் தலைமையில் இவ்விழா ஆரம்பமானது. விழாவில் பிரதம விருந்தினராக பேராசிரியர் திரு. சபா ஜெயராசா அவர்கள் கலந்து சிறப்பிக்க, சிறப்பு விருந்தினர்களாக திரு. G. போல் அன்ரனி அவர்களும், திரு. இ. நித்தியானந்தன் அவர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

கௌரவ விருந்தினர்களாக தமிழறிஞர் தமிழ்மணி அகலங்கன் அவர்களும், சைவப்புலவர் திரு. வ. செல்வத்துரை அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். நிகழ்ச்சிகளை சக்தி F.M அறிவிப்பாளர் திரு. D. செல்ரன் அன்ரனி தொகுத்து வழங்கினார்.

ஆசிரியரினை பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியவர்கள் வாழ்த்துச் செய்தியாக அனுப்பியிருந்தார். குறும்படம் சிறப்பாக அமைந்திருப்பதாகவும், “இது குறும்படம் அல்ல, குறுக்கப்பட்ட ஒரு நீண்ட திரைப்படம்” என்றும், பாடசாலை மாணவியொருத்தியின் பதினொரு வயது தொடங்கி இருபத்தைந்து, இருபத்தாறு வயது வரைக்குமான சம்பவங்களை மிகச் சிறந்த முறையில் இயக்கியிருப்பதாகவும், காட்சிப் பின்புலங்களும், இசையும், ஒளிப்பதிவும், பாடல் வரிகளும், பாடியவர்களும் மிகமிகச் சிறப்பாக இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தமை சிறப்புமிக்கதாக அமைந்திருந்தது.

வெளியீட்டு உரையின் போது, தமிழ்மணி அகலங்கன் அவர்கள், வவுனியா மாவட்டத்தில் தொண்ணூறுகளின் போது வெளிவந்த முதலாவது குறும்படமாக “யாழ்தேவி” எனும் படத்தைக் குறிப்பிடலாமென்றும், இற்றைவரை வவுனியாவில் பத்துக் குறும்படங்கள் வெளிவந்துள்ளன என்றும் குறும்படங்களின் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டிருந்தமை வெளியீட்டு உரைக்கு மேலும் சிறப்பைச் சேர்த்தது.

நயவுரையின்போது திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் “பள்ளிக்கூடம்” எனும் குறும்படத்தில் இடம்பெற்றுள்ள மிகச் சிறப்பான அம்சங்களைப் பற்றியும், நுணுக்கமான காட்சிகளைப் பற்றியும், மிகமிக அற்புதமான முறையிலே பல கோணங்களிலிருந்து நோக்கி, நயம்பட உரையாற்றியமையானது உண்மையிலேயே இக்குறும்படத்திற்கு அணிசேர்த்தது என்பது மிகையாகாது.

அவரது நயவுரையினைத் தொடர்ந்து கலைஞருக்கான கௌரவமும் இடம்பெற்றது. குறும்பட வெளியீட்டு வைவத்தில் கலந்துகொண்ட அனைவரது கண்களுக்கும் விருந்தாக, பள்ளிக்கூடம் குறும்படத்தின் சில காட்சிகள் விருந்தாக்கப்பட்டன.

இவ்விழாவிற்கு வருகை தந்திருந்த விருந்தினர்களின் ஆசிரியர்களுடன் இந்நிகழ்வு இனிதே நிறைவு பெற்றது.

தகவல் : த. பிரதாபன்

7.11.2009 சனிக்கிழமை மாலை 4.00 மணிக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்ட ‘பள்ளிக்கூடம்’ குறும்பட வெளியீட்டின் போது : அதிபர் திரு. மு. ஜெயதரன் அவர்களுக்கு பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கிறார் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள். அருகே நிற்பவர்கள் - இயக்குனர் க. ஸ்ரீகந்தவேள், பாடலாசிரியர் த. பிரதாபன்

‘பள்ளிக்கூடம்’ எனும் குறும்பட வெளியீடானது கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் 7.11.2009 சனிக்கிழமை மாலை 4.00 மணிக்கு வெளியிடப்பட்ட போது : இடமிருந்து வலமாக : இசையமைப்பாளர் கந்தப்பு ஜெயந்தன், G. போல் அன்ரனி, சைவப்புலவர் வ. செல்வத்துரை, இ. நித்தியானந்தன், இயக்குனர் க. ஸ்ரீகந்தவேள், அதிபர் மு. ஜெயதரன், தமிழ்மணி அகலங்கன், பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, அண்ணா கோப்பி உரிமையாளர், பாடலாசிரியர் த. பிரதாபன், உதவி இயக்குனர் மாணிக்கம் ஜெகன், சக்தி FM அறிவிப்பாளர் செல்ரன் அன்ரனி ஆகியோரைப் படத்தில் காணலாம்

த. அஜந்தகுமாரின் இரு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை உதவி விரிவுரையாளர் த. அஜந்தகுமார் எழுதிய ஒரு சோம்பேறியின் கடல் (கவிதை) தனித்துத் தெரியும் திசை (ஆய்வு) ஆகிய இரு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா 8.11.2009 ஞாயிற்றுக்கிழமை மு.ப 9.30 மணியளவில் பேராசிரியர் செ. கிருஷ்ணராஜா தலைமையில் நெல்லியடி தடங்கன் புளியடி கல்யாண மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது.

மங்கல விளக்கேற்றல், தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துடன் ஆரம்பமாகிய நிகழ்வில் வரவேற்புரையினை சி. திருச்செந்தூரன் நிகழ்த்தினார். அறிமுகவுரையினை சமூகவியல்துறை விரிவுரையாளர் இ. இராஜேஸ்கண்ணன் நிகழ்த்தினார். அஜந்தகுமாரின் கவிதை, சிறுகதை, விமர்சனம், இதழியல் ஆய்வு ஆகிய திறன்களின் தடங்களை அவர் உரை தொட்டுத் தழுவி நின்றது. வெளியீட்டுரையினை யாழ்ப்பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா நிகழ்த்தினார். அதில் அவர் தம் பிள்ளைகள் தம்மிலும் வளர்வதைக் கண்டு பெற்றேரின் உள்ளமாய்த் தாமும் மகிழ்வதாய்க் கூறினார். நூலின் முதற்பிரதிகளை முறையே ஊற்று நிறுவனப் பணிப்பாளர் பொ. விக்னேஸ்வரன் அவர்களும் வாழ்க்கைக் கல்வி தொழிற்கல்வி அமைச்சின் யாழ்ப்பாண மாவட்ட இணைப்பாளர் இரா. அகிலன் அவர்களும் பெற்றுக்கொண்டனர்.

அஜந்தகுமாரின் ஆய்வு நூலின் கருத்துரையினை யாழ்ப்பல்கலைக்கழக கல்வியியல்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களும் மூத்த எழுத்தாளர் குப்பினான் ஐ. சண்முகன் அவர்களும் ஆற்றினார்கள். கலாநிதி த. கலாமணி அவர்கள் 'ஆய்வை ஒரு நிர்ப்பந்தமாகச் செய்வோர் மத்தியில் அஜந்தகுமார் மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடன் இந்நூலை ஆக்கியுள்ளார் என்றும் - குப்பினான் ஐ. சண்முகன் 'திசை' இதழைப் பற்றிப் புதிய தலைமுறைக்கு அறிமுகம் செய்யும் வகையிலும் அதன் சிறுகதைகளை அறிமுகமும் ஆய்வும் செய்யும் வகையிலும் இது ஆய்வாகவும் ஆவணமாகவும் பரிணமிக்கிறது' என்றார்.

கவிதை நூலின் கருத்துரைகளை தமிழ்த்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் க. அருந்தாகரன், சமூகவியல்துறை உதவி விரிவுரையாளர் ந. மயூரரூபன் ஆகியோர் ஆற்றினார். க. அருந்தாகரன் அவர்கள் 'அஜந்தகுமாரின் கவிதைகளைப் படிக்கும்போது சுகுமாரன், அஷ்வகோஷ், சோலைக்கிளி போன்றோரின் கவிதைகள் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன. இது இவரது கவிதைகளின் வெற்றி' என்றார். ந. மயூரரூபன் அவர்கள் 'அஜந்தகுமாரின் கவிதைத் தலைப்புகளும் அவரின் அந்தரங்க, தொன்மப் படிமங்களும் பரவசத்தைத் தருகின்றன' என்றார். அடுத்து ஏற்புரையினை மிக உணர்வுபூர்வமாக அஜந்தகுமார் ஆற்றினார். நன்றியுரையை 'அம்பலம்' இதழின் ஆசிரியர் த. பிரபாகரன் ஆற்றினார். 350இற்கு மேற்பட்டவர்களால் நிரம்பியிருந்த இந்த நூல் வெளியீட்டு விழா இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்திருந்தது.

தகவல் : சி. திருச்செந்தூரன், யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்

மன்னாரில் தமிழ்நேசன் அடிகளாரின் 'நெருடல்கள்' கவிதைத் தொகுதி நூல் வெளியீடு

மன்னார் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவரும் மன்னார் மறைமாவட்ட கத்தோலிக்க மாதாந்தப் பத்திரிகையான 'மன்னார் பத்திரிகையின் ஆசிரியருமான அருட்பணிப்பாளர் தமிழ்நேசன் அடிகளாரின் 'நெருடல்கள்' என்ற கவிதைத் தொகுதி நூல் வெளியீட்டு விழா கடந்த 28.11.2009 அன்று மன்னார் நகரசபை மண்டபத்தில் சிறப்பாக இடம்பெற்றது.

இந்நிகழ்வில் மன்னார் ஆயர் மேதகு இரா. யோசேப்பு ஆண்டகை, மன்னார் பிராந்திய உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளர் திரு. எம். ஏ. ஜே. தூரம், மன்னார் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. ஏ. ஆபேல் றெவல் ஆகியோர் அதிதிகளாகக் கலந்துகொண்டனர். நூலின் முதல் பிரதியை மன்னார் ஆயர் அவர்கள் கலைஞர் குழந்தை (திரு. செ. செபமலை) அவர்களுக்கு வழங்கினார். நூல் நயப்புரையை வங்காலை மன்/ ஆனாள் மகாவித்தியாலய ஆசிரியர் மொழியும் வள்ளல், கவிஞர் தென் புலோலியூர் பரா ரதீஸ் அவர்கள் நிகழ்த்தினார். திரு. மக்கள் காதர் அவர்கள் இந்நிகழ்வுக்குத் தலைமை தாங்கினார்.

மன்னார் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் ஐநூறுக்கும் அதிகமான மக்கள் கலந்து கொண்டு தமிழ் நேசன் அடிகளாரிடமிருந்து நூல்களைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

படங்களுடன் கூடியதாக வித்தியாசமான வடிவமைப்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ள இக்கவிதை நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியுள்ள பேராசிரியர் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கலாநிதி துரை மனோகரன் அவர்கள் "கவிஞர் என்ற முறையில் தமிழ்நேசன் அடிகளாரின் இயல்பான ஈடுபாடுகள், ஆர்வங்கள், அனுபவங்கள், எதிர்்பார்ப்புகள், சமுதாயம் தொடர்பான விமர்சனங்கள், அரசியல் அநீதிகளுக்கு எதிரான ஆவேசம் போன்றவை அவரது கவிதைகளின் அடிநாதங்களாக விளங்குகின்றன. அடிப்படையில் மானிட நேயம் கொண்ட கவிஞராகத் தமிழ் நேசன் அடிகளார் விளங்குகிறார்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்நூலுக்கு நயப்புரை வழங்கியுள்ள கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறைத் தலைவர் கலாநிதி செ. யோகராசா அவர்கள் "நூணுகி நோக்கும்போது கவிஞரது கவிதையின் அடிநாதமே வாழ்வியல் தத்துவம் என்றாகிறது. அத்தகைய கவிதைகள் செறிதாகவும், அளவில் சிறியதாகவும், நறுக்காகவும், மொழி வீச்சோடு வெளிப்பட்டு எமது கவனத்தை பெருமளவு ஈர்த்திருக்கிறது" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூலுக்கு கருத்துரை வழங்கியுள்ள பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் "தமிழ்நேசன் அடிகளாரின் ஆள்நிலைப் பிரகாரங்களின் வெளிப்பாடாகவே இக்கவிதைத் தொகுதி அமைகின்றது" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்நூல் தமிழ்நேசன் அடிகளாரின் மூன்றாவது நூல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கலாநிதி நா. தணிகாசலம்வினையின் பணிநயப்பும் நூல்கள் வெளியீடும்

இந்நிகழ்வு கடந்த 15.11.2009 ஞாயிற்றுக்கிழமை முற்பகல் 9 மணிக்கு யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரியின் குமாரசாமி மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்விற்குப் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி முன்னாள் அதிபர் கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் தலைமை தாங்கினார்.

இந்நிகழ்வில் வரவேற்புரையை யாழ்ப்பாண இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை அதிபர் வே. ஞானகாந்தனும் வாழ்த்துரைகளை யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் என். சண்முகலிங்கன், யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரி முன்னாள் அதிபர் அ. பஞ்சலிங்கம், தற்போதைய அதிபர் வீ. கணேசராசா ஆகியோரும் வழங்கினர்.

யாழ்ப்பலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி. அ. வேதநாயகம், வேம்படி மகளிர் கல்லூரி அதிபர் திருமதி. க. பொன்னம்பலம் ஆகியோர் பாராட்டுரைகளை வழங்கினர்.

‘தணிகை’ பணிநயப்பு மலரை யாழ் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராசா வெளியிட்டு வைக்க யாழ் பல்கலைக்கழகக் கல்வியியற்றுறை விரிவுரையாளர் பேராசிரியர் மா. சின்னத்தம்பி நயப்புரையாற்றினார்.

‘கல்வியுலா’ மலரை கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் வெளியிட ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி ஆசிரியர் ம. பா. மகாலிங்கசிவம் நயப்புரை நிகழ்த்தினார். யாழ் பல்கலைக்கழகக் கல்வியியற்றுறை விரிவுரையாளர் கலாநிதி த. கலாமணி, கல்வியியற் கல்லூரி உப பீடாதிபதி பா. தனபாலன் ஆகியோரும் நூல் அறிமுகவுரைகளை நிகழ்த்தினர். கலாநிதி ச. நா. தணிகாசலம் பிள்ளையின் ஏற்புரை, யூனியன் கல்லூரி ஆசிரியர் ந. தவசோதிநாதனின் நன்றியுரை என்பவற்றுடன் விழா இனிதே நிறைவு பெற்றது.

வண. கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசனின் “இலங்கைத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சியில் அமெரிக்க மிஷன்” நூல் வெளியீட்டு விழா

இந்நிகழ்வு 18.11.2009 புதன்கிழமை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிப் பட்டதாரிக் கற்கைப் பிரிவு மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. யாழ் பல்கலைக்கழகக் கல்வியியற்றுறை விரிவுரையாளர் பேராசிரியர் மா. சின்னத்தம்பி தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் வரவேற்புரையைக் கோப்பாய் நோ. க. வித்தியாலய அதிபர் ச. லலீசன் நிகழ்த்தினார். யாழ் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் நா. சண்முகலிங்கன் வாழ்த்துரை வழங்கினார். நூல் வெளியீட்டுரையை யாழ் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜாவும் மதிப்பீட்டுரையை யாழ் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைச் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் ஈ. குமாருமும் நிகழ்த்தினர். நூலின் முதற்பிரதியை யாழ் பல்கலைக்கழகப் பதில் நூலகர் செல்வி. எஸ். அருளானந்தம் பெற்றுக் கொண்டார்.

தகவல் : ம. பா. மகாலிங்கசிவம்

மறைந்த ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் அகஸ்தியருக்கு ஜேர்மனியில் விழா

ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான அமரர் எஸ். அகஸ்தியர் அவர்களால் எழுதப்பட்ட லெனின் பாதச்சுவடுகளில், மானிட தரிசனங்கள் ஆகிய இரு நூல்களின் அறிமுக விழா ஜேர்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தினரால் கடந்த 25.10.2009 அன்று ஜேர்மனி - டியூஸ்பேர்க் மாநகரில் வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது. இவ்விழாவுக்கு லண்டன் தமிழ் வானொலி அனுசரணை வழங்கியது.

எழுத்தாளர் திருமதி. ஜெயா நடேசனும், எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான திருமதி. நவஜோதி யோகரட்ணம் அவர்களும் மங்களகரமாக குத்துவிளக்கேற்றி வைத்து விழாவை ஆரம்பித்து வைத்தனர். விடுதலைப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த அனைத்துப் போராடிகளையும், பொதுமக்களையும், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தம்முயிரீந்த எழுத்தாளர்களையும் நினைவு கூர்ந்து மௌன அஞ்சலி நிகழ்த்தப்பட்டது. எழுத்தாளர் ப. பசுபதிராசா அவர்களின் பாடல் வரிகளுக்கு தமிழ்மொழி வாழ்த்துப்பா பாடி சங்கீத ஆசிரியை திருமதி. கலைவாணி ஏகானந்தராசா அவர்கள் விழாவுக்குச் சிறப்புச் சேர்த்தார். விழாவுக்கு வந்திருந்த அனைவரையும் எழுத்தாளர் ப. பசுபதிராசா வரவேற்றுப் பேசினார். ஜேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவரும், மண் சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமான வ. சிவராசா அவர்கள் தலைமையுரை ஆற்றிய போது உலகம் வாழ் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிப்பதற்காகவே அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு ஜேர்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் ஏழு ஆண்டை நிறைவாக்கும் இந்நேரம் மறைந்து போன ஒரு ஈழத்துப் படைப்பாளிக்கு முதல் மரியாதை செய்யும் வித்தியாசமான இலக்கியக் களம் இதுவென்றார்.

அமரர் அகஸ்தியர் அவர்கள் எழுதி இலண்டனில் வெளியீட்டு செய்யப்பட்ட லெனின் பாதச்சுவடுகளில் என்ற நூல் முதலில் அறிமுகத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. முதற் பிரதியை சங்கத் தலைவர் வெளியிட எழுத்தாளரும், ஜேர்மனிய விஜயலட்சுமி ரூபகார்த்த சிறுவர் கழகத்தின் பொறுப்பாளருமான க. பத்மகுணசீலன் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்.

லெனினின் பாதச்சுவடுகளில் நூல் மீதான அறிமுகத்தை தன் கவிவளம் மிக்க சொற்கோர்வையால் அணிசெய்த ஜேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கப் பொருளாளர் கவிஞர் அம்பலவன் - புலனேந்திரன் அவர்கள் சமூகக் கொடுமைகளை வெட்டிச் சாய்க்க முற்போக்குக் கருத்தை கருவியாக்கி களம் புகுந்த இலக்கியப் போர்வீரன் எழுத்தாளர் அகஸ்தியர் எனப் புகழாரம் செய்து கொண்டார்.

இந்த நூல் மீதான கண்ணோட்டத்தை சங்கத்தின் செயலாளர் எழுத்தாளரும் மாக்ஸிய ஆர்வலருமான தமிழ்மணி க. அருந்தவராசா அவர்கள் நிகழ்த்தினார்.

மானிட தரிசனங்கள் என்ற அகஸ்தியரின் அடுத்த நூலை எழுத்தாளர் பொன். புத்திசிகாமணி அவர்கள் நயம்பட அறிமுகம் செய்தார். மக்களுக்குள் சென்று மக்களின் ஆதங்கங்களை அறிந்து பின் அவர்கள் மூலம் அவர்களோடு பேசும் அதிசயத்தை நிகழ்த்திய அற்புதப் படைப்பாளி அகஸ்தியர் என்றார்.

இந்நூல் பற்றிய கண்ணோட்டத்தை ஜேர்மன் கல்விச்சேவையின் தலைவர், எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உப தலைவர், எழுத்தாளர், தமிழ்மணியுமான பொ. சிறிஜீவகன் அவர்கள் நூலுக்குள் அடக்கப்பட்ட 38 தரிசன வடிவங்களுக்குள் தாவித் தாவி பொருள் கொணர்ந்து மக்களின் படைப்பாளியின் மானிட ஈடேற்றத்தைப் புரிய வைத்த இவரின் பார்வை சபையோரை மிகவும் கவர்ந்தது. இடதுசாரிகளையும் அவர்களின் செயற்பாடுகளையும் எடுத்துக்கூறி அவர்களை நினைவுபடுத்தி பெருமை சேர்த்துக் கொண்டார்.

தொடர்ந்த நிகழ்ச்சியில் லண்டனில் இருந்து வருகை தந்திருந்த ஊடகவியலாளரும் சட்ட ஆலோசகரும் எழுத்தாளர் அகஸ்தியரின் மருமகனுமான எஸ். பி. யோகரட்ணம் அவர்கள் தமிழர் வாழ்வில் அகஸ்தியர் என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

அதன்பின்பு அகஸ்தியரின் மகனும் எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான திருமதி. நவஜோதி யோகரட்ணம் அவர்கள் தனது பதிலுரையை வழங்கினார். அவர் பேசுகையில் தன் தந்தையாரே ஐரோப்பிய வாழ் தமிழ் எழுத்தாளர்களில் அதிகம் பேசப்பட்டவரும் அதிகமாகக் கௌரவிக்கப்பட்டவரெனவும் புளகாங்கிதப்பட்ட நன்றி பகிர்ந்ததுடன் ஜேர்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் மேற்கொண்டுவரும் பணிகளுக்கும் நன்றியும் பாராட்டும் தெரிவித்து விடைபெற்றார்.

அடுத்து லண்டன் தமிழ் வானொலியின் சார்பில் அதன் அறிவிப்பாளர்கள் திரு. பரணிதரன், திரு. வசந்த், எழுத்தாளர் திருமதி. கெங்கா ஸ்ரான்லியும் வாழ்த்துரை வழங்கி விழாவை சிறப்பித்தனர்.

தமிழ்ப்பிரியாவின் “காம்பு ஒடிந்த மலர்” நூல் வெளியீட்டு விழா - சில குறிப்புகள்

தமிழ்ப்பிரியா எழுதிய “காம்பு ஒடிந்த மலர்” சிறுகதைத் தொகுப்பின் வெளியீட்டு விழா 13.12.2009 அன்று மாலை வெள்ளைத்தையிலுள்ள பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றது. இலக்கிய ஆர்வலர்களின் மத்தியில் 4.40 மணியளவில் நிகழ்வு மருத்துவர் எம். கே. முருகானந்தன் அவர்களின் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது. வரவேற்புரையை மீரா பதிப்பக இயக்குனர் புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன் நிகழ்த்தினார். மீரா பதிப்பகத்தின் 81வது வெளியீடாக “காம்பு ஒடிந்த மலர்” சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவருவதாக குறிப்பிட்ட அவர் தமிழ்ப்பிரியாவைப் பற்றியும் அவரது இலக்கியப் பணிகளைப் பற்றியும் விபரித்துக் கூறினார். எழுபதுகளில் வானொலியிலும் பத்திரிகைகளிலும் எழுத ஆரம்பித்து இலங்கையில் வெளிவந்த அநேகமான பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளில் தனது படைப்புக்களை பதிவு செய்திருக்கும் தமிழ்ப்பிரியா 1988ல் திருமணமாகி பிரான்ஸ் நாடு போகும்வரை தொடர்ந்து எழுதி வந்ததாகவும் இவரது படைப்புக்கள் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பேசப்படுவையாக இருந்திருக்கின்றன எனவும் குறிப்பிட்டார்.

மருத்துவர் எம். கே. முருகானந்தன் தனது தலைமையுரையில் எழுத்தாளர்களின் பணிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டதோடு ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் ஈழத்து இலக்கியப் படைப்புக்கள் எந்தவிதமாய் அமைந்திருக்கின்றன என்பதையும் விரிவாகக் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் தமிழ்ப்பிரியாவின் கதைகளில் தான் ரசித்து வாசித்த அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து கொண்டார். 25 வருடங்களுக்கு முந்திய மினிபல் பிரயாணங்கள், ரயில் நிலையங்களின் தமிழ் அறிவிப்புகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டு தமிழ்ப்பிரியாவின் சிறுகதைகள் எம்மை ஒரு புதிய உலகத்துக்குள் அழைத்துச் செல்கிறது என்றும் ரயில் பிரயாணங்கள் பற்றி எழுதியவைகளை வாசிக்கும்போது நாம் இழந்துவிட்ட வசந்த காலங்களை மீண்டும் சுவாசிக்க இவரது கதைகள் உதவியிருக்கிறது என்றும் கூறினார்.

அவரின் தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து திரு. தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் எழுபத்தைந்து வயது நிறைவடைந்ததை வாழ்த்தி தமிழ்ப்பிரியா சார்பிலும் மீரா பதிப்பகம் சார்பிலும் அவருக்கு ஞானம் ஆசிரியர் திரு. தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் மலர்மாலை அணிவித்து கௌரவித்தார்.

அதனைத் தொடர்ந்து வெளியீட்டுரையை திரு. தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். தமிழ்ப்பிரியாவின் கதைகளை தான் முன்பு வாசித்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்ட அவர் தமிழ்ப்பிரியாவின் கதைகள் மேம்போக்காக வாசிக்கக் கூடிய கதைகள் அல்ல ஆழமாகப் படிக்கப்பட வேண்டியவை என்றும் பெண்களின் பிரச்சினையை பெண்களே சொல்லும்போதுதான் சிறப்பு பெறும் என்றும் கூறினார். எத்தனை வருடங்களுக்கு முந்திய கதைகளானாலும் நமது வாழ்வுடன் எந்த அளவுக்கு பொருந்தி வருகிறது என்று பார்க்கும்போது இலக்கிய உலகத்தில் தமிழ்ப்பிரியாவை வாழ வைக்கும் படைப்புக்களாக இத்தொகுதி அமைந்திருக்கிறது என பாராட்டுதல் வழங்கினார்.

தொடர்ந்து சிறப்பு பிரதிகள் வழங்கும் நிகழ்வு இடம்பெற்றது. தமிழ்ப்பிரியாவின் உறவினரான ஏழாலையைச் சேர்ந்த எஸ். முத்துக்குமார் ஐயா முதலாவதாய் சிறப்புப் பிரதியைப் பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து சிறப்புப் பிரதிகள் வழங்கப்பட்டதை அடுத்து திருமதி. பவானி சிவகுமாரனின் நயவுரை இடம்பெற்றது.

ஒவ்வொரு சிறுகதைகளையும் பற்றிய தனது கருத்துக்களை பவானி பகிர்ந்து கொண்டார். காலந்தாழ்த்தி வெளிவந்தாலும் பெண்களின் பிரச்சினைகளையும் சமூக நோக்கத்தையும் கொண்டிருப்பதால் இக்காலத்து வாசகர்களுக்கும் ஏற்படையதாய் இருப்பதுதான் இந்நூலின் சிறப்பு என பவானி சிவகுமாரன் குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து நயவுரை நிகழ்த்தி திருமதி. ராணி சீதன் இச்சிறுகதைகள் 24 வருட பழமையை உணர்த்துவதாக இருப்பதாகவும் பெண்களின் உணர்வுகளுக்கும் அவர்களின் பிரச்சினைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து பெண் அடிமைச் சிந்தனையை மாற்ற வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்போடு எழுதப்பட்டவை என்றும் குறிப்பிட்டார். தெளிந்த நீரோடை போன்ற தமிழ்ப்பிரியாவின் எழுத்து நடை, இயல்பான சித்திரிப்புகள், கதைகளை நகர்த்திச் செல்லும் விதம் பாராட்டத்தக்கவை எனவும் குறிப்பிட்டார்.

இறுதியில் திரு. சி. கந்தசாமியின் நன்றியுரை இடம்பெற்றது. பல வருடங்களாக தமது குடும்பத்துடன் ஒரு சகோதரி போல பழகிய தமிழ்ப்பிரியாவின் சார்பில் நூல் வெளியீட்டு விழா சிறப்புற நடக்க உதவிய அனைவருக்கும் தாம் நன்றி கூறுவதாக அவர் குறிப்பிட்டார். விழாவில் பேசிய அனைவரும் இலக்கியத் துறையில் மீண்டும் தமிழ்ப்பிரியா தனது எழுத்துக்களை பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பத்தையே வெளியிட்டார்கள். காலத்தால் மறக்கப்பட்ட எழுத்தாளராக இவர் இருந்துவிடக்கூடாது என்ற ஆதங்கத்தை இவர்கள் பேச்சின்மூலம் உணரமுடிந்தது. நூலாசிரியர் கலந்து கொள்ள முடியாவிட்டாலும் இந்த வெளியீட்டு விழாவில் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்கள் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் கலந்து சிறப்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

- தாட்சாயினி

நரல் : விடுமுறைக்கு விடுமுறை
- சிறுகதைத் தொகுப்பு
ஆசிரியர் : பவானி தேவதாஸ்
வெளியீடு : புரவலர் புத்தகப் பூங்கா
விலை : ரூபா 150/=
முதற்பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 2009

நூலாசிரியர் பவானி தேவதாஸ் அவர்கள் பற்றிய தகவல்களை அவரும் சொல்லவில்லை. அவருக்கு முன்னுரை தந்த மூத்த பெண் எழுத்தாளர் திருமதி. பத்மா சோமகாந்தனும் சொல்லவில்லை. லக்ஷ்மியின் கதாபாத்திரம் ஒரு கதாபாத்திரம். இந்த பவானியே பல பாத்திரங்களை படைத்தவர் என்ற பெருமையை பெறுபவர். “எழுத்து என்பது ஒரு தவம். அதிலும் சிறுகதை இலக்கியமானது ஆக்க இலக்கியங்களை விட நுட்பமானது, கடினமானது, கலைத்துவமானது” என்று பத்மா சோமகாந்தன் அவர்கள் கூற்று மெய்யுரையே. கதாசிரியர் எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெற்றுள்ளார் என்பதை வாசகர் கருத்துக்கே விட்டுள்ளார். நூலாசிரியரையும் தட்டிக் கொடுத்துள்ளார்.

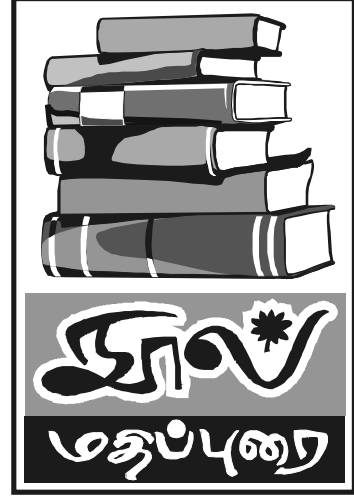
நூலாசிரியருக்கு நேர்த்தியான பார்வையும், சூழலை ஆழ்ந்து கவனிக்கும் ஆற்றலும், அனுபவங்களை சுவையாகச் சொல்லும் பாங்கும், மொழிநடையும், கற்பனை வளமும் நிறையவே உண்டு என்பதை அவரது கதைகள் பறைசாற்றுகின்றன.

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா மூலம் வெளியரும் இந்தத் தொகுப்பில் நினைவில் நீங்காதவள், என் இனிய தோழனே, உருப்பெறா உணர்வுகள், சமவெளி - சிகரம், விடுமுறைக்கு விடுமுறை, ஒரு விதவையின் கதை, பிறந்தகத்தில் பிறந்தநாளும், நேசம், கொடியது, வலிது, மனதின் மனம், ஏன், தேவ உழியும் என்னும் தலைப்புடன் பதினொரு கதைகள் வெளியாகியுள்ளன. இவற்றில் சில வீரகேசரியில் வெளிவந்தவை. சிறுகதை ஒரு சிறு சம்பவத்தை மட்டுமே சுற்றிச் சுற்றி வரவேண்டும் என்பர். இதனை ஆசிரியர் கருத்தில் கொள்வது நன்று. கற்பனை கலந்த அனுபவங்களின் கோர்வை வாசகனை கதைகளோடு ஒன்றிச் செய்யும் என்பதில் மறுப்பதற்கில்லை. அந்த வகையில் வாசகர் மனதில் ஆழமாகப் பதிவார் என்பதும் நிச்சயம்.

நினைவில் நீங்காதவை என்ற கதையில் வரும் பாத்திரம் நீத்தா, தனது எஜமானியிடம் உறுதியளித்தபடி விசுவாசத்தின் உச்சத்தில் நின்று உயிரை தியாகம் செய்கிறார். நீத்தா நெஞ்சில் நிறைந்திருப்பார். என் இனிய தோழனே - இக்கதை பிறந்த குழந்தையின் முகத்தைக் கூட பார்க்கக் கொடுத்து வைக்காத தூர்ப்பாக்கியசாலி சூட்டியக்கா வின் கதையை விரிக்கிறது. துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்கு நல்லவனுக்கும் கெட்டவனுக்கும் பேதம் தெரியாது. உருப்பெறா உணர்வுகள், கதையில் வரும் சம்பவங்கள் எதனைக் காட்டுகின்றன. காலத்தின் கையில் மனிதனே தவிர, மனிதனின் கையில் காலமில்லை என்பதை உணர்த்துகிறது. சந்தர்ப்பம் கடவுளால் அருளப்படுவதை அவற்றை அப்போதே பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். சிவா, ரகு, அப்பா ஆகியோர் சந்தர்ப்பங்களைத் தவறவிட்டனர். வருந்துவதில் பயன் இல்லை. சமவெளி - சிகரம் மலைவத்தை செழிப்பை மதாளிப்பை அற்புதமாக வர்ணிக்கிறது. லோரன்ஸ் போன்ற நல்லெண்ணம் படைத்தவர்களால் தான் இன்று நம்மில் பலருக்கு ஈரநெஞ்சம் இருக்கிறது.

விடுமுறைக்கு விடுமுறை பாத்திர வார்ப்புகள் உறவுகளின் பலத்தையும் பலவீனத்தையும் மேளம் கொட்டிக் காட்டுகிறது. ஒரு விதவையின் கதை - குளோரித்தா பாய் ஒரு மராட்டிய இளவரசி, தங்கக் குடம். திவான் ராமண்ணா 12

குறிஞ்சிநாடல்

வயதான அவரை மணமகள் சம்மதமின்றி மணப்பது ஆண்வர்க்க அடாவடித்தனம். இன்னும் உடன்கட்டை ஏறுமாறு வற்புறுத்தி அவளது சொத்தினை வஞ்சகத்தால் அபகரிப்பது கொடுமையிலும் கொடுமை. கர்த்தரை விசுவாசிக்கும் விட்டில்லன். உதவி செய்து பிரதியுபகாரமாக திருட்டுத் திருமணம் செய்வது பாவத்தாலா? காமத்தாலா? ரோயல் குளோரித்தா வெட்டிய கிணறும், கட்டிய பள்ளியும் ஊராருக்கு உதவும் வரையும் அவள் மக்கள் மனங்களில் வாழ்வார்.

பவானியைப் போல் இன்னும் பவானிகள் மலையகத்தில் உருவாக வேண்டும் என்பது என் பிரார்த்தனை.

நரல் : பண்டைய கிரேக்க

முதன்மையாளர்கள்

ஆசிரியர் : கே. எஸ். சிவகுமாரன்

வெளியீடு : மீரா பதிப்பகம், கொழும்பு

விலை : ரூபா 150/=

முதற்பதிப்பு : பெப்ரவரி 2009

நூலாசிரியர் கே. எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் நாடறிந்த எழுத்தாளர். சுமார் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை இலக்கிய உலகிற்கு ஈந்துள்ளார். பல்துறை பரிமாணங்கள் கொண்டவர். ஆக்க இலக்கியம், பன்முகத் திறன் ஆய்வு, கட்டுரை இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் ஆழமாகக் காலூன்றியவர். அவர் தனக்கென ஒரு தலைசிறந்த வாசக வட்டத்தைக் கொண்டவர். எங்கெல்லாம் இலக்கியக் கூட்டங்கள் நடைபெறுமோ அங்கெல்லாம் அவரைத் தவறாது காண முடியும். தமிழ் இலக்கியத்திலும், ஆங்கில இலக்கியத்திலும் புலமை கொண்டவராகத் திகழ்பவர். அவரது தலைசிறந்த பணியாக தமிழ் எழுத்தாளர் ஆக்கங்களை ஆங்கிலத்திலும் ஆங்கில மொழி இலக்கியங்களை தமிழிலும் தருவதைக் கூறலாம்.

இந்நூலுக்கு முன்னாள் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவரும் பேராசிரியருமான சபா ஜெயராசா அவர்கள் அருமையான முன்னுரை வழங்கியுள்ளார்கள். கையடக்கமான புத்தகம் நாற்பது பக்கங்களைக் கொண்டது. உலகில் நாகரிகம் செழிக்கக் காரணமாக இருந்தது கிரேக்க நாடு. கிரேக்கர்கள்

பழமையான நாகரிகம் கொண்டவர்கள். கிரேக்கம் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நாடு. ஓடிசி, இலியற் போன்ற காப்பியம் கொண்ட நாடு. ஹெசியோடி, ஹோமா போன்ற ஒப்பற்ற புலவர்களைக் கொண்ட நாடு.

பண்டைய கிரேக்க முதன்மையாளர்கள் என்ற தலைப்பில் இந்நூல் வெளிவருகிறது. இதனுள்ளே பண்டைய கிரேக்கர் பெற்ற மதிப்பு, கிரேக்க பௌராணிக உலகம், கிரேக்க புராணங்களின் கடவுள்கள், பண்டோராவின பெட்டி, கிரேக்கக் கடவுள்களும் காவியங்களும் ஹெரோடோட்டஸ், தூஸிடெஸ், ஈடிப்பஸ், ஹெஸிபோட், துன்பியல் நாடகம் போன்ற தலைப்புகளில் கட்டுரை வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

1980இன் முற்பகுதியில் வீரகேசரியில் 'சாளரக் காட்சிகள்' என்ற தலைப்பில் பத்தி எழுத்தாக எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளே இவை. கிரேக்கம் பற்றியறியும் வாய்ப்பினை இந்நூல் நமக்கு வழங்குகிறது. சோக்கிரடீஸ், பிளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் போன்ற தத்துவஞானிகள் கிரேக்கத்திற்கு பிறந்து வாழ்ந்து வளமுட்டினர்.

கிரேக்க நாட்டுக் காப்பியங்களில் வரும் நிகழ்ச்சிகள் சில இந்து சமயக் கோட்பாடுகளுடன் ஒத்துப் போவதாகத் தென்படுகிறது. உதாரணமாக சிவபெருமானின் இடது பாகத்தில் உமாதேவியார் வீற்றிருப்பதைப் போல ஓலிம்பஸ் மலையில் (கைலயங்கிரியில் சிவன்) மலையில் ஜிபிடர் மனை ஜனோ இடப்பக்கம் இருந்து ஆட்சி செய்கிறார். ஜனோவுக்கு வாகனம் உண்டு. அது இரண்டு மயில்கள் முருகப் பெருமானுக்கு இருப்பது போல. இந்து மதத்தில் நவக்கிரகங்கள் ஒன்பது. அவற்றில் சனியும் ஒன்று. கிரேக்கத்தில் சனி ஆட்சி புரிந்த போது மக்கள் நலமாக வாழ்ந்தனர் என்ற குறிப்பு நமக்கு ஆச்சரியமூட்டுவதாகவுள்ளது.

வாசகர்கள் இதனை வாங்கிப் படிப்பதன் மூலம் பல புதிய விசித்திரமான தகவல்களை அறிய முடியும்.

நூல் : வெள்வித் தீ - கவிதைகள்
ஆசிரியர் : சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்
வெளியீடு : மணிமேகலைப் பிரசுரம்,
தயாகராய நகர், சென்னை
விலை : ரூபா 40/= (இந்திய விலை)

திருமதி சந்திரகாந்தா முருகானந்தன் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணி செய்கிறார். வைத்திய கலாநிதி ச. முருகானந்தனின் துணைவியாவார். ஈழத்து பெண்ணிய எழுத்தாளர்களில் குறுகிய காலத்தில் ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தவர். தன்னுடைய கணவரின் எழுத்துக்களுக்கு என் எழுத்து சளைத்ததல்ல என்று கங்கனம் கட்டிக் கொண்டு எழுதிவரும் கவிஞர், இவருடைய எழுத்துக் களை நேசிக்கும் நெஞ்சங்கள் ஆயிரம்.

வெள்வித் தீ என்ற இந்த கவிதை நூலை நாச யுத்த காலத்தில் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாகியும் பலியாகியும் போன அபலைப் பெண்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். நூற்றிப் பதினொரு பக்கங்களைக் கொண்ட இந்தக் கவிதை நூலில் 52 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்தனை கவிதைகளும் பெண்ணியம் பற்றியதாகவே உள்ளன. பெண்கள் சமூகத்தில் பெறும் அவஸ்தைகளை அலங்கோலத்தை அற்புதமாகச் சித்தரிக்கிறது. வாசிப்பதற்கு இலகுவான சொற் பிரயோகம், சோர்வினைத் தராத சொல்லோவியம்.

இவரது கவிதைகள் கூறும் காட்சிகள் என்ன என்பதைப் பார்த்தால், நாளும் பொழுதும் அவஸ்தைப்பட்டு ஆக்கிரமிக்கப் படும் பெண்கள் முழுத் தூக்கத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கிறார்கள் என்று வேதனைப்படுகிறார். அவர்களை துடித்தெழுச் செய்யும் அஸ்திரங்களாக சொற்களை வீசியுள்ளார். போர்க்காலத்தில் கணவன்மார் அநீதியாகக் கொல்லப்பட்டுத் தவிக்கும் நங்கையரின் துயரத்தைப் பாடுகிறார். சினிமாத் தனம் கொண்ட கேடிகளின் வக்கிர புத்தியை இகழ்ந்து வசை பாடுகிறார். காதலித்தவளை கைப்பிடிக்க லட்சங்கள் கேட்டுக் கையாலாகக் கபோதிகளை சொல்லம்புகளால் துளைக்கிறார். மணநாள்காணாது உள்ளம் கருகி, உடல் மெலிந்து வாடும் வனிதையரின் உள்ளக் குமுறலை உளமுருகிப் பாடியுள்ளார்.

காதலித்து ஏமாற்றி கருவைத் தந்து, வேறோர் காரிகையைக் கைப்பிடிக்கும் கபோதிகளைப் பார்த்து முதலிரவில் பால் பருகும் நீ முலை கனக்கும் பாலுடன் நான் என் கருவறையில் உன் ரூபகமாய் நீ தந்த வாரிசு உதைக்கிறது மனம் நொந்து பாடும் மங்கையொருத்தியின் முராரி இது. தனது கவிதை என்ன சாதிக்கப் பிறந்தது என்பதை நம்பிக்கையுடன் கவிஞர் பேசுகிறார்.

காலப் புயலில் வர்ண ஜாலம் காட்டி
மயக்கும் போலிகளுக்கு
கசையடியாய் விழும்
என் கவிதை வரிகள்

பெண்கள் இன்னும் அடிமைத்தனத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கக் காரணம் பழைய பஞ்சாங்கமும், பழமை வாதிகளும், இதிகாச புராணங்களும், அநீதியான சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுமே என்பது கவிஞர் கருத்து. காலம் மாறி, கல்வியில் சிறந்து பல துறைகளிலும் ஆணுக்குப் பெண் சளைப்பில்லை என்று நிற்கும் இன்றைய நவநாகரிக யுகத்தில் ஏன் இந்த சிறை என்று இடிபோல் முழங்குகிறார்கள்.

வானம் நோக்கி விழித்தெழுந்து
சிகரங்களைத் தொட்டபின்பும்
சிறை இருப்புக்கள் ஏன் தொடர்கின்றன.

என்று குரல் எழுப்புகிறார்கள்.

வாழ்க்கை சொர்க்கமான தல்லவென
மறுபடியும் மறுபடியும்
நிரூபிக்கப் பட்டாலும்கூட
அவரை உதறிவிட முடிவதில்லை
எப்பவோ அவர் மீது கொண்ட
உண்மைக் காதலால்.

இந்த வரிகள் பெண்களின் இயலாமையை எடுத்து இயம்புகிறது. அச்சம் மடம் நாணம் கற்பு இவை எல்லாம் பெண்களுக்கு இட்ட விலங்குகள் என்பது ஆசிரியரின் கருத்து.

உறங்கிக் கிடக்கும் வனிதையரைப் பார்த்து உசுப்பிவிடும் வகையில் பின்வருமாறு வரிகள் பிறக்கிறது.

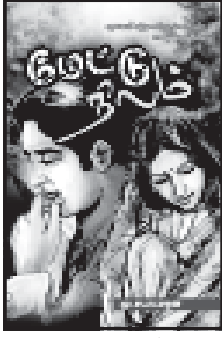
தாகத்திற்கு நீராயும்
மோகத்திற்கு நிர்வாணமாகியும்
எடுத்த எடுப்பிற்கெல்லாம்
அடிபணிந்து போவது
உனக்கென்ன தலை எழுத்தா பெண்ணே.

புருஷர்களைப் பற்றி பாடும்போது

பெண்ணைப் புணர்தலுக்கே என்று போகமாய்
மோகிப்பவர் புருஷனானாலும் புறக்கணிப்போம்

இவைகளை ஏற்று ஆதரித்து எழும்போது பெண்கள் விடுதலை

பெறலாம். நடந்தால் சரி, நடக்குமா? பெண்ணுரிமை வேண்டி போராடும் புண்பங்களின் கோரிக்கை நிறைவேற வாழ்த்துவோம்.

நூல் : மேட்டு நிலம்
- சிறுகதைத் தொகுதி
ஆசிரியர் : மு. சடாட்சரன்
வெளியீடு : புரவலர் புத்தகப் பூங்கா
விலை : ரூபா 150/=
முதற்பதிப்பு : 2009

நூலாசிரியர் முருகேசு சடாட்சரன் அவர்கள் கல்முனையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக, அதிபராக, உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளராகச் சேவையாற்றியவர். இவர் 1960களில் இருந்து எழுதத் தொடங்கினார். சிறுகதை எழுத்தாளராக அறிமுகமாகும் இவர் சிறந்த கவிஞராகவும் விளங்குகிறார். இவரது கவிதைகள் ஈழத்து பத்திரிகைகள் மட்டுமன்றி இந்திய ஏடுகளான கணையாழி, கலைமகள் என்பனவற்றிலும் வெளிவந்துள்ளன. இவரது எழுத்துக்கள் நீதியை, நேர்மையை, ஒழுக்கத்தை, பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துவனவாக இருக்கிறது. ஓராசிரியரிடம் என்ன என்ன இலட்சியங்கள் ஒழுக்க வரன்முறை இருக்க வேண்டும் என்று சமூகம் எதிர்பார்க்கிறதோ அவைகளை இவரது எழுத்துகளில் பிரதிபலிக்கச் செய்கிறார்.

'மேட்டு நிலம்' என்று பெயரிடப்பட்டுள்ள இந்த நூல் புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் இருபதாவது வெளியீடாகும். 'ஒரு சாதனையாளனின் ஆற்றல்கள் வெளிப்பட வேண்டுமானால் அடையாளங்கள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். ஒரு சாதனையாளனுக்கு மகுடம் சூட்டுவது பதிவுகள் தான்' என்று பதிப்பாசிரியர் கூறுகின்றார். 'நவீன இலக்கிய நியதி என்ற தலைப்பில் செங்கலடி கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை சார்ந்த கலாநிதி செ. யோகராஜா எழுதியுள்ளார். இவரது சிறுகதைகள் சில நிதானமான வாசிப்புக்கு உரியன என்றும், இதிலுள்ள சிறுகதைகள் நம்மை புதிய அனுபவ உலகிற்கு அழைத்துச் செல்கிறது என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

மேட்டு நிலம் என்ற இந்த சிறுகதைத் தொகுதியில் அழியாத ஓவியம், பிடிப்பு, கடல் பொய்க்கிறது, பச்சமண், மேட்டு நிலம், அழைப்பு, மாற்றம், சமை, ஒற்றைப் பனை, விழிப்பு, வெளிச்சம் ஆகிய பதினொரு சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கதைகளில் பல பாடும்மீன், வீரகேசரி, மல்லிகை, தினகரன் ஆகியவற்றில் வெளிவந்துள்ளன.

எண்பது பக்கங்களைக் கொண்ட இப்புத்தகத்தின் அட்டைப்படம் கண்களை கவர்வதாகவுள்ளது.

'அழியா ஓவியம்' என்னும் காதல் கதை விஜி - சுதாகரன் இருவருடைய காதலை சாதி என்னும் அரக்கன் கொன்று விடுகிறான் என்பதை சித்தரிக்கிறது.

பிடிப்பு சோலை மலை என்ற வண்டிக்காரனிடம் உள்ள உளைச்சலை வெளிப்படுத்துவதுடன் தன் நாய் மீதும், பாட்டின் மீதும் வைத்திருக்கும் அன்பையும் வாஞ்சையையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

பச்சமண், இரண்டாம் வகுப்புப் படிக்கும் வனிதாவின் மழலைச் சொற்களையும், கற்பனையையும் விளக்குவதுடன் பரீட்சை முடியும்பொழுது குண்டுகள் வெடிக்கக்கூடாது என்று வேண்டுவது சிறுபிள்ளைத் தனத்தை மட்டுமல்ல, அதனால் எத்தனை உயிர்கள் பலியாகும் என்பதையும் நாமறிவோம்.

மேட்டு நிலம் காட்டுப் பள்ளி ஆசிரியர் மணியத்தின் பள்ளி முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சிகளையும் அதிகாரிகளின் அசமந்தப் போக்கையும் சித்தரிக்கிறது.

மாற்றம், வாழ்க்கையில் சிலருக்கு இலட்சியம், பிடிப்பு இருக்கும். சிலர் கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று வாழ்வார்கள். இரண்டுக்கும் முன்னுதாரணமாய் இருவரை இக்கதையில் தரிசிக்கலாம்.

மகேஸ்வரிக்கு அவளது தமக்கை கணவன் வரன் பார்க்கிறார். ஆனால் மகேஸ்வரியின் முடிவு வேறுவிதமாக அமைகிறது.

இத்தொகுதியில் நல்ல சிறுகதைகள் உண்டு. கதை சொல்லும் விதமும் சோர்வு தரவில்லை. எளிய நடை, சிறிய வசனங்கள். படைப்பாளியை ஊக்குவிக்க வேண்டியது வாசகர் கடமை என்பதை சொல்லத் தேவையில்லை.

நூல் : பாட்டுத் திறத்தாலே
ஆசிரியர் : த. கலாமணி
வெளியீடு : ஜீவநதி, அல்வாய்
விலை : ரூபா 200/=
முதற்பதிப்பு : 2009

நூலாசிரியர் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக விஞ்ஞானப்பட்டதாரி. யாழ் பல்கலைக் கழக கல்வியியல் பீடத்தில் விரிவுரையாளர். கலைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவரது முதலாவது சிறுகதை நூல் 'நாட்கள் - கணங்கள் நமது வாழ்க்கைகள்' 2000ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. 1974 முதல் எழுதிவரும் இவர் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். இவரது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு 'பாட்டுத் திறத்தாலே' ஜீவநதி பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது.

நூறு பக்கங்களைக் கொண்ட இந்தச் சிறுகதைத் தொகுதியில் பாட்டுத் திறத்தாலே, புவனேஸ்வரி, வீழ்ந்து விடாதிருப்பேன், மிச்செல், முதுசொம், வஞ்சமிலா இனம் வேண்டும், அரசன் எவ்வழி, புலவி, விதியே விதியே, பாலித்திட வேண்டும்மா ஆகிய பத்துச் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவருடைய எழுத்தில் கிராமிய மணம் வீசுவதை அறியலாம். பிரதேச வழக்குச் சொற்களை புகுத்தியுள்ளமை சிலருக்கு அந்நியமாகத் தோன்றும். எளிய நடையும் எடுத்தாண்டுள்ள சில புதிய உவமைகளும் வாசகனுக்கு அலுப்புபைத் தோற்றுவிக்காது என நம்பலாம்.

இவர் கலைத்துவம் மிக்க பாரம்பரியத்தில் வந்தவர் என்பதை பாட்டுத் திறத்தாலே என்னும் கதையில் வரும் வேதாசலம், முதுசொம் என்ற கதையில் நடமாடும் தில்லையம்பலம் பாத்திர வார்ப்பும் கர்நாடக இசையில் நூலாசிரியருக்கு உள்ள புலமையை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. வேதாசலத்தின் மகனும் மருமகரும் பேரப்பிள்ளைகளை சங்கீதம் படிக்காமல் நிறுத்தியது அவரது மனதை முள்ளால் குத்துவதைப் போன்ற உணர்வும் அதனால் அடைந்த சோர்வையும் காட்டுகிறது. முதுசொத்தில் தில்லையம்பலத்தாரின் உணர்வுகளுக்கு ஆனந்தமும் மருமகள் அருந்ததியும் கட்டுப்பாடு விதிப்பதையும், அவர் அவதிப்படுவதையும் ஆசிரியர் சித்தரிப்பது வாசகன் மனதைத் தைக்கும் என்றால் மிகையிலில்லை. இடம்பெயர்ந்து வாழும் நாட்டில் அநேகமான குடும்பப் பெண்கள் தமிழ்மொழி, சங்கீதம் இவைகளைக் கற்பதைத் தடுப்பதை மேற்கண்ட இரு கதைகளும்

பேசுகின்றன. ஆனந்தன் அருந்ததியின் ஊதுகுழலாக இருப்பது நமக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்துகிறது. ஆணாதிக்கம் பற்றிப் பேசும் பெண்ணியலாளர்கள் பெண்ணாதிக்கம் பற்றியும் சிந்திக்க இக்கதை உதவும்.

புவனேஸ்வரி கதை ஒரு தாயின் மென்மையான இதயத்தை அதிலிருந்து கிளம்பும் பாச உணர்வை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. தாய்க்கும் மகனுக்கும் பாலமாக விளங்கும் கதாபாத்திரம் விஜி நாம் விரும்பும் பாத்திரமாக இருக்கிறார். குடும்பத்தில் அவ்வப்போது தோன்றும் கசப்புணர்வுக்கு மருந்திடும் வைத்தியனாக விஜி போன்றோர் இருக்க வேண்டும்.

வீழ்ந்து விடாதிருப்பேன் என்ற கதையில் ஆபத்தான நேரத்தில் சாதி சனம், உயர்வுதாழ்வு, அதிகாரம் என்பனவற்றை மறந்து ஒன்றுகூடுகிறார்கள் என்ற உண்மையை தெரிவிக்கிறார் ஆசிரியர். வேதநாயகம் ஆசிரியர் கமலநாதனைக் காப்பாற்ற செயற்பட்ட விதம் நிறைவைத் தருகிறது. வேலைத்தளத்தில் மிச்சலைப் பற்றி உடன் வேலை செய்வோர் பரப்பும் அவதூறை பத்திநாதன் அறிந்தாலும் மிச்சல் தனது கதையைக் கூறியதும் அதிர்ந்து போகிறான். தன்னிடமிருந்து விடுதலை கேட்கும் தமிழ்ப் பெண் எங்கே? மிச்சல் எங்கே? அவன் உள்ளத்தில் அவன் உயர்ந்து நிற்கிறார்.

சொந்தங்கள் உயரும்போது பொறாமைப்பட்டு விலகும் உறவுகளை விட பூமணியின் பாசமும் நேசமும் நம்முள் பதிக்கிறது. 'அரசன் எவ்வழி' என்ற கதை தந்தைக்கும் மகனுக்கும் பொருந்தும் என்பதை விளக்குகிறது. 'விதியே விதியே' வறுமையின் காரணமாக ஒரு மாணவியின் செயல் விபரிக்கப்படுகிறது. இந்தக் கதையிலும் உளநூல் வழிகாட்டல் இடம்பெறுகிறது. பாலித்திட வேண்டுமம்மா என்ற கதை மிக மென்மையாக அணுகி அவனது குறைகளைக் கேட்டும் தாயின் பொறுமைக் குணமும் உள்ளம் காயப்படாமல் தீர்வு காணும் முறையும் சிறப்பாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

நூல் : பயாஸ்கோப்காரணம்
வாஸ்கோழிகளும்
ஆசிரியர் : சை. பீர்முகம்மது
வெளியீடு : தங்கமீன் பதிப்பகம்,
சிங்கப்பூர்
விலை : ரூபா 100/=
முதற்பதிப்பு : 2008

நூலாசிரியர் சை. பீர்முகம்மது அவர்கள் மலேசிய மண்ணில் பிறந்து மலேசிய மக்களுடன் வாழ்ந்து அவர்களின் இடர்களையும் இடர்பாடுகளையும் தனது கதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் பதித்தவர். அவர் எழுத்துக்களில் இறப்பர் தோட்ட மக்களின் வாழ்வியலும், அனர்த்தங்களும், இன்ப துன்பங்களும் எப்போதும் தூக்கலாகவே நிற்கும். சை.பீர்முகம்மது அவர்கள் 1942ல் மலேசியாவில் பிறந்தார். 1962 முதலே சிறுகதை கவிதை கட்டுரை என்பவைகளை எழுதத் தொடங்கினார். இன்று மலேசிய மண்ணின் மூத்த தமிழ் எழுத்தாளனாக மக்களின் இதயங்களில் இடம் பிடித்துள்ளார்.

1984ல் 'வெண்மணல்' என்னும் தலைப்பில் தனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பைக் கொண்டு வந்தார். 1997ல் பெண்குதிரை நாவல் வெளிவந்தது. 1997ல் 'கைதிகள் கண்ட கண்டம்' பயணக் கட்டுரை வெளியானது. 1998ல் 'மண்ணும் மனிதர்களும்' என்ற நூலும், 2006ல் 'திசைகள் நோக்கிய பயணம்' என்ற நூலும் வெளியானது. இப்போது பயாஸ்கோப்காரணம் வாஸ்கோழிகளும் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது. ஐம்பது ஆண்டு கால மலேசியச்

சிறுகதைகளை 'வேரும் வாழ்வும்' என்னும் தலைப்பில் எழுதி உலகத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு வழங்கியுள்ளார். இதுவே இவரது சாதனை என்றால் பொய்யாகாது.

இந்நூலில் சிவப்பு விளக்கு, உண்டியல், நெஞ்சின் நிறம், ஆண்டவனுக்கு ஆண்டவன், வெடித்த துப்பாக்கிகள், அதனால் என்ன, வெண்மணல், பாதுகை, மயான காண்டம், ஆண்மை, வாலி வதை அக்கினி ஸ்தம்பமும், அகண்ப் பறவை எலும்புக்கூடு, அந்த மரங்களும் பூப்பதுண்டு, பொற்காசுகள், தேவத் தேர், உக்கிரப் பாம்பு, குருதி கசிந்த கெமரா, பயாஸ்கோப்காரணம் வாஸ்கோழிகளும் ஆகிய இருபது கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்த நூலின் இறுதிக் கதைதான் தலைப்பு. கதாசிரியர் ஈவோரா பெரியார் மீது கொண்டுள்ள மதிப்பை தனது எண்ண மூலம் பதித்து எழுதி உணர்வையும் தட்டுகிறார். பிரபல இந்திய எழுத்தாளர் பிரபஞ்சன் ஆழமான விமர்சனப்பார்வையோடு தனது எண்ணத்தை பதித்துள்ளது இந்நூலுக்கு சிறப்பைத் தருகிறது. பிரபஞ்சன் தனது கருத்தை இப்படி பதிவு செய்கிறார். மலேசிய - தமிழ்ச் சிறுகதை தமிழ்நாட்டு கதைகளின் தரவரிசையில் வைத்து விமர்சிப்பதை நான் ஏற்பதில்லை. எந்த ஒரு இனத்தின் மொழியின் படைப்புகளை வேறு ஒரு நிலப்பரப்போடு ஒப்பு நோக்குதல் ஒரு வகை வன்முறை என்பது என் எண்ணம் என்று கூறி இருப்பது எழுத்தாளர்க்கு ஒருவகைத் தெம்பைத் தரும்.

இந்நூலில் மூன்று கதைகளில் பிச்சைக்காரர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள். பிச்சைக்காரர்களுக்கும் மனம் உண்டு, ஈரம் உண்டு என்பதை கதைகள் விபரிக்கின்றன. சிவப்பு விளக்கு காளிமுத்து ஆங்கெங் இருவரும் பிச்சை எடுத்து வாழ்வார்கள். ஆங்கெங்கிடம் முயற்சி இருந்தது. வாழ்வை உயர்த்திக் கொண்டான். காளிமுத்து அநாதைப் பிணமாக பாலத்தடியில் கிடந்தான். மேடையில் பேசுவோர் ஒரு வாசிகசாலை அமைக்க தம்பிடி தராதபோது தனது வருமானத்தை உண்டியலில் போட்டு, ஐயா நான் எல்லா நாளும் பிச்சை எடுக்கிறேன். இன்றுதான் தர்மம் செய்கிறேன்' என்றான். அவனுள் தெய்வீகம் மறைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. 'நெஞ்சின் நிறம்' கதையில் அந்த நொண்டிப் பிச்சைக்காரன் பாடசாலை மாணவன் டிக்கட் இன்றி அவமானப்பட்டபோது டிக்கட் வாங்க காசு கொடுத்து அவனை ஆசுவாசப்படுத்துகிறானே! சாதாரண மனிதர்களைவிட எவ்வளவு உயர்ந்து நிற்கிறான்.

முரட்டு சுபாவம் கொண்ட கர்னல் இம்மா சகி, தன் பிறந்த குழந்தையைக் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை என்று கதறிய சந்தனசாமியை தப்பிக்க விட்டு மனநிம்மதியடைகிறான். கல்லுக்குள்ளும் ஈரம் உண்டு என்பதை இது விளக்குகிறது. 'வெடித்த துப்பாக்கிகள்' சார்ஜன்ட் யாக்கோப்பை கொல்ல முயன்ற மூவரையும் அவனே தன்னை இழந்து காப்பாற்றுகிறான்.

கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் நம்முடன் நடமாடுவன. எளிய முறையில் கதைகள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. புதுமையான முறையில் உவமைகள் துள்ளி விளையாடுகின்றன. புத்தகத்தை எடுத்தால் முடிக்காமல் வைக்க மனம் இடம் தராது.

நூல் : செய்கு சனான் காப்பியம்
ஆசிரியர் : புலவர் ப. மு. அன்வர்
வெளியீடு : மலேசிய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு கோலாலம்பூர்,
மலேசியா
விலை : குறிக்கப்படவில்லை
நூலாசிரியர் புலவர் ப. மு. அன்வர் அவர்களை மலேசிய தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் நன்கு அறியும்.

அவரது கவிதைகள், கட்டுரைகள் மலேசிய நாட்டின் இதழ்களில் வெளியாக, அவருடைய தமிழ்ப் புலமையை இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் கொண்டிருந்த ஆழமான பக்தியை மக்கள் அறிந்து மரியாதை செய்தனர். அவர் கவியரங்குகளிலும், பல்வேறு இதழ்களிலும் வடித்தவை மார்க்க ஞானத்திற்கும் தமிழ்ப் புலமைக்கும் கட்டியம் கூறப் போதுமானவைதான். ஆனாலும், இந்த 'செய்குசனான்' காப்பியம் அவரை இமாலயத்தில் கொண்டு நிறுத்தியுள்ளது. மேற்படி இந்த நூல் நீண்ட காலத்திற்கு அவருடைய புகழ் பேசும். பாடும்.

செய்கு சனான் என்ற இறைபக்தரை அவருடைய வரலாற்றை இன்பத் தமிழில், அமுதாறும் கனிமொழியில் - கவி மொழியில், தித்திக்கும் தேனாக, தீஞ்சுவை அமுதமாகத் தந்துள்ளார். 59 அத்தியாயங்களில் 126 பக்கங்களில் இக்காப்பியம் அமைந்துள்ளது. இறைவருட்கருணையால் இறையிடம் கொண்ட பக்தியால் அளப்பரிய ஞானத்தைப் பெற்று பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தும் ஞானியாகத் திகழ்ந்தார். இவரை குருவாகக் கொண்டு பின்தொடர்ந்தோர் அநேகம். ஒரு நாள் கண்ட கனவு இவரைத் திசை திருப்பியது. படுகுழியில் வீழ்ந்தார், இறையருளால் எழுந்தார். மீண்டும் இறையருள் போதிக்கும் ஞானியாகத் திகழ்ந்தார்.

புலவர் அவர்கள் 'செய்கு சனான்' என்ற காப்பியத்தை 1974 பிற்பகுதியில் எழுதி முடித்ததாக அவர் எழுத்து மூலம் அறிகிறோம். மதிப்புரை வழங்கிய அப்துஸ் ஸலாம் அவர்கள் 1976, 1992 ஆகிய வருடங்களில் இரு தடவைதான் படித்ததாக கூறினாலும் இக்காப்பியம் நூலாக 2002ம் ஆண்டே வந்துள்ளது. இதுவரை கைப்பிரதியாக இருந்தது இப்போது நூலாகியாவரும் அறியும் வண்ணம் வெளிச்சத்திற்கு வந்துள்ளது.

புலவர் அவர்களின் புலமையை, கவி வீச்சை, சந்தங்களை சொற்களால் வர்ணிக்க முடியாது. அவ்வளவு எளிய

மொழியாட்சி சொற்கள் அவர்களுக்கு வழக்கி விழுந்து என்னை எழுது! என்னை எழுது! என்று சொல்வது போல் உள்ளது. அவரிடம் சொற்கள் தவங்கிடந்து வரங் கேட்கின்றன.

விழிக்கு விருந்தாகுமெழில் கொழிக்கும் மேனி
வீசுமணம் நாசிக்கோர் விருந்தேயாகும்
அழைக்குமொழி செவிகுளிரும் விருந்தே யாகும்
அமிழ்தாறும் வாயுறல் நாவினிக்கும்.

மரியத்தின் காதல் போதையில் மூழ்கி, காலையும் மாலைமூடிய கதிவிழும் மாலைவரை காதற்கலையை களிப்புடன் துய்த்த செனான் ஊரார் தூற்றலுக்கு ஆளானார். காதல் பைத்தியமாக மாயித்தின் பேச்சைத் தட்டாது மதுவுண்டார், பன்றி மேய்த்தார். இவர் நிலையைக் கண்ட மக்கள் புலம்பிக் கதறினர்.

பற்றி எரியுதடா - மனமும்
பதறி வேகுதையா
குற்றச் செயல்களினால் - இசுலாம்
கூவி அலறுதையா

இது மக்கள் புலம்பல். மாணவர்கள் தங்கள் குழுவை வஞ்சித்து வைத்துக் கொண்டாள் எனப் புலம்பினர்
வஞ்சமிது வஞ்சமிது என ஒலமிட்டு
வஞ்சினையும் திட்டி வடிக்கின்றார் கண்ணீரே.

இறையருளும் திருவருளும் கூடினால் எல்லாம் சித்திக்கும். வேண்டுதல் நிறைவேறும் என்பதை நார்பது நான் நோன்பு தொழுகையின் பின்னர் சீடர்கள் 'செய்கு சனான்' அவர்களை மீண்டும் பெற்றுக் கொண்டனர். மரியம் மனம் திருந்தி வருவதையும் காப்பியம் உணர்த்தி முடிக்கிறது.

நூலைப் பயில் தொறும் பயில் தொறும்
இன்பம் பயக்கும். மெய் சிலிர்க்கும்.
புலவர் ப. மு. அன்வர் நீடுழி வாழ வாழ்த்துவோம்.

'ஞானம்' சந்தா விபரம்

உள்நாடு

தனிப் பிரதி : ரூபா 50/=
ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 600/=
ஆறு ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 3000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் *வெள்ளைவத்தை* தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

இலகுவாக மேலதிகச் செலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-
உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில்
T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte
நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 009010309024 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்ப : Swift Code : HBLILKLY
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :
T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் விளம்பர வீகிதம்

பின் அட்டை : ரூபா 10000/=
முன் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
பின் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 5000/=
உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 3000/=

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (€)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
Canada (\$)	35	70	100
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வருடம் 'ஞானம்' இனாமாக அனுப்பப்படும்.

வாசகர் ஜோர் பேசுகிறார்

தாய்மடி தேடி (அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஆ. இராஜகோபால் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற சிறுகதை) என்ற கதையின் யதார்த்தத்தை ஆ. தங்கதுரை என்பவர் விமர்சித்தமை தொடர்பில் சில விடயங்களைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“வவுனியாவில் பெருமளவில் தாக்குதல் நடாத்தி தமிழ் மக்கள் காயப்பட்டதாகவோ கொன்றுகொல்லப்பட்டதாகவோ எந்தச் செய்தியுமில்லை” என்று அவர் சாடியுள்ளார். ஆனால் கதையில் எவ்விடத்திலும் வவுனியாவில் தாக்குதல் நடாத்தி தமிழ் மக்கள் காயப்பட்டதாகவோ கொன்றுகொல்லப்பட்டதாகவோ சித்திரிக்கப்படவில்லை என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

அது போன்றே வவுனியா வைத்தியசாலைக்கு எவருமே கொண்டு செல்லப்படவில்லை என அழுத்தமாக கூறுகிறார். போர் ஆரம்பித்த காலப் பகுதியிலும் பின்னரும் கூட வவுனியா வைத்தியசாலைக்கு வந்த உடல்கள் காயப்பட்டோர் பற்றி கொழும்பிலிருந்து அங்கு சென்று வருவோர் கூறக்கேட்டுள்ளேன்.

கோழிகளும் குஞ்சுகளும் எவ்வாறு சென்றன? என வினவியிருந்தார். வாழை, பொன்னாங்காணி, புடோல் போன்றவற்றை முகாம் மக்கள் நாட்டி தமது அடிப்படை தேவையைப் பூர்த்தி செய்து வருகையில்; பலமாதம் கடந்த நிலையில் கோழி வளர்க்க ஆரம்பித்திருக்கலாம்.

இறுதியில் “எமது கருத்து என அவர் கூறியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது அவர் தனக்குத்தானே மகுடம் சூடிவிட்டார்போல தெரிகிறது.”

“வலது கை மணிக்கட்டோட இல்லை” என்று கதாசிரியர் சித்திரித்துள்ளார். ஆனால் ஓவியர் கௌதமனது ஓவியத்தில் அவ்வாறு வரையப்படவில்லை. இதை தங்கத்துரை கவனித்திருந்தாரெனில் கௌதமனும் தப்பியிருக்கமாட்டார். ஓர் அரிய சமகால சிறுகதையை தந்த கார்த்திகையினி சுபேஸ் பாராட்டுக்குரியவரே என்பது எனது கருத்து.

திருமதி பாரதி சிவயோகநாதன்

நவம்பர் 2009 ஞானம் பார்த்தேன். சமகால ஈழத் தமிழ்க் கவிதை பற்றி ஒரு சுருக்கக் குறிப்பை அருணன் எழுதியிருந்தார். ஆண்டுகள் ரீதியான பட்டியலோடு சில கவிஞர்களின் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆய்வுகள் என்பது பரந்துபட்ட வாசிப்புத்தளத்திலிருந்தே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். சீனா உதயகுமார், சுதர்சன், வேல் நந்தகுமார் போன்றோர் விடுபட்டதிலிருந்து தரத்தில் இருந்தே பொறுக்கப்பட்ட பட்டியலாகவே தோன்றுகிறது. அப்படியானால் ராகவன், பளை கோகுலராகவன் போன்றோரின் கவிதைக் கனதி அருணனுக்குப் புரியவில்லையா?

90இற்கும் அதற்கும் பின்பும் முகிழ்த்த கவிஞர்களில் வன்னிக் கவிஞர்களாக விவேக், முல்லைக் கோணேஸ், தானா விஸ்னுவை மட்டும் குறிப்பிட்டிருந்தார். (சொல் வழிகேட்டு எழுதப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது) முல்லைக் கோணேஸ் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளர். நான்கு கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறார். அதில் இரண்டு மேடைக் கவிதை (வானொலி) அனாமிகன், (ஒரு எலும்புக் கூட்டின் வாக்கு மூலம்) பொன் காந்தன், திருநகரூர் ஜெகா. ஆதிலக்கமி சிவகுமார், அம்புலி, யோ. கர்ணன், கருணை ரவி, சிந்துஜன், யாத்ரீகன், முல்லைக்கமல், த. அகிலன், ஆ.ந. பொற்கோ, யோ-புரட்சி, இராணி மைந்தன், வீரா, போன்றவர்கள் கூறப்படவில்லை. புனைகதைகளிலோ, கவிதைகளிலோ வன்னிப் படைப்பாளிகள் தவிர்க்கப்பட்டு வருவது கவலையளிக்கிறது. இவர்களில் சிந்துஜன், ராணிமைந்தன் உயிர்நீத்து விட்டார்கள், வீரா, யாத்ரீகன், யோ. கர்ணன் போன்றோர் அவயவங்களை இழந்து விட்டார்கள்.

ந. அஜந்தகுமார்

நவம்பர் மாத ஞானங்கிடைத்தது. நன்றி வாசித்து முடித்த போதிலும் மேன்மேலும் வாசிக்கத் தூண்டுகிறது ஞானம். சோலிகளுக்கிடையேயும் படித்துச் சுவைக்கக் கூடியதான சஞ்சிகை யாயிற்று ஞானம்! இவ்விதழில் எழுதப்பட்ட நாடகம் - சினிமா - பண்பாடு பற்றியதான ஆசிரியத் தலையங்கம் கவனத்தை ஈர்த்தது. தொழில்நுட்பச் சாதனங்களின் துணையோடு வளர்ந்தோங்கி இருக்கும் 'சினிமா' என்னும் பேசும்படம் கீழ்த்தர உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி மக்களைக் கெடுகின்ற சாதனமாய் மாறிப் போய் விட்டதையும் இஃதிப்போது நாறிப் போய் விட்டதையும் ஆசிரியர் தீட்டிய தலைப்பு ஆழமாக எடுத்துரைத்தது. சினிமா, 'சினிமா' (ஓர் உணர்வு வகை) வாகித் தித்திக்கத் தித்திக்க - அகவை வித்தியாசமின்றி அனைவரையும் ஆக்கிரமித்து வருகின்றது! இச் சினிமாவின் வளர்ச்சியும் அதன் கவர்ச்சியும் மனித விழுமியங்களைக் கொல்லத் தொடங்கி விட்ட ஆவகாலமென்று அறைந்து கூறிற்று ஆசிரியத் தலையங்கம்.

கவிஞர் சோ.ப. தொடர்ந்து வழங்கிவரும் பர்மிய பிக்கு சொன்ன கதைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் படித்துச் சிந்திக்கத்தக்கதான பாடபொதனைகள். விதவிதமான கருத்துச் சார்ந்த கதைகள். ஆகவே, கரும்பு தின்னக் கைக்கூலியும் வேண்டுமா?

“நவீன சொல்லாடலில் கவிதை வருவது அரிதாம்” நவம்பர் மாத ஞானத்தின் மூலம் வஸீம் அக்ரம் அழுவதையும் ஆதங்கப்படுவதையும் பார்த்தேன். எத்தனை தரம் கவிதையின் தரம் நிறுத்தாச்சு. கவிதைக்குரிய ‘KG’ கூடிட்டா? அதன் வளர்ச்சிப் படியில் அதனது AGE கூடிட்டா? அதன் மீது நாம்கொள்ளும் IMAGE கூடிட்டா? எது கூடியதோ? கூடவில்லையோ? வெறும் நிமிட்டலால் மட்டும் கவிதையை நிமிர்த்த முடியாது. நவீன சொல்லாடலில் மட்டுமா கவிதை? கவிதைக்கு மட்டுந் ‘தரம் தரம்’ என்று கத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம். கவிதை தங்கந்தான்! தகரமல்ல. அஃதென்ன “நவ-ஈன” சொல்லாடல்’.

காக்கைகள் கங்கையிற் குளிக்கட்டும். குளிப்பது அவற்றின் உரிமை அன்னமாகா விட்டாலும், ஆகாயத் தோட்டி என்ற சின்னமாவது கிடைக்காதா? ஆகவே ஆற்றலும் அனுபூதியும் நியமமாய் வளர்ந்து விட்டால் நிதார்த்தமான கவிதை நிச்சயம் வரும். இப்போது இந்தப் பூலோகக் கிராமத்தில் எல்லாமே நவீனந்தான்! சிறு கல்லில் இருந்து பொறி எழுந்து தீப்பற்றுதல் போல் – கள்ளறையும் சொல்லில் இருந்து கவி எழுந்து வரப்பாடுவோம்! மாயச் சொல்லில் அரங்கமைத்து ஆடுவோம்!

கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி, கிண்ணியா-05.

ஒரு மலையக படைப்பிலக்கிய வாதியின் இன்னொரு முகம் என்ற தலைப்பில், நண்பர், மானாமக்கின் நவம்பர் 2009 இதழில் எழுதி உள்ள கட்டுரையில் அமரர் என்.எஸ்.எம். ராமையாவின் சிறுகதைகளை குறிப்பிட்டு இந்த அருமை ராமையா அவர்களுக்கு ஐம்பதுகளில் இன்னொரு முகம் இருந்தது, இதை எந்த மலையக இலக்கிய ஆய்வாளர்களும் (குறிப்பாக தெளிவத்தை) அடையாளம் காட்டினார்களா என்ற கேள்வியை எழுப்பியிருந்தார். அத்துடன் ஒருவேளை தான் பதித்தவைகளைப் பார்க்காமல் போனேனோ? தயவு செய்து தெளிவத்தையோ அந்தனி ஜீவாவோ தெளிவுபடுத்துமாறும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தமிழ் கலை விழா 1994 சிறப்பு மலர் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கலாசார, சமய அலுவல்கள் அமைச்சு வெளியிட்ட மலரில் மலையக அரங்கியல் ஒருநோக்கு என்ற கட்டுரை என்னால் எழுதப்பட்டது. அக்கட்டுரையில் என்.எஸ்.எம். ராமையாவின் இன்னொரு முகத்தை காட்டி உள்ளேன். அத்துடன் 2009ம் ஆண்டு மத்திய மகாண தமிழ் சாகித்திய விழா மலரில் மலையக அரங்கியல் வரலாறு பற்றிய சில சிந்தனைகள் என்னால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையிலும் என்.எஸ்.எம். ராமையாவின் மேடை, வானொலி நாடகங்களை பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளேன். அவர் எழுதிய ‘ஒரு மின்னல்’ நாடகம் மூன்றே பாத்திரங்களை கொண்ட முழு நீள நாடகம், அதில் நடத்தவர்கள் பிரபல நடிகரான அமரர் றொசாரியோ பீரீஸ், செல்வி விசாலாட்சி குகதாஸன் (விசாலாட்சி அமிர்) எஸ்.எம்.ஏ. ஜபார் ஆவார்கள். இன் நாடகம் மேடையிலும் வானொலியிலும் அரங்கேறியது.

இக்கட்டுரைகளை நண்பர் மானாமக்கின் பார்க்காமல் போனாரே என்று வருந்துகின்றேன். பார்க்காமல் மலையக இலக்கியவாதிகளையும், குறிப்பாக தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களை அந்தனி ஜீவா அவர்களை குற்றம் சாட்டி உள்ள விடயம் வேதனைக்குரியது. கட்டுரையில் ராமையா பற்றிய பகுதியை இத்துடன் இணைத்துள்ளேன். மானா மக்கின் படித்து பார்க்கவும்

மேடை நாடகத்துறையில் மாத்திரமல்லாமல் வானொலி நாடகங்களிலும் மிகச்சிலரே முன்னிற்கிறார்கள். அட்டனை சேர்ந்த திரு. பி. நல்லுசாமி முதன்மையாக நிற்பவர். இவரால் எழுதப்பட்ட பல நாடகங்கள் வானொலியில் ஒலிபரப்பாகியிருக்கின்றன. அவரைப் போலவே மலையகச் சிறுகதை சிற்பி என்.எஸ்.எம். ராமையாவின் “ஒரு மின்னல்” நாடகம் வானொலியிலும் கொழும்பு நாடக மேடையிலும் அரங்கேறியது. கொழும்பு நாடக மேடையில் “ஒரு மின்னல்” நாடகம் ஒரு திருப்பு முனை என்றே விமர்சனம் செய்தார்கள். மூன்று பாத்திரங்களை கொண்ட முழு நீள நாடகமாகும். இந் நாடகத்தில் நடத்தவர்கள் பிரபல நடிகரான அமரர். றொசாரியோ பீரீஸ், செல்வி. விசாலாட்சி குகதாஸன் (விசாலாட்சி அமிர்) எஸ்.எம்.ஏ. ஜபார் ஆவார்கள். இராமையா அவர்கள் ‘சகவாழ்வு’ என்ற நிகழ்ச்சிக்கு பல எழுத்தாளர்களுடைய ஏராளமான சிறுகதைகளை வாரம் தோறும் வானொலி நாடகப் பிரதியாக்கி கொடுத்துள்ளார்கள். பன்னீரன், ராமசுப்பிரமணியம், மாத்தளை கார்த்திகேசு ஆகியோரின் ஓரிரு நாடகங்களும் ஒலிபரப்பாகியிருக்கின்றன. வானொலி நாடகப் பங்களிப்பு கணிசமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது.

- கலாபூஷணம் மாத்தளை காத்திகேசு

திரு.க.சண்முகலிங்கம் (சமூக விஞ்ஞானி) அவர்களது கட்டுரைகளை “விழுதுகள்” – “கூடம்” சஞ்சிகைகள் மூலம் வாசித்துள்ளேன். இடைக்கிடை கொழும்புக்கு வரும் போது ‘ஞானம்’ வாங்குவேன். திரு.கா. சிவத்தம்பி அவர்களின் பேட்டி மிகப் பயனுள்ளதாக இருந்தது. ‘ஞானம்’ நிறைந்த இலக்கியத் தகவல்களுடன் வெளிவருகின்ற தரமான சஞ்சிகையாக எனக்குப் படுகிறது. தொடர்ந்து வாசிப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

வி. நடராஜா, உடப்பு.

அன்பான ‘ஞானம்’ ஆசிரியர் அவர்கட்கு,

“ஞானம்” நவம்பர் 2009 இதழின் ஆசிரியர் உரையைப் (நாடகம் சினிமா பண்பாடு) படித்தேன். அப்போது தமிழ் மறையின் குறளில் ஒன்றும், தெய்வீகப் புலவர் பாரதியாரின் பாடல்களில் ஒன்றும் என் நினைவுக்கு வந்தன. அவைகள், பொய்யா மொழியாரின் “ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும், ஓம்பப்படும்.” (131) பாரதியாரின் “ஞானம் என்பதோர் சொல்லின் பொருளாம்....” என்னும் பாடல்களுமாகும்.

ஒழுக்கத்தை உயிரினும் மேலாக பேணிப் பாதுகாத்து வருவது தமிழர் பாரம்பரியமாகும்.

அண்மைக் காலங்களில் வெளிவருகின்ற சில தமிழ்ச் சினிமாப் படங்களிலும், சில நாடகத் தொடர்களிலும் எமது ஒழுக்க நெறிகளைச் சிதைத்துச் சீரழிக்கக் கூடிய பல காட்சிகளைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவைகள் போதையூட்டும் செயற்பாடுகளாகவே கருதப்படுகின்றன. இவைகள் தேவையானவைகள் தானா? இல்லவேயில்லை.

“கலை” என்பது புனிதமானது. அதில் ஆபாசத்தைப் புகுத்திக் களங்கம் ஏற்படுத்தக் கூடாது. இது கண்டித்தலுக்குரியதாகும். போதைப் பொருளைக் கொடுத்துவிட்டு “அது உடம்புக்கும், உள்ளத்துக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும்” என்று எச்சரிக்கை செய்வதை விட, ஆரம்பத்திலேயே அதைக் கொடுக்காதிருப்பது அறிவுடமை அல்லவா? தமிழ் சினிமாப் படங்கள், நாடகத் தொடர்கள் தயாரிப்பாளர்கள் இதனைக் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்வார்களா?

கல்வி, அறிவு, தெளிவு, நல்லொழுக்கம் எனப் பொருள் தரும் “ஞானம்” சஞ்சிகை தனது பெயருக்கு மகுடம் சூட்டும் வகையில் “பண்பாடு காக்கும் பணி”யில் முன்னின்று உழைத்து வருவது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

அன்புடன், ஆரையூர் இளவல்.

ஞானம் சஞ்சிகையின் 114ஆவது இதழில் சிறந்த முற்போக்கு எழுத்தாளரும், மாக்கிய சிந்தனையாளரும், யதார்த்த இலக்கியவாதியுமான நந்தினி சேவியர் அவர்களின் படத்தை முன் அட்டையில் பிரசுரித்துக் கௌரவித்துள்ளீர்கள். இதற்காக ஞானத்தை பாராட்டுவதுடன் எழுத்தாளர் ந.நந்தினி சேவியரையும் வாழ்த்துகின்றோம்.

வட அல்வை சித்திரா - சின்னராஜன்

பாரதி, இளங்கோ, புதுமைப் பித்தன் ஆகியோரின் வரிசையில் வைத்துப் போற்றப்படும் அளவுக்கு இலங்கைத் தமிழரான எஸ்.பொ. அவர்கள் உயர்ந்துள்ளது பற்றி ஞானம் வாசகர்கள் அனைவரும் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றனர். எழுத்துலகின் இமயமான எஸ்.பொ. வுக்கு சிறப்பு மலர் வெளியிட்டதன் மூலம் ஞானம் மேலும் ஒரு படி உயர்ந்து நிற்கின்றது.

கா.தவபாலன், கண்டி

‘ஞானம்’ வெளியிட்ட ‘எஸ்.பொ.’ சிறப்பு மலர் ஈழத்து தமிழ் படைப்பாளிகளுக்கு கிடைத்த நோபல் பரிசு

தி.ஞானசேகரன்-ஞானம் 115 ஆவது இதழை ‘இலக்கியஞானி’ எஸ்.பொ.சிறப்பு மலரை வெளியிட்டுள்ளார். இதனை ஈழத்தமிழ் படைப்பாளிகளுக்கு கிடைத்த நோபல் பரிசாக தலையில் சுமக்கிறேன்.

எஸ்.பொ. பிறந்த வீட்டின் பின் வேலியில் யாழ் இளங்கலைஞர் மன்றமும், முன்வேலியில் பண்டாரக்குளம் மருதவளவுப் பிள்ளையார் கோயிலும் வாழ்தலின் வரலாறாகி வளர்கின்றன. அதே குறிச்சியில் சிறியேனும் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து அரசு அதிகாரியாக ஓய்வு பெற்றாலும் எஸ்.பொ. என்ற படைப்பாளி நடந்த மண்ணில் பிறந்தேன் என்ற பெருமையினால் தலை நிமிர்த்தி எழுதுகிறேன்.

அமரர் இராமசாமி அய்யர், அமரர் மணி அய்யர், தோழர் கார்த்திகேசன், தோழர் நவரட்ணம் (EX. MP) என்போரை பாதுகாவலராக கொண்டு இயங்கிய நல்லை தமிழ்ச் சங்கம் ‘இலக்கிய ஞானி’ என்ற பட்டத்தை அண்ணன் எஸ்.பொ.வுக்கு ஆபரணமாக அணிவிப்பதில் தன்னை அலங்கரிக்கின்றது. அண்ணாவின் 80 ஆவது பிறந்தநாள் விழாவை அவர் பிறந்த வீட்டு மண்ணிலே நடத்த, நல்லூர் மக்கள்-நண்பர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், மனைவி, பிள்ளைகள், சகோதரர்கள் இன்றே நிமிர்த்தல் வேண்டும். ‘புத்ர’ ‘மித்ர’ சிங்கக்குட்டிகளை இழந்துவிட்ட எஸ்.பொ இதயம் துடிப்பது, என் இதயத்திலும் இடிக்கின்றது.

எஸ்.பொ பற்றி 26 பேர் கட்டுரைகள் வரைந்துள்ளனர். எஸ்.பொ எழுத்துக்களே எஸ்.பொ வை அர்ச்சனை செய்கின்றன. ‘த’ ‘சடங்கு’ ‘வீ’ பற்றி திரும்பக் கூறுவதில் உள்ளே ஏதோ இருப்பதை உணர்த்துகின்றது. கட்டுரை அர்ச்சனைகள் அழகாக இருக்கின்றன.

எஸ்.பொ என்கின்ற தலைமைப்படைப்பாளி என்ற ‘ஞானம்’ ஆசிரியத் தலையங்கம் மலரின் முழுமைக்கும் முத்துப் பந்தலாக முத்து மழை பொழிகின்றது. எஸ்.பொ.வின் ‘வரலாற்றில் வாழ்தல்’ நூல் ஆங்கிலத்தில் எஸ்.பொவால் எழுதப்பட்டு நோபல் பரிசு கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

114ஆவது ஞானத்தில் அருணன் சைவ வேளாளர் பீடத்தில் அமர்ந்தா சமகால ஈழத்தமிழ் கவிதை குறிப்பில் கவிஞர்கள் பட்டியல் வெளியிட்டுள்ளார். ராஜமாத் தாண்டனும் நேரடிப் பின்னலுக்குள் - வலைப்பின்னல்களால் அகப்பட்டு அகாலம் கண்டுவிட்டார். வானம் பாடிகளுக்கு நிகராக, முன்னோடிகள் புதிய பறவைகள் ஈழத்தில் ஆபிரக்கணக்கான கவிஞர்களை பிரசவம் செய்ய - அருணன் படிக்காமல் - பார்க்காமல் - நுனிப்புல் மேய்வை ஞானம் தடுக்க வேண்டும்.

இலங்கை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகங்கள் ‘சைவவேளாளர்’ நிலைக்குள் இன்றும் முடக்கப்பெற்றுள்ளதால் எஸ்.பொவுக்கு டாக்டர் பட்டமோ, அவரின் நூல்களை பாடநூலாக்கவோ, ஆய்வு செய்யவோ அறம் தடுக்கின்றது - சுவர் தடுக்கின்றது. மிடுக்கில் துயில்வது நாங்கள் பின்னோக்கி நகர்வதை - காவடி ‘செடி’ ஆக்கிவிட்டது.

முஸ்லிம் கவிஞர்களின் படைப்புக்கள் - சிகரத்தை நோக்கி நகர்கின்றன. மலரில் வெளிவந்த 5 கவிதைகளும் - தேன் நிறைந்த தேன்கூடாக இனிக்கின்றன. அல்வாய் படைப்பாளிகள் காலடியில் வைரங்கள், பவளங்கள், தங்கங்கள் நிறைய விளைந்துள்ளன. ஞானம் அவர்களை இலக்கிய மூலஸ்தானத்திற்குள் முகூர்த்தம் காட்டல் வேண்டும். எஸ்.பொ மலரில் அவர் பற்றிய கவிதைகளும் பிரசுரித்திருக்கலாம்.

மொத்தத்தில் ஈழத்தில் வெளிவரும் ஏனைய சஞ்சிகைகளும் எஸ்.பொ சிறப்பு மலர்கள் வெளியிடல் வேண்டும். மலர்கள் தயாரிக்கும் நேரம் ஆசிரியர்கள் முழுக்கவனமும் முழுமைக்குள் வழிதல் வேண்டும். மானாமக்கீன் கே.விஜயன் பத்திகள் நெஞ்சை

நெருடுகின்றன. ஜீவகுமாரனின் எள்ளல் குறியீட்டை தி.ஞா, சிறப்பாக வரைந்துள்ளார். வேல் அமுதன் குறுங்கதை வெற்றியாளராக வீச்சு பெறுகின்றார். குறிஞ்சி நாடன் சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகளில் மட்டுநகர்/யாழ்/திருமலை/வவுனியாவையும் தரிசனம் செய்தல் வெற்றியாகும்.

- நல்லை அமிழ்தன்

கனம் ஆசிரியர் அவர்கட்கு , தங்களின் 115 ஆவது இதழின் அட்டைப் படத்தையும், அதன் முகப்புச் செய்திகளும் என்னை ஒரு கணம் அதிர வைத்து விட்டன. அதை ஐந்து முறைக்கு மேல் வாசித்து ஆனந்தமடைந்தேன். பின் ஆசிரியரின் கருத்து அதைத் தொடர்ந்து முனைவர் பா. இரவிக்குமார் எழுதிய கட்டுரையில் நோபல் பரிசுக்குத் தகுதியான எஸ்.பொன்னுத்துரையின் 'வரலாற்றில் வாழ்தல்' என்ற செய்தி, இலக்கியப் படைப்பாளி எஸ். பொன்னுத்துரையின் சிறப்பு மலர் எல்லாம் இணைந்து இம்மடலை எழுதத் தூண்டியது.

அவருடைய குறிப்புகள் பற்றிய எட்டில் அவர் குழந்தைகள் பற்றிய குறிப்புக்களை வாசித்தபோது எனது கண்களும் கசிந்து விட்டன. பிறப்பால் மலையகத்தைச் சார்ந்தவன் என்றாலும் தமிழ் மொழிக்காக அர்ப்பணிப்பு செய்கின்றவர்களை மொழி, சமயம், பிரதேசம், நாடு எல்லா எல்லைகளையும் கடந்து ஆழமாக நேசிக்கின்றேன். எனது தொழிற்சாலை பொறியியல் சார்ந்திருப்பதால் தமிழ்ப்படைப்புகள், இலக்கியங்கள் சஞ்சிகைகள் வாசிப்பது அரிது எனினும் நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் வாசித்து விடுவேன். எனினும் திருமணத்திற்குப்பின் எனது மனைவியின் ஊடாக தமிழ் மொழி சார்ந்த நிறைய விடயங்களை கற்றுத் தருவதோடு தங்களின் சஞ்சிகைகளையும் தவறாமல் வாசித்து வருகின்றேன்.

எனக்குள்ளே கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடை கிடைத்தாற்போல அமைந்தது 115 ஆவது இதழில் வெளியான சண்முகம்-பொன்னுத்துரை என்ற இலக்கியப் போராளியின் சிறப்பு மலர். முனைவர். பா. இரவிக்குமார், கோவை. ஞானி, பேராசிரியர் ஆ. சி. கந்தராஜா போன்றோர் கூறிய கூற்றுக்கள் கொட்டை எழுத்துக்களில் வெளிவரவேண்டும். அப்போதுதான் எல்லாத் தமிழ் வாசகர்களும் இலக்கிய நோபல் பரிசுக்கான அந்த இலக்கிய அறிஞரைக் காணமுடியும். வழமையாக பாரதி விழா, வள்ளுவர் விழா, கொண்டாடும் போது எனக்குள் ஒரு கேள்வி பிறக்கும். ஏன் இன்றும் அப்படி ஒரு பாரதியையோ, வள்ளுவரோ உருவாகாமல் இருக்கிறார்கள் என்று. அதற்கு உங்களின் 115 ஆவது (டிசம்பர் 2009) இதழ் விடை தந்து ஆறுதல் அளித்துள்ளது. நீங்கள் சில சஞ்சிகைகளில் சிங்கள இலக்கியங்கள் உலகத் தரத்தை எட்டியுள்ளதாகவும், அதற்கு இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசைப் பெற்றாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. என்று குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். அந்த நேரத்தில் தமிழ் மொழி இலக்கியங்கள் பற்றிய ஒரு ஆழ்ந்த கவலை என்னுள் இருந்தது.

நோபல் பரிசு பெறுவது அல்ல இலக்கிய அறிஞரின் நோக்கம், அவர் தனது மொழிக்கு புதிதும், உயிர்ப்பும் புகுத்தி மேலும் செம்மையைச் செய்து அடுத்த சந்ததிக்கு நகர்த்தி அடுத்த ஆயிரம் வருடங்களுக்கும் நகர்த்தப்படல் வேண்டும் என்பதே. அதை எஸ்.பொ. 20^{ம்} நூற்றாண்டில் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

அவருடைய அட்டைப்பட முகம்கூட இலக்கியத்திற்கான நிறைய செய்திகளை சொல்வதோடு, அவருடைய புத்தாக்க உணர்வு (Creativeness) உணர்வையும் மிக இலகுவாக விளக்கிக் கொள்ள முடிகிறது.

இறுதியாக உலக இலக்கியத்தரத்தை தொடுவதற்கு ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஓர் எழுத்தாளனை அல்ல இலக்கிய அறிஞரை ஈன்றளித்த தாய், தந்தையருக்கும், சிறப்பு மலரினூடாக அறியத் தந்த ஆசிரியருக்கும் நன்றி கூறுவதோடு உலகிலுள்ள இலக்கியத்திற்கான எல்லாப் பரிசுகளையும் மிக விரைவாக அவர் பெற வாழ்த்துகிறேன். உலகில் பரந்து வாழும் தற்கால இளைஞர், யுவதிகளே அவர் பாணியில் தடம் பதித்து எமது தமிழ் மொழியை மேலும் செம்மையடையச் செய்து வருங்கால சந்ததிக்கு ஒப்படைப்போம் என உறுதி பூண்டு, வருங்கால சந்ததி பாரதி, வள்ளுவருக்கு போல எஸ்.பொன்னுத்துரைக்கும் ஆண்டு தோறும் விழா எடுக்கும் என்பது எனது உறுதி.

M. ராஜ் , களனிய

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்

ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களைக் காட்சிப்படுத்தலும் கணனிப்படுத்தலும்

எழுத்தாளர்களே! புதிய நூல்களை வெளியிடும்போது கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்துக்கு இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பிவைப்பது நல்லது. கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் இலங்கையிலுள்ள பெரிய நூலகங்களில் ஒன்றாகும். நீங்கள் அனுப்பும் நூல்களை 'புதிய வரவுகள்' பகுதியில் காட்சிப்படுத்துவதோடு, ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் உள்ள பகுதியில் வாசகர் பாவனைக்கும் வைக்கப்படும். அத்தோடு அறிஞர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நூல்கள் கணினியில் பதிவு செய்யப்பட்டு "noolaham.com" இணையத்தின் மூலம் உலகெங்கிலும் உள்ள வாசகர்கள் உங்கள் நூல்களை அறிந்து கொள்ளவும் வாசிப்பதற்கும் வகைசெய்யப்படும். நூல்கள் எமக்குக் கிடைத்ததும் அதுபற்றி உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவோம்.

நூல்கள் அனுப்பவேண்டிய முகவரி :-

பொதுச்செயலாளர், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம், இல. 07, 57ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.